ஶ்ரீரஸ்து.

வித்யார்த்தினாமத்யந்தோபகாராய
ஶ்ரீ மஹாபாரத மநுஸ்ம்ருதி
பர்த்ருஹர்யாதி ஶார்ங்கதரோத்த்ருத
நீதிப்ரதிபாதக ஶ்லோகாத்மக பத்ய
த்ராவிட தாத்பர்ய ஸஹித

நீதிஶாஸ்த்ரம்

பண்டிதை ஸம்ஸ்க்ருதஶிரோமணிபி:

ஶ்ரீஸரஸ்வதீபோதினீ முத்ராக்ஷரஶாலாயாம்
முத்ரிதம் ஸவிஜயதேதராம்.

பெப்ருவரீ. 1931.

விலை.] நீதிசாஸ்திரம். [அணா-4.

விளம்பரம்.

இதனால் ஸகல நீதிமான்களுக்கும் தெரிவிப்பது என்னவெனில்,— இக்காலத்தில் அநேகமாய் சில பிராஹ்மணர்களுக்கும், பிராஹ்மண ஸ்திரீகளுக்கும் கிரந்தாக்ஷரங்கள் தெரியாமையாலும், இந்த நீதிசாஸ்திரத்தில் கண்டிருக்கும் ஸம்ஸ்கிருத சுலோகங்களை கிரந்தாக்ஷரங்களில் இருக்கும் பிரகாரமே, தமிழ் அக்ஷரங்களிலும் அந்த சுலோகங்களை சேர்த்து, ஸமுஸ்கிருத உச்சாடனத்திற்கு தகுந்தப்படி மிக சுத்தமாய் அச்சிட்டு, அதர்க்குத்தகுந்தாப்போல் தெளிவாய் தெரிந்துக்கொள்ளும்படி தமிழ் தாத்பரியமும் சேர்த்து பதிப்பித்திருக்கிறபடியால், வேண்டியவர்கள் இதனடியில் கண்டிருக்கும் விலாசத்திற்கு எழுதி, இந்தபுஸ்தகமும் இன்னும் அநேகமான கிரந்த புஸ்தகங்களும், வீ. பீ. மூலமாய் வரவழித்துக்கொள்ளலாம்.

விலாசம்,

ஸ்ரீ ஸரஸ்வதி போதிநீ அச்சுக்கூடம்,
நெ. 114, தையப்ப முதலி தெருவு,
மிண்டு பில்டிங்கு, மதராஸ்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌚𑌂𑌦𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌨𑍀𑌤𑌿𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃.

𑌨𑌾𑌰𑌦 𑌉𑌵𑌾𑌚.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌸𑌭𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑌰𑍁𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌶𑌾𑌖𑍋
𑌪𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪 𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍
𑌵𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍॥ ௧॥

ஶ்லோகம். ஸபா கல்பதரும் வந்தே வேதசா
கோபஜீவிதம், சாஸ்த்ர புஷ்ப ஸமாயுக்தம்
வித்வத்ப்ரமர ஶோபிதம். க.

நாரதர் சொல்லுகிறார்.

தாத்பர்யம். வேதங்களாகிற கிளைகளுள்ளதும், சாஸ்திரங்களாகிற புஷ்பங்களோடு கூடினதும், வித்வான்களாகிற வண்டுகளால் பிரகாசிக்கப் பெற்றதுமான சபை என்கிற கல்பவிருக்ஷத்தை யான் நமஸ்க

ரிக்கிறேன். (அதாவது) வேதசாஸ்திராதி சம்பன்னரான பிராம்மணசபையை நமஸ்கரிக்கிறேன் என்பது.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 । 𑌨𑍀𑌤𑌿𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨॥

ப்ரணம்ய ஸர்வலோகேஶம் தேவ தேவேஶ்வரம்ஹரிம், நீதிசாஸ்த்ரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸர்வ சாஸ்த்ரார்த்த சம்மதம். ௨.

தா. ஸர்வ லோகேஶ்வரனும், தேவாதிதேவனுமான ஸ்ரீமந்நாராயணனை நமஸ்கரித்து சகல சாஸ்த்ரார்த்த யுக்தமான நீதிசாஸ்திரத்தினுடைய மகிமையைச் சொல்லுகிறேன். ௨.

𑌯𑌕𑍍𑌷 𑌉𑌵𑌾𑌚.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌦𑌯𑌾𑌸𑌖𑌾 । 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌷𑌡𑍇𑌤𑍇 𑌮𑌮 𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌃 ॥ ௩॥

ஸத்யம் மாதா பிதாஜ்ஞானம் தர்மோ ப்ராதா தயாஸஹ, ஶாந்திஃ பத்நீ க்ஷமாபுத்ரஃ ஷடேதே மம பாந்தவாஃ. ௩.

தர்மர் சொல்லுகிறார்.

தா. சத்தியமாகிற தாயும், ஜ்ஞானமாகிற தகப்பன், தர்மமாகிற உடன்பிறந்தோன், தயை யாகிற ஸ்நேகிதன், சாந்தியாகிற பார்யை, க்ஷமையாகிற குமாரன் ஆகிய இவ்வாறுவரும் எனக்கிஷ்டமான பந்துக்களென்று தர்மர் சொன்னார். ௩.

ஸ்ரீ உவாச.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵𑌾𑌪𑌿
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍁 | 𑌅𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌮𑌾𑌨
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌂𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍|| ௪||

ப்ராணம் வாபி பரித்யஜ்ய மானமேவாபி ரக்ஷது, அநித்யோ பவதிப்ராணோ மானஸ்த்வா சந்த்ர தாரகம். ௪.

பீமன் சொல்லுகிறான்.

தா. தனக்கு மானஹானிகரமான ஆபத்து வந்தபோது பிராணனையாவது விட்டு மானத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். ஏனெனில் பிராணம் க்ஷணபங்குரம், மானமோ ஆசந்த்ர தாரகமானது என்று பீமன் சொன்னான். ௪.

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌆𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌣𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌨𑌵
𑌤𑍃𑌣𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌃 । 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍
𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌰𑌣𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌃॥ ௫॥

ஆமந்த்ரணோத்ஸவா விப்ரா காவோ நவ த்ரு
ணோத்ஸவா:, பர்த்ராகமோத்ஸ்வா நார்யஸ்
ஸோஹம் கிருஷ்ண ரணோத்ஸவ:. ௫.

அர்ஜுனன் சொல்லுகிறான்.

தா. ஸாமான்ய பிராம்மணருக்கு பரான்னம் சந்தோஷகரமானது. பசுக்களுக்கு பசும்புல் சந்தோஷகரமானது. பதிவிரதைகளுக்கு தேசாந்தரம் போயிருந்த தம்முடைய பர்த்தாவினது வரவு சந்தோஷகரமானது. யுத்தம் எனக்கு சந்தோஷகரமானதென்று அர்ஜுனன் சொன்னான். ௫.

𑌨𑌕𑍁𑌲 𑌉𑌵𑌾𑌚.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑌦𑌾𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿
𑌲𑍋𑌷𑍍𑌟𑌵𑌤𑍍 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌃 𑌪
𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿॥ ௬॥

மாத்ருவத்பரதாராம்ஶ்ச பரத்ரவ்யாணிலோ

ஷ்டவத், ஆத்மவத் ஸர்வபூதானி யஃ பஶ்யதி ஸபஶ்யதி. ௬.

நகுலன் சொல்லுகிறான்.

தா. பரஸ்திரீயை தாய்போலவும், பரத்திரவ்யத்தை ஓட்டாங்கச்சிபோலவும், மன்னுயிர்களைத் தன்னுயிர்போலவும், எவன் பார்க்கிறானோ, அவன் பிரம்மஞ்ஞானி யாவானென்று நகுலன் சொன்னான். ௬.

ஸஹதேவ உவாச.

𑌅𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌭𑌵𑍋 𑌨𑍈𑌵
𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌃 । 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃
𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃॥ ௭॥

அநித்யானி ஶரீராணி விபவோ நைவஶாஶ்வதஃ, நித்யம் ஸன்னிஹிதோ மிருத்யுஃ கர்த்தவ்யோ தர்ம ஸங்க்ரஹஃ. ௭.

சகாதேவன் சொல்லுகிறான்.

தா. சரீரங்கள் அநித்யங்கள், சம்பத்து சாச்வதமன்று, மிருத்யுவானவன் எப்போதும் சமீபத்திலிருக்கிறான், ஆகையால் தர்ம சங்கிரகமே செய்யவேண்டுமென்று சகாதேவன் சொன்னான். ௭.

𑌦𑍍𑌰𑍌𑌪𑌦𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍 । 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌕𑍇𑌶𑌵॥ ௮॥

சுந்தரம் புருஷம் த்ருஷ்ட்வா ப்ராதரம் பிதரம்சுதம், யோநி த்ரவதி நாரீணாம் தத்யம்மே ப்ரூஹி கேசவ. ௮.

திரௌபதி சொல்லுகிறாள்.

தா. சுந்தரமுள்ள புருஷனைக் கண்டால் அவன் உடன் பிரந்தோனாயினும், பிதாவாயினும், புத்திரனாயினும், ஸ்திரீகளுக்கு காமம் உண்டாகிறதே அதின் உண்மையானகாரணத்தை தெரிவிக்கவேண்டும்ஸ்வாமி. ௮.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇 𑌪𑌤𑌯𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌰𑍋𑌚𑌤𑍇 । 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃॥ ௯॥

பஞ்சமே பதயஸ்ஸந்தி மஹ்யம் ஷஷ்டோபி ரோசதே, புருஷாணாமபாவேன ஸர்வாநார்ய: பதிவ்ரதா:. ௯.

தா. எனக்கு ஐந்துபேர் புருஷர்களிருந்தும் ஆறு

வது புருஷன்மீதிலும் காமம் உண்டாகிறது ஆதலால் புருஷர்கள் அகப்படாவிட்டால் எல்லா ஸ்திரீகளும் பதிவிரதைகள்தான். ௯.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண உவாச.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌔𑌦𑍁𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌯𑌸𑌮𑍍 । 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌜𑌲𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇
𑌨𑍍𑌨 𑌨𑌾𑌰𑍀 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍॥ ௧௦॥

ஔதும்பராணி புஷ்பாணி ஶ்வேதவர்ணஞ்ச வாயஸம், மத்ஸ்யபாதம் ஜலேபஶ்யேன் னரீ ஹிருதயம் ஸ்திதம். ௧௦.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சொல்லுகிறார்.

தா. அத்திப்பூவைப் பார்த்தாலும் பார்க்கலாம். வெள்ளைக்காக்கையை கண்டாலும் காணலாம். ஜலத்தில் மீன்காலைக் கண்டாலும் காணலாம். ஸ்திரீகளுடைய ஹிருதயத்தை மாத்திரம் அறியக்கூடாது என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சொன்னார். ௧௦.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌦𑌰𑍍𑌹𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌵𑌾𑌸𑌦𑌾𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌹𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇
𑌵 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌦𑌃 । 𑌵𑌤𑍍𑌰𑍋𑌹𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿
𑌰𑌣𑍇𑌯𑌿𑌰 𑌜𑍍𑌞𑌣𑍇𑌶𑌰𑍍𑌹𑌿𑌃॥ ௧௧॥

துர்பிக்ஷேசான்ன தாதாரம் சுபிக்ஷேச ஹிர
ண்யதம், சதுரோஹம் நமஸ்யாமி ரணேதீர
மிருணே சுசிம். கக.

தா. துர்பிக்ஷகாலத்தில் அன்னதானம் செய்பவனை யும், சுபிக்ஷகாலத்தில் தனதானம் செய்பவனையும், போர்க்களத்தில் தைர்ய முள்ளவனையும், ருணத்தில் சுசி யுள்ளவனையும், அதாவது கடனில்லாதவனையும் இந்நால்வரையும், நான் நமஸ்கரிப்பே னென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சொன்னார். கக.

கர்ண உவாச.

ஶ்லோ॥ விப்ரஹஸ்தே தநம் தத்யாத் ஸ்வபார்யா
ஸ்ச யௌவநம்। ஸ்வாமிகார்யேஷு ச ப்ராணம்
நிஶ்சயோ மம மாதவ॥ கஉ.॥

விப்ரஹஸ்தே தனம் தத்யாத் ஸ்வபார்யா
ஸ்ச யௌவனம், ஸ்வாமிகார்யேஷுச ப்ரா
ணம் நிஸ்சயோ மம மாதவ. கஉ.

கர்ணன் சொல்லுகிறான்.

தா. வாரீர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமீ! தான் தேடின பொருளை பிராம்மண விநியோகம் செய்யவேண்டும்.

யௌவனத்தைத் தன் மனையாளிடத்துக் கழிக்கவேண்டும். தன் பிராணனை ஸ்வாமி கார்யத்தில் விநியோகப்படுத்தவேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து என்றான் கர்ணன். க௭

𑌮𑍂𑌲 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍍.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 |
𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌰𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑌵𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌨𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌉𑌦𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍|| க௮||

ஸர்வஸ்ய காத்ரஸ்ய சிர: ப்ரதானம்,
ஸர்வேந்திரியாணும் நயனம் ப்ரதானம்,
ஷண்ணும் ரஸானும் லவணம் ப்ரதானம்,
பவேன்னதீனும் முதகம் ப்ரதானம். க௮.

பொது வாக்கியம்.

தா. தேகம் முழுவதுக்கும் சிரசு பிரதானம், இந்திரியங்க ளெல்லாவற்றுள்ளும் நேத்திரம் பிரதானம். ரஸங்களுக்குள்ளே லவணம் பிரதானம். நதிகளுக்கு ஜலம் பிரதானம். க௮.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌿𑌂𑌬𑌦𑍇𑌕𑌂 𑌬𑌹𑍍𑌮𑌾𑌂𑌡 𑌶𑌿𑌵𑌂

𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌬𑌹𑍁 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 |
𑌗𑍋𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌧𑍇𑌨𑍁𑌜𑌾𑌤
𑌏𑌕𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌦𑍇𑌹𑌵𑌰𑍍𑌤𑍀|| கச||

மிருத்பிண்ட.மேகம் பஹுபாண்ட ரூபம்,
சுவர்ணமேகம் பஹு பூஷணாத்மகம்,
கோக்ஷீரமேகம் பஹுதேனுஜாத,
மேகஃ பராத்மா பஹுதேஹவர்தி. கச.

தா. பாண்டங்கள் வெவ்வேறு ஆனாலும் மண் ஒன்றே. பணி பல ஆனாலும் பொன் ஒன்றே. பசுக்கள் பல ஆனாலும் பால் ஒன்றே. அதுபோல சரீரம் பல ஆனாலும் பரமாத்மா ஒருவனேயென்றறியவேண்டும்.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨 𑌭𑌯𑌂 𑌨 𑌲𑌜𑍍𑌜𑌾 |
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌨 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌧𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌪𑌕𑍍𑌵𑌮𑍍|| கரு||

அர்த்தாதுராணும் நகுருற்னபந்துஃ
காமாதுராணும் நபயம் நலஜ்ஜா,
வித்யாதுராணும் நஸுகம் ந நித்ரா
க்ஷுதாதுராணும் நருசிற் னபக்வம். கரு.

தா. அர்த்தத்தி லாசை யுள்ளோருக்கு குருவும், பந்துவுமில்லை. காமாதுறருக்கு பயமும் லஜ்ஜையுமில்லை வித்யார்த்திகளுக்கு சுகமும் துக்கமுமில்லை. பசியுள்ளோர்க்கு ருசியும் பக்குவமுமில்லை. கரு.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌦𑌾𑌤𑌾 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌣𑍋 𑌧𑌨𑌾𑌢𑍍𑌯𑌃
𑌪𑌾𑌪𑍀 𑌚𑌿𑌰𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑍀 𑌗𑌤𑌾𑌯𑍁𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌕𑍁𑌲𑍀𑌨 𑌸𑍁𑌕𑍁𑌲𑍀𑌨 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌃
𑌕𑌲𑍌 𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌷𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿॥ கசு॥

தாதா தரித்ர: க்ருபணோ தனாட்ய:, பாபீசிராயு ஸ்ஸுக்ருதீகதாயு:, ராஜாகுலீன ஸ்ஸுகுலீன ஸேவ்ய:, கலௌயுகே ஷட்குண மாஶ்ரயந்தி. கசு.

தா. தாதா தரித்திரனுகுதலும், கிருபணன் தனாட்யனுகுதலும், பாபி தீர்க்காயுஷ்கனுகுதலும், புண்யாத்மா அல்பாயுஷ்கனுகுதலும், குலஹீனன் ராஜா வாகுதலும், குலச்சிரேஷ்டன் சேவகனுகுதலும், ஆகிய இவ்வாறு குணங்களையும் கலியுகத்தில் ஜனங்கள் அடைகிறார்கள். கசு.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌪𑌵𑌾𑌦𑌃
𑌋𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌕𑍁𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍇𑌵𑌾 ।

𑌦𑌾𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌞𑍍𑌚
𑌵𑌿𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌯𑌮𑍍॥ ௧௭॥

பார்யாவியோக ஸ்ஸ்வஜனாபவாத,ருணஸ்யஶே
ஷம் குஜனஸ்ய ஸேவா, தாரித்ரியகாலே ப்ரிய
தர்சனஞ்ச, வினாக்னினா பஞ்சதஹந்திகாயம். ௧௭.

தா. பார்யா வியோகமும், ஸஜ்ஜனரைத் தூறுகை யும், கடனில் மீதிவைப்பதும், குலஹீனனிடத்து ஸே வையும், தாரித்ரியகாலத்தில் பந்து தர்சனமும், இவ் வைந்தும் சரீரத்தை நெருப்பில்லாமலே தஹிக்கும்.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌵𑌨𑌿𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌗𑌤𑌂
𑌗𑌤𑌂 । 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌜𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌭𑍍𑌰
𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌚 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌶𑌃॥ ௧௮॥

புஸ்தகம் வனிதாவித்தம் பரஹஸ்த கதம்
கதம், அதவா புனராகச்சே ஜ்ஜீர்ணம் பிர
ஷ்டாச கண்டஶ:. ௧௮.

தா. ஒருவனுடைய புஸ்தகமும், வனிதையும், தன மும் பிரர்கையி லகப்பட்டால் போனதேயாம். ஒரு வேளை திரும்பிவந்தாலும் புத்தகம் ஜீர்ணமாயும்,வனி தை பிரஷ்டையாயும், தனம் கொஞ்சமாயும் வரும்.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌆𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍌𑌷𑌧
𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌾𑌃 । 𑌦𑌾𑌨𑌮𑌾𑌨𑌾𑌵𑌮𑌾𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌵𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌾
𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃॥ ௧௯॥

ஆயுர்வித்தம் கிருஹச் சித்ரம் மந்த்ரௌஷத ஸமாகயா:, தானமானவமானஸ்ச நவகோப்யா மனீஷிபி:. ௧௯.

தா. ஆயுஸ்ஸு, ஆஸ்தி, குடும்பத்தில் கலகம், மந்த்ரம், ஔஷதம், புணர்சசி, தானம், மானம், அவமானம் இவ்வொன்பதும், புத்திமான்களாலே, பிறருக்குத்தெரியாமல் கார்க்கப்படத் தக்கவைகள். ௧௯.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌋𑌣𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀
𑌸𑍁𑌤𑌾𑌲𑌯𑌾𑌃 । 𑌋𑌣𑌕𑍍𑌷𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌤𑌤𑍍𑌰
𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌦𑌨𑌾॥ ௨௰॥

ருணானுபந்த ரூபேண பசுபத்னி ஸுதாலயா:, ருணக்ஷய க்ஷயம்யாந்தி காதத்ர பரிவேதனா. ௨௰.

தா. ஸகல ஜனங்களுக்கும், பசுக்கள், மனைவிகள், பிள்ளைகள், வீடுகள் இவை ஜன்மாந்தர ருணசம்பந்தத்தினல் உண்டாகின்றன. ருணம் தீர்ந்தவுடனே நாசத்தை யடைகின்றன. ஆகையால் இவ்விஷயங்க

வில் கவலையேன். ௨௦.

ஶ்லோ॥ தாஷகஶ்ச க்ரியாஶூந்யோ நிக்ரு
ஷ்டோ தீர்க்ககோபிநஃ। சத்வாரஃ கர்ம சண்டாலா
ஜாதிசண்டால உத்தமஃ॥ ௨௧॥

தாஷகஶ்ச க்ரியாசூன்யோ நிக்ருஷ்டோ தீர்க்க கோபினஃ, சத்வாரஃ கர்ம சண்டாலோ ஜாதிசண்டால உத்தமஃ. ௨௧.

தா. பிறரை தூஷிப்பவன், நித்திய கர்மானுஷ்டானத்தை விட்டவன், அதிலோபமுள்ளவன், தீர்க்க கோபமுள்ளவன், இந்நால்வரும் கர்ம சண்டாளர். இவர்களைக் காட்டிலும் ஜாதிசண்டாளன் உத்தமன்.

ஶ்லோ॥ ராஜவத் பஞ்சவர்ஷாணி தஶ வர்ஷா
ணி தாஸவத்। ப்ராப்தே து ஷோடஶே வர்ஷே
புத்ரம் மித்ரவதாசரேத்॥ ௨௨॥

ராஜவத் பஞ்ச வர்ஷாணி தச வர்ஷாணி தாஸவத், ப்ராப்தேது ஷோடஶேவர்ஷே புத்ரம் மித்ரவதாசரேத். ௨௨.

தா. புத்திரனை ஐந்துவயதுமட்டும் ராஜன்போலவும், பத்துவயதுமட்டும் தாசன் போலவும், பதினா

ளும் வயதுமுதல் சினேகிதன் போலவும் நினைத்து நடக்கவேண்டும். உஉ.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌏𑌕𑍈𑌕𑌾 𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 | 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌸𑌂
𑌤𑌾𑌨𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌤𑌾𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃|| உ௩||

ஏகைகா கௌஸ்த்ரயஸ் ஸிம்ஹாঃ பஞ்சவ்யாக்ராஹ ப்ரசூதிபிঃ, அதர்மோ நஷ்ட ஸந்தானோ தர்மஸந்தான வர்த்தனঃ. உ௩.

தா. ஸிம்ஹங்கள் மும்மூன்ருய் பிறக்கும். புலிகள் அவ்வைந்தாய் பிறக்கும். ஆனுல் அவற்றின் அதர்மம் அவைகளின் ஸந்தானத்தை நாசம் பண்ணுகிறது. பசுக்கள் ஒவ்வொன்ருய்ப்பிறக்கும். ஆனுலும் அவற்றின் தர்மம் அவைகளின் ஸந்தானத்தை விருத்தி பண்ணுகின்றது. (அதாவது தர்மமே விருத்தியை யடையுமென்றபடி.) உ௩.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌰𑍍𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌧𑍂𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀
𑌪𑌲𑍍𑌵𑌲𑍋𑌦𑌕𑌮𑍍 | 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚
𑌆𑌯𑍁𑌃𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌂 𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌦𑌿𑌨𑍇|| உச||

பாலார்க்கঃ ப்ரேததூமஶ்ச விருத்தஸ்திரீ

பல்வலோதகம், ராத்ரௌ தத்யன்ன புக்திஸ்ச
ஆயுக்ஷீணம் திநேதிநே. உச.

தா. உதயகாலத்தில் சூர்யனைக் காணுபவனும், பிணப்புகையில் பட்டவனும், தன்வயதுக்குப்பெரியவளுடன் புணர்த்தலும், குட்டையாய்த் தேங்கும் அழுக்கு நீரைக்குடித்தலும், இரவில் தயிர்சாதம் உண்ணுதலும் ஆகிய இவைகள் நாளுக்கு நாள் ஆயுளைக்குறைக்குமென்று அறியவும். உச.

[illegible]
[illegible]
[illegible] உரு||

விருத்தார்கோ ஹோமதூமஸ்ச பாலஸ்த்ரீ
நிர்மலோதகம், ராத்ரௌ க்ஷீரான்ன புக்திஸ்ச
ஆயுர்விருத்திற் திநேதிநே. உரு.

தா. சாயங்காலத்தில் சூர்யனை தர்சித்தலும், ஹோமப்புகைப் படுதலும், தன்னிற் சிறியவளோடு புணர்தலும், இரவிற் பாலும் சாதமு முண்ணுதலும், ஆகிய இவைகள் நாளுக்குநாள் ஆயுளை வளர்க்கும்.

[illegible]

𑌰𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 | 𑌅𑌧𑌮𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂𑌚 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤
𑌮𑌧𑌮𑌾𑌧𑌮𑌮𑍍 || ௨௬ ||

உத்தமம் ஸ்வார்ஜிதம் வித்தம் மத்யமம் பிது ரார்ஜிதம், அதமம் ப்ராத்ரு வித்தஞ்ச ஸ்திரீ வித்த மதமாதமம். ௨௬.

தா. தான் தேடிய பொருள் உத்தமம், தகப்பன் வைத்தபொருள் மத்தியமம், உடன்பிறந்தவன் பொருள் அதமம், ஸ்திரீதனம் அதமாதமம். ௨௬.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌷𑌿𑌵𑌾
𑌣𑌿𑌜𑌾𑌤𑍍 | 𑌅𑌧𑌮𑌂𑌸𑍇𑌵𑌕𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌮𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍌𑌰𑍍𑌯𑍋
𑌪𑌜𑍀𑌵𑌨𑌮𑍍|| ௨௭ ||

உத்தமம் குலவித்யாயா மத்யமம் க்ருஷிவா ணிஜாத், அத்மம் ஸேவகாவிருத்தி꞉ மிருதிஶ் சௌர்யோப ஜீவனம். ௨௭.

தா. தன் குலவித்தையால் ஜீவித்தல் உத்தமம். வியவசாயம் வியாபாரத்தால் ஜீவித்தல் மத்தியமம். ஊழியஞ்செய்து ஜீவித்தல் அதமம். திருடிப்பிழைத்தல் இறந்தவனேடொப்பாம். ௨௭.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌕𑍋𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 𑌘𑌟𑌿

காத்வயம் | அதமேஸ்யாதஹோராத்ரம் பாபி
ஷ்டே மரணாந்தக:|| உ௮||

உத்தமே க்ஷணகோபஸ்யான் மத்யமே கடி காத்வயம், அதமேஸ்யா தஹோராத்ரம் பாபிஷ்டே மரணாந்தக:. உ௮.

தா. கோபமானது உத்தமனிடத்து க்ஷணப்போதும், மத்தியமனிடத்து இரண்டுநாழிகையும், அதமனிடத்தில் ஒரு இரவும் பகலும், பாபியிடத்தில் மரணபர்யந்தமு மிருக்கும். உ௮.

ஶ்லோ|| ஆத்மபுத்தி ஸுகஞ்சைவ குருபுத்திர் விஶே
ஷத: | பரபுத்திர் விநாஶாய ஸ்த்ரீ
புத்தி: ப்ரளயாந்தக:|| உ௯||

ஆத்மபுத்தி ஸுகஞ்சைவ குருபுத்திர் விசேஷத:, பரபுத்திர் விநாசாய ஸ்திரீபுத்தி: ப்ரளயாந்தக:. உ௯.

தா. தன் புத்தி ஸுகத்தைத் தரும். குருபுத்தி விசேஷ ஸுகத்தைக்கொடுக்கும். பிறர் புத்தி விநாசத்தைக்கொடுக்கும். ஸ்திரீபுத்தி கொல்லும். உ௯.

ஶ்லோ|| அதியள திஷ்டிதாநி ஹ்ருதோ ப்ராணா

𑌦𑌿𑌯𑍋 𑌨𑌰𑌃 । 𑌆𑌪𑍋𑌶𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂
𑌗𑍋𑌮𑌾𑌂𑌸 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௩௦ ॥

அதிதௌ திஷ்டதித்வாரி ஹ்யபோசிருஹ்ணாதியோ நரஃ, ஆபோஶனம் ஸுராபான மன்னம் கோமாம்ஸ பக்ஷணம். ௩௦.

தா. வாசலிலிருக்கும் அதிதியை விட்டுவிட்டு சாப்பாட்டுக்கு ஜலம் முதலில் வாங்குகிறவனுக்கு அந்த ஆபோஶனம் ஸுராபான துல்யமாகும். அன்னம் கோமாம்ஸ பக்ஷணமாகும். ௩௦.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌚𑍍 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑍈𑌕𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍
𑌤𑍁 𑌧𑌨𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 । 𑌸𑌂𑌭𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌂 𑌪𑌣𑍍𑌯
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃 ॥ ௩க ॥

தர்ஶனச் சித்த வைகல்யம் ஸ்பர்ஶனத்து தனக்ஷயம், ஸம்போகாத்கில்பிஷம்பண்ய ஸ்திரீணும் ப்ரத்யக்ஷ ராக்ஷஸாம். ௩க.

தா. விலைமாதருடைய காட்சியினல் சித்தவைகல்யமுண்டாகும். மெய்தீண்டலால் தனக்ஷய மாகும். புணர்ச்சியால் பாபம் சம்பவிக்கும். ஆகையால் வேஶ்யா ஸ்திரீகள் பிரத்யக்ஷ ராக்ஷஸர்களாவார்கள்.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌦𑌾𑌸𑍀𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾 𑌧𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 । 𑌆𑌯𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌵𑌾𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾॥ ௩௨॥

தாஸீ மானதனம்ஹந்தி ஹந்திவேஶ்யா தனுதிகம், ஆயூம்ஷி விதவாஹந்தி ஸர்வம் ஹந்தி பராங்கனு. ௩௨.

தா. தாசியை புணர்த்தல் மானத்தை யழிக்கும். வேசியைப் புணர்த்தல் தனுதிகளை யழிக்கும். விதவைகளைப்புணர்த்தல் ஆயுளைக் குறைக்கும். பிறர்மனைவியைப் புணர்த்தல் எல்லாவற்றையு மழிக்கும். ௩௨.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌂𑌭𑍇𑌰𑍀 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌹𑌨𑌮𑍍 । 𑌇𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌤𑌿𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌰𑍍𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌗𑍁𑌣𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇॥ ௩௩॥

துர்ஜனம் காஞ்சனம் பேரீந் துஷ்டஸ்திரீ துஷ்டவாஹனம், இக்ஷுகண்டான் திலான்சூத்ரான் மர்தயேத்குண விருத்தயே. ௩௩.

தா. துர்ஜனனையும், பொன்னையும், பேரியையும், துஷ்டஸ்திரீயையும், முறட்டுகுதிரையையும், கருப்பங்கழிகளையும், எள்ளையும், சூத்ரர்களையும் நற்குண

விருத்தியின்பொருட்டு அடிக்கவேண்டும். ௩௩.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌨𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌰𑌾𑌜𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌂𑌚 𑌨𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾
𑌹𑍍𑌮𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 | 𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌨𑌕𑍍𑌷
𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌮𑍍|| ௩௪||

நக்ஷேத்ராஜ யுக்மஞ்ச நக்ஷேத் பிராம்ம
ணத்ரயம், சதுஶ்ஶூத்ரா நக்ஷேத்ரஸ்யுர்னக்ஷே
த்வைஶ்ய பஞ்சகம். ௩௪.

தா. ஒரு காரியத்திற்குப் போகும்போது இரண்டு பேர் க்ஷத்திரியரும், மூன்றுபேர் பிராம்மணரும், நான்குபேர் சூத்திரரும், ஐந்துபேர் வைஶ்யரும் போகலாகாது. ௩௪.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌉𑌷𑌶𑍍𑌶𑌂𑌸 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌕𑍁𑌨𑌂 𑌤𑍁
𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 | 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌂𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰
𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃|| ௩௫||

உஷஶ்ஶம்ஸ கார்கியஸ்து ஶகுனந்து பிரு
ஹஸ்பதி:, யஜேஜயந்து மாண்டவ்யோ விப்ர
வாக்யோ ஜனார்தன:. ௩௫.

தா. ஒரு காரியத்திற்கு போவதற்கு உஷ:காலம் நல்லதென்று கார்க்கியமுனிவரும், சகுனம் பார்க்க

வேண்டுமென்று பிரஹஸ்பதியும், இப்பொழுது போ னல் கார்யம் ஸபலமாகுமென்கிற மனோ தைர்யமே போதுமென்று மாண்டவ்யரும், பிராஹ்மணன் போகலாமென்ருல் போகவேண்டுமென்று ஜனர்தனரும் சொன்னர்கள். ௩௫.

ஶ்லோ|| ஶர்வரீ தீபகஶ்சந்த்ர: ப்ரபாதே தீபகோ ரவி: | த்ரைலோக்ய தீபகோ தர்ம: ஸுபுத்ர: குலதீபக:|| ௩௬||

ஶர்வரீ தீபகஸ்சந்த்ர: ப்ரபாதோத் தீபகோ ரவி:, த்ரைலோக்ய தீபகோ தர்ம ஸ்ஸுபுத்ர: குலதீபக:. ௩௬.

தா. சந்திரன் ராத்திரியைப் பிரகாசிப்பிக்கிருன். சூர்யன் மத்தியாஹ்னகாலத்தைப்பிரகாசிப்பிக்கிருன். தர்மம் மூன்று லோகங்களையும் பிரகாசிப்பிக்கும். ஸத்புத்திரன் குலத்தை பிரகாசிப்பிக்கின்ருன். ௩௬.

ஶ்லோ|| ஸம்பந்தோ யோ ஹி தேஷாம் ஸ்யாத் ஸபிதா யாஸ்ஸபோஷக: | ஸஸமவாயத்ர விஶ்வாஸ ஸாஹாய்யம் யத்ர நிர்வ்ருத:|| ௩௭||

ஸபந்துர் யோஹி தேஷாம்ஸ்யாத் ஸபிதாயா

ஸ்து போஷகஃ, ஸஸகாயத்ர விஶ்வாஸ ஸ்ஸா
பார்யா யத்ர நிர்வ்ருதஃ. ௩௭.

தா. மேன்மையைக் கோரினவனே பந்து, காப்பாற்றினவனே தகப்பன். விஶ்வாஸ முள்ளவனே ஸ்நேஹிதன். சுக முண்டாக வல்லவளே மனைவி. ௩௭.

ஶ்லோ|| 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌮𑌰𑍍𑌜𑌨𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾
𑌨𑌾𑌂𑌚 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 | 𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌯𑍇
𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌭𑌾𑌜𑌨𑌂|| ௩௮||

அர்த்தாநா மார்ஜனே து:க மார்ஜிதாநாஞ்ச
ரக்ஷணே, நாஶே து:கம் வ்யயே து:கம் கிமர்த்
தம் து:க பாஜனம். ௩௮.

தா. திரவ்யங்களை சம்பாதிப்பதிலும் து:கம். சம்பாதித்தவற்றைக் காப்பாற்றுவதிலும் து:கம். அவற்றினழிவிலும், செலவிலும் து:கம். ஆகையால் து:கத்திற்கு மூலமான தனம என்னப் பிரயோஜனம். ௩௮.

ஶ்லோ|| 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌹𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾
𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌰𑍈𑌰𑌪𑌿 | 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌲𑌿𑌖𑌿𑌤𑌾 𑌰𑍇𑌖𑌾
𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇|| ௩௯||

ஹரிணாபி ஹரேணாபி ப்ரஹ்மணாபி ஸுரைரபி,

லலாட லிகிதாரேகா பரிமார்ஷ்டும் நஶக்யதே.

தா. விஷ்ணுவினலாயினும், சிவனலாயினும், பிரம்மாவாலாயினும், மற்ற தேவதைகளாலாயினும், தலையிலெழுதின எழுத்தைத் துடைக்கமுடியாது. ஆகையால் மனுஷ்யர்களால் ஆகத்தக்கது ஒன்றுமில்லையென்றபடி. ௩௯.

ஶ்லோ|| க்ருதேந வர்த்ததே புத்தி: க்ஷீரேணாயுஷ்ய வர்த்தநம் | ஶாகேந வர்த்ததே வ்யாதி: மாம்ஸம் மாம்ஸேந வர்த்ததே || ௪0||

கிருதேன வர்த்ததே புத்தி: க்ஷீரேணாயுஷ்ய வர்த்தனம், ஶாகேன வர்த்ததே வ்யாதிர் மாம்ஸம் மாம்ஸேன வர்த்ததே. ௪0.

தா. நெய்யால் புத்தியும், பாலால் ஆயுளும், கறிகாய்களால் நோயும், மாம்சத்தினல் மாம்சமும் விருத்தி யடைகின்றன. ௪0.

ஶ்லோ|| உத்ஸாஹ: ஸாஹஸம் தைர்யம் புத்தி: ஶக்தி: பராக்ரம: | ஷடேதே யத்ர திஷ்டந்தி தத்ர தேவோ(அ)பி திஷ்டதி || ௪௧||

உத்ஸாஹஸ் ஸாஹஸம் தைர்யம் புத்திஶ்ஶக்

திஃபராக்ரமஃ, ஷடைதே யத்ர திஷ்டந்தி தத்ர தேவோபிதிஷ்டதி. ௪௧.

தா. சந்தோஷம், சாஹஸம், தைர்யம், புத்தி, சக்தி, பராக்கிரமம் இந்த ஆறும் எவனிடத்தி லிருக்கின்றதோ அவனுக்கு தைவசகாயமு மாகும். ௪௧.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌅𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌨𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁-
𑌷𑍍𑌟𑌃𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 | 𑌸𑌲𑌜𑍍𑌜𑌾 𑌗𑌣𑌿𑌕𑌾𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌲𑌜𑍍𑌜𑌾𑌚 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾|| ௪௨||

அஸந்துஷ்டோ த்விஜோநஷ்ட ஸ்ஸந்துஷ்டஃ பார்த்திவ ஸ்ததா, ஸலஜ்ஜா கணிகா நஷ்டா நிர்லஜ்ஜாச குலாங்கனா. ௪௨.

தா. திருப்தி யில்லாத பிராஹ்மணனும், திருப்தி யுள்ள க்ஷத்ரியனும், வெட்கமுள்ள வேசியும், வெட்க மற்ற குலஸ்திரீயும் கெடுவார்கள். ௪௨.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌵𑍇𑌦𑌮𑍂𑌲𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌂 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍂-
𑌲𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍 | 𑌕𑍃𑌷𑌿𑌮𑍂𑌲𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂
𑌧𑌨𑌮𑍂𑌲𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍|| ௪௩||

வேதமூலமிதம் ப்ராஹ்மம் பார்யாமூல மிதம் கிருஹம், கிருஷிமூல மிதம் தான்யம் தனமூல மிதம்ஜகத்.

தா. பிராம்மணருக்கு வேதம் மூலம், கிருஹத்திற்கு பார்யை மூலம், தான்னியத்திற்கு கிருஷி மூலம், ஜகத்திற்கு தனம் மூலம். ௪௩.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌲𑍇𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌾𑌰𑍋𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑍀𑌰𑍇 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍॥ ௪௪॥

சிலாஸ்த்த கந்தலேபஞ்ச மார்ஜாலோச்சிஷ்ட போஜனம், ப்ரதிபிம்பே க்ஷணம் நீரே ஶக்ரஸ்யாபி ஶ்ரியம் ஹரேத். ௪௪.

தா. கல்லின்மேல் வைத்த சந்தனத்தை பூசிக்கொள்ளுதலும், பூனை தின்றிய அன்னத்தை புசித்தலும், நீரில் தன்னிழலைப் பார்த்தலும், ஆகிய இவை இந்திரனுக்கானாலும், ஐஶ்வர்யத்தைப் போக்கும். ௪௪.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌅𑌜𑌾𑌰𑌜𑌃 𑌖𑌰𑌰𑌜 𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀𑌰𑌜𑌃 । 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌰𑌜𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍॥ ௪௫॥

அஜாரஜ: கரரஜ ஸ்ததா ஸம்மார்ஜனீரஜ:, ஸ்திரீணும் பாதாரஜஶ்சைவ ஶக்ரஸ்யாபி ஶ்ரியம் ஹரேத். ௪௫.

தா. ஆட்டின் காற்றாலும், கழுதையின் காற்றாலும், துடப்பத்தின் றாலும், பெண்களின் காற்றாலும், மேலேபடியின் இந்திரனுச்கானாலும் ஐஸ்வரியம் துலேந்துபோம். ௪௫.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌕𑍃𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌜𑌪𑌤𑍋
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌮𑍍 | 𑌮𑍌𑌨𑌤𑌃 𑌕𑌲𑌹𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌗𑌰𑌤𑍋 𑌭𑌯𑌮𑍍|| ௪௬||

கிருஷிதோ நாஸ்தி துர்பிக்ஷம் ஜபதோ நாஸ்தி
பாதகம், மௌனத: கலஹோ நாஸ்தி நாஸ்தி
ஜாகரதோ பயம். ௪௬.

தா. பயிரிடுபவனுக்கு கருப்பில்லை. ஜபம் செய்பவனுக்குப் பாபமில்லை, மௌனமாயிருப்போனுக்குக் கலகமில்லை. தூங்காமலிருப்பவனுக்கு பயமில்லை. ௪௬.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌏𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁-
𑌣𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌶𑌤𑍈𑌰𑌪𑌿 | 𑌏𑌕𑌚𑌂𑌦𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾-
𑌶𑍇𑌨 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍|| ௪௭||

ஏகோபி குணவான் புத்ரோ நிர்க்குணை:
கிம் ஶதைரபி, ஏகசந்த்ர ப்ரகாஶேன நக்ஷத்
ரை: கிம் ப்ரயோஜனம். ௪௭.

தா. சகலகுண சம்பன்னனான குமாரன் ஒருவனே போதும், துர்மார்க்கரான குமாரர்கள் நூறுபெயர்களிருந்தாலும் பலன் ஒன்றுமில்லை என்றபடி, இதற்கு நிதர்ஶனம் ஒரு சந்திரனில்லாமல் நக்ஷத்திரங்களைத் தனை யிருந்தாலும் என்னப் பிரயோஜனம் ஒன்றுமில்லை என்றபடி. ௪௭.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌸𑌦𑍃𑌶𑍀𑌂𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍 | 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌂𑌕𑍋𑌪𑌂 𑌯𑍋 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌸 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌃|| ௪௮||

ப்ரஸ்தாப ஸத்ருஶம் வாக்யம் ஸ்வபாவ ஸத்ருஶீம் க்ரியாம், ஆத்மஶக்தி ஸமம் கோபம் யோஜாநாதி ஸ பண்டிதஃ. ௪௮.

தா. பிரஸ்தாபத்திற்குத்தக்க வார்த்தையும், அவனவனுடைய ஸ்வபாவத்திற்குத்தக்க காரியமும், தன் சக்திக்குத்தக்க கோபமும், எவனறிவானோ அவனே பண்டிதனவான். ௪௮.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌶𑍀𑌲𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌚𑍋𑌰𑌿𑌣𑍀𑌂
𑌪𑌰𑌾𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌸 𑌭𑌾𑌷𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍 |
𑌅𑌗𑍍𑌰𑌾𑌶𑌿𑌨𑍀 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌿𑌨𑍀𑌂
𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌮𑍍|| ௪௯||

விவாதஶீலாம் ஸ்வயமர்த்த சோரிணீம்
பராநுகூலாம் பரிஹாஸ பாஷிணீம்,
அக்ராஶிநீ மன்யக்ருஹ ப்ரவேஶிநீம்
த்யஜந்திபார்யாம் தஶபுத்ர மாதரம். ௪௯.

தா. சண்டையிடும் குண முள்ளவளும், தானக வீட்டு சொத்தைத் திருடுபவளும், பிறருக் கனுகூலமானவளும், எப்பொழுதும் பரிஹாஸம் செய்பவளும், கணவனுக்கு முன்னுண்பவளும், எப்பொழுதும் அண்டை அசல்வீட்டுக்குப் போகிறவளும் ஆகிய இப்படிப் பட்டவள் பத்து பெற்று அவற்றுக்குத் தாயாயிருந்தாலும் அவளை விட.வேண்டும். ௪௯.

𑌶𑍍𑌲𑍋:|| 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌾𑌸𑍀 𑌕𑌰𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀
𑌰𑍂𑌪𑍇𑌷𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌯𑌾 𑌧𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀 |
𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍇𑌚 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌶𑌯𑌨𑍇𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾
𑌷𑌟𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌕𑍁𑌲𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀|| ௫௰||

கார்யேஷு தாஸீ கரணேஷு மந்த்ரீ
ரூபேஷு லக்ஷ்மீ க்ஷமயா தரித்ரீ,
ஸ்நேஹேச மாதா ஶயநே து வேஶ்யா
ஷட்கர்மயுக்தா குலதர்மபத்னீ. ௫௰.

தா. வீட்டுவேலையில் பணிப்பெண்போலவும், கார்யாலோசனையில் மந்திரிபோலவும், ரூபத்தில் மஹாலக்ஷ்மிபோலவும், பொறுமையில் பூமிதேவியைப்போலவும், ஸ்நேஹத்தில் தாய்போலவும், படுக்கையில் வேசியைப்போலவும், இவ்வாறு வகையாய் கணவன் விஷயத்தில் பிரவர்திப்பவள் குலஸ்திரீயாவாள். ௫௦

ஶ்லோ॥ நவிஷம் விஷமித்யாஹு: ப்ரஹ்மஸ்வம்
விஷமுச்யதே । விஷமேகாகினம் ஹந்தி ப்ரஹ்ம
ஸ்வம் புத்ர பௌத்ரகம்॥ ௫௧॥

நவிஷம் விஷமித்யாஹு: ப்ரஹ்மஸ்வம் விஷமுச்யதே, விஷமே காகினம் ஹந்தி ப்ரஹ்மஸ்வம் புத்ர பௌத்ரகம். ௫௧.

தா. விஷம் விஷமல்ல பிராஹ்மணனுடைய சொத்தே விஷம். விஷத்தாலதைத்தின்பவனாகிய ஒருவனே சாவான் பிராஹ்மணருடைய சொத்தை அபஹரித்தவனுடைய புத்திர பௌத்திராதிகளும் நாசமடைவார்கள். ௫௧.

ஶ்லோ॥ ஶதநிஷ்கே யநாஶ்யஸ்து ஶதம்ருத்ராணே
ஸம்பவதி: । ஶதாஶ்வ க்ஷத்ரியோராஜா ஶத

ஶ்லோகேந பண்டித꞉॥ ௫௨॥

ஶதநிஷ்கே தனாட்யஶ்ச ஶதக்ராமேணபூபதிஃ,
ஶதாஶ்வ க்ஷத்ரியோ ராஜா ஶத ஶ்லோகேன
பண்டிதஃ. ௫௨.

தா. நூறுவராகனுள்ளவன் தனிகனெனப் பெறுவன். நூறு கிராமங்களுக்கு அதிபதியானவன் பூபதியெனப்பெறுவன். நூறு குதிரைகளுள்ளவன், ராஜனெனப் பெறுவன். நூறு சுலோகங்கள் செய்தவன் பண்டிதனுவான். ௫௨.

ஶ்லோ॥ ஶகடம் பஞ்சஹஸ்தேஷு தஶஹஸ்தே
ஷு வாஜிநம்। கஜம் ஹஸ்த ஸஹஸ்ரேண து
ஷ்டம் தூரேண வர்ஜயேத்॥ ௫௩॥

ஶகடம் பஞ்சஹஸ்தேஷு தஶஹஸ்தேஷு
வாஜினம், கஜம்ஹஸ்த ஸஹஸ்ரேண துஷ்டம்
தூரேண வர்ஜயேத். ௫௩.

தா. வண்டிக்கு ஐந்துமுழமும், குதிரைக்குப்பத்து முழமும், யானைக்கு ஆயிரமுழமும், துர்ஜனனுக்கு மிகவும் தூரமாயும் ஒதுங்கிப்போகவேண்டும். ௫௩.

ஶ்லோ॥ அநப்⁴யாஸே விஷம் ஶாஸ்த்ரம் அஜீர்ணே

𑌭𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌮𑍍 । 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀
𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌰𑍁𑌣𑍀 𑌵𑌿𑌷𑌮𑍍॥ ௫௪॥

அனப்யாஸே விஷம் ஶாஸ்த்ரம் அஜீர்ணே போஜனம் விஷம், தரித்ரஸ்ய விஷம் கோஷ்டீ விருத்தஸ்ய தருணீ விஷம். ௫௪.

தா. அப்பியாச மில்லாதவனுக்கு ஶாஸ்திரம்விஷம் ஜீர்ணமில்லாதபோது போஜனம் விஷம். தரித்திரனுக்கு விநோதகோஷ்டி விஷம். கிழவனுக்கு இளம்பெண்சாதி விஷம். ௫௪.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌃 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇
𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌃 । 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃
𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍॥ ௫௫॥

ஜிஹ்வாக்ரே வர்த்ததே லக்ஷ்மீ ஜிஹ்வாக்ரே மித்ர பாந்தவா:, ஜிஹ்வாக்ரே பந்தனப்ராப்தி ஜிஹ்வாக்ரே மரணம் த்ருவம். ௫௫.

தா. நாக்கினாலேயே சம்பத்துண்டாகும் நாக்கினாலேயே ஸ்நேகிதரும் பந்துக்களும் வருவார்கள். நாக்கினாலேயே விலங்கு நேரிடும். நாக்கினாலேயே சாவு நேரிடும். ௫௫.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌅𑌦𑌾𑌨𑌦𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍋
𑌦𑌾𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑌦𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌮𑍍 |
𑌪𑌾𑌪𑌾𑌦𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌿
𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵𑌪𑌾𑌪𑍀|| ௩௬||

அதானதோஷேண பவேத்தரித்ரோ, தாரித்ரிய தோஷேண கரோதி பாபம், பாபாதவஶ்யம் நரகம் ப்ரயாதி, புனர்தரித்ரஃ புனரேவபாபீ. ௩௬.

தா. ஒருவன் முப்பிறப்பில் ஒருவருக்கும் கொடாத தோஷத்தால் தரித்திரனாவான். அந்த தாரித்திரியத்தால் பாபம் செய்வான். அந்த பாபத்தால் நரகம் நேரிடும். அந்த நரகத்தில் சிலநாளிருந்து திரும்பவும் தரித்திரனாய்ப்பிறந்து இவ்வாறே துன்பப்படுவன்.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌅𑌤𑌿𑌥𑌿𑌰𑍍𑌬𑌾𑌲𑌕𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌜𑌨𑍋 𑌨𑍃𑌪
𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 | 𑌏𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑌾
𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌃|| ௩௭||

அதிதிற் பாலகஶ்சைவ ஸ்திரீஜனோ ந்ருபதி ஸ்ததா, ஏதேவித்தம நஜாநந்தி ஜாமாதாசைவ பஞ்சமஃ. ௩௭.

தா. அதிதியும், சிறுவனும், ஸ்திரீயும், ராஜாவும்,

மருமகனும் ஆகிய இவ்வைவரும் இருப்பும் இல்லாமையும் அறியார்கள். ௫௭.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌕𑍁𑌦𑍇𑌶𑌞𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚
𑌕𑍁𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌮𑍍 | 𑌕𑍁𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌞𑍍𑌚
𑌦𑍂𑌰𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍|| ௫௮||

குதேஶஞ்ச குமித்ரஞ்ச குராஜ்யஞ்ச குபாந்தவம், குபார்யஞ்ச குராஷ்ட்ரஞ்ச தூரதஃ பரிவர்ஜயேத். ௫௮.

தா. அற்பதேசம், அற்பஸ்நேகிதன், அற்ப ராஜ்ஜியம், அற்ப பந்து, அற்பஸ்திரீ, அற்ப பட்டணம் இவற்றை தூரத்திலேயே விடவேண்டும். (அதாவது இவற்றைவிட்டு நீங்கவேண்டு மென்றபடி.) ௫௮.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣 𑌆𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾
𑌸𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾 | 𑌸𑌾𑌹𑌸𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂
𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌮𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟 𑌗𑍁𑌣 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇|| ௫௯||

ஸ்திரீணும் த்விகுணமாஹாரம் புத்திஸ்சாபி சதுர்குணம், ஸாஹஸம் ஷட்குணம்சைவ காமோஷ்ட குண முச்யதே. ௫௯.

தா. ஸ்திரீகளுக்கு புருஷனைக்காட்டிலும் ஆஹாரம் இரண்டுபங்கும், புத்தி நான்குபங்கும், ஸாஹஸம் ஆறுபங்கும், விருப்பம் எட்டுபங்குமாகும். ௨௯.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌰𑌾𑌜
𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 | 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂
𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍|| ௩௦||

ராஜானம் ராஷ்ட்ரஜம் பாபம் ராஜபாபம்
புரோஹிதம், பர்த்தாரம் ஸ்திரீக்ருதம் பாபம்
சிஷ்யபாபம் குரும் வ்ரஜேத். ௩௦.

தா. தன் தேசத்தில் ஜனங்கள் செய்யும் பாபம் ராஜாவை யடையும். ராஜாசெய்யும் பாபம் புரோகிதனை யடையும். பெண்டாட்டி செய்யும் பாபம் புருஷனை யடையும். சிஷ்யன் செய்யும் பாபம் குருவை அடையும். ௩௦.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌧𑍀𑌤𑌾𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌤𑌥𑌾𑌨𑍃𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇
𑌶𑌿𑌵𑌸𑌂𑌕𑌟𑍇 | 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍇 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿
𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍|| ௩௧||

தீதாவாத்யோ ததான்ருத்தே ஸங்கிராமே

ரிபுஸங்கடே, ஆஹாரே வ்யவஹாரேச த்யக்த
லஜ்ஜ꞉ ஸுகீபவேத். ௬௧.

தா. பாடும்போதும் வாத்தியம் வாசிக்கும்போதும், நாட்டியமாடும்போதும், சத்துருவுடன் போர் செய்யும்போதும், சாப்பிடும்போதும், வியவஹாரம் பேசும்போதும், வெட்கத்தை விட்டவனுக்கு சுகம் கிடைக்கும். ௬௧.

ஶ்லோ|| ரூபயௌவநஸம்பந்நா விஶாலகுல
ஸம்பவா꞉ | வித்யாஹீநா ந ஶோபந்தே நிர்கந்
தா இவ கிம்ஶுகா꞉|| ௬௨||

ரூபயௌவன சம்பன்னா விஶால குலஸம்பவா꞉, வித்யாஹீனா நஶோபந்தே நிர்க்கந்தா இவகிம் ஶுகா꞉. ௬௨.

தா. ரூபமும், வயதும், நல்ல குலகோத்திரங்களுமுள்ளவராயினும், வித்யையில்லாதார் பிரகாசியார். (எதுபோலவெனில்) கல்யாணமுருக்கம்பூவானது எவ்வளவு அழகுள்ளதாயிருந்தும், வாஸனை இல்லாததால் பிரகாசியாததுபோல வென்று தாத்பரியம். ௬௨.

ஶ்லோ|| த்விஜைஷிகம் கார்யஸ்யாபெ ஹ்ராஃ

𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 । 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌜𑌨𑌪𑌦
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ ௬௩ ॥

த்யஜேதேகம் குலஸ்யார்த்தே கிராமஸ்யார்த்தே குலம் த்யஜேத், க்ராமம் ஜனபதஸ்யார்த்தே ஆத்மார்த்தே பிருதிவீம் த்யஜேத். ௬௩.

தா. ஒருகுலத்திற்கு ஹானி யுண்டாகும்பொழுது அதற்கு ஹேதுபூதனான ஒருவனை த்யஜிக்கவேண்டும். ஒரு கிராம நிமித்தமாய் ஒரு குலத்தை த்யஜிக்கவேண்டும். ஒரு தேசநிமித்தமாய் ஒரு கிராமத்தை த்யஜிக்கவேண்டும். தனக்கு உபத்திரவம் வந்தபோது தனக்குள்ள பூமியை த்யஜிக்கவேண்டும். ௬௩.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌕𑍋𑌕𑌿𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌿
𑌵𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 । 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍂
𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 ॥ ௬௪ ॥

கோகிலானாம் ஸ்வரோரூபம் பாதிவ்ரத்யந்து யோஷிதாம், வித்யாரூபம் விரூபாணாம் க்ஷமாரூபம் தபஸ்வினாம். ௬௪.

தா. குயிலுக்கு குறலும், ஸ்திரீகளுக்கு கற்பும், குரூபிக்கு வித்தையும், தபஸ்விக்குப் பொறுமையு மழகு.

ஶ்லோ॥ தைவாதீநம் ஜகத்ஸர்வம் மந்த்ராதீநந்து
தைவதம் । தந்மந்த்ரம் ப்ராஹ்மணாதீநம்
ப்ராஹ்மணோ மம தைவதா॥ ௪௫॥

தைவாதீனம் ஜகத்ஸர்வம் மந்த்ராதீனந்து தைவதம், தன்மந்த்ரம் பிராஹ்மணாதீனம் பிராஹ்மணோ மமதேவதா. ௪௫.

தா. உலகம் முழுவதும் தைவாதீனமா யிருக்கும். அந்த தைவம் மந்த்ராதீனமா யிருக்கும். அந்த மந்த்ரம் பிராஹ்மணாதீனமா யிருக்கும். ஆகையால் பிராம்மணர்கள் எனக்கு தைவம் என்றார் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான். ௪௫.

ஶ்லோ॥ பிபந்தி நத்ய: ஸ்வயமேவ நாம்ப:
காதந்தி ந ஸ்வாதுபலாநி வ்ருக்ஷா: ।
பயோதராஸ்ஸஸ்யமதந்தி நைவ
பரோபகாராய ஸதாம் விபூதய:॥ ௪௬॥

பிபந்தி நத்ய: ஸ்வயமேவ நாம்ப: காதந்தினஸ்வாதுபலானி விருக்ஷா:, பயோதராஸ் ஸஸ்யமதந்திநைவ பரோபகாராய ஸதாம்விபூதய:. ௪௬.

தா. நதிகள் தாமே தண்ணீரைக்குடியா. விருக்ஷங்

கள் பலத்தைத்தாமே பக்ஷியா. மேகங்கள் வர்ஷித்து விளைத்த பயிர்களைத்தாமே பக்ஷியா. அதுபோல உலகத்தில் ஸத்புருஷருடைய ஐஶ்வரியங்கள் பரோபகாரத்தின் பொருட்டேயாம். ௯௬.

ஶ்லோ॥ 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌉𑌦𑌕𑌂 𑌬𑌲𑌮𑍍 । 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌲𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾
𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑍋𑌦𑌨𑌂 𑌬𑌲𑌮𑍍॥ ௯௭॥

பக்ஷீணும் பலமாகாஶம் மத்ஸ்யானும் முதகம் பலம், துர்பலஸ்ய பலோ ராஜா பாலானும் ரோதனம் பலம். ௯௭.

தா. பக்ஷிகளுக்கு ஆகாசம் பலம். மீன்களுக்கு ஜலம் பலம். பலஹீனனுக்கு ராஜா பலம். சிறுவர்களுக்கு அழுகை பலம். ௯௭.

ஶ்லோ॥ 𑌵𑍃𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌮𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯
𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌃 । 𑌤𑌕𑍍𑌷𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌮𑍍॥ ௯௮॥

விருஶ்சிகஸ்ய விஷம் புச்சம் மக்ஷிகஸ்ய விஷம் ஶிரஃ, தக்ஷகஸ்ய விஷம் தம்ஷ்ட்ரா, ஸர்வாங்கம் துர்ஜனே விஷம். ௯௮.

தா. தேளுக்கு கொடுக்கில் விஷம். ஈச்கு தலையில் விஷம். பாம்புக்கு பல்லில் விஷம். துர்ஜனனுக்கு ஸர்வாங்கங்களிலும் விஷம். ௬௮.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌦𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨 𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ ௬௯॥

புஸ்தகேஷுசயா வித்யா பரஹஸ்தேசயத்தனம், ஸமயேது பரிக்ராந்தே நஸாவித்யானதத் தனம்.

தா. புஸ்தகத்துப் படிப்பும், பிறர் கைப்பொருளும் வேலைக்குதவாததனால் அப்படிப்பட்ட படிப்பும் படிப்பல்ல. பிறர் கைப்பொருளும் பொருளல்ல. ௬௯.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌨𑌾𑌯𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌯𑌕𑌂 𑌤𑌥𑍋𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌨𑌾𑌯𑌕𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 ॥ ௭௰॥

நஶ்யத்ய நாயகம் கார்யஃ ததைவ ஶிஶு நாயகம், ஸ்திரீநாயகம் ததோன்மத்த நாயகம் பஹுநாயகம். ௭௰.

தா. யஜமானில்லாத காரியமும், சிறுவரும், ஸ்திரீகளும், பயித்தியக்காரர்களும், பலர் விசாரிக்கும் காரி

யமும் ஆகிய இவ்வைந்துங்கெடும். ௭0.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍀 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾
𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 | 𑌉𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌃
𑌫𑌲𑌂𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀|| ௭௧||

அப்யாஸாநுஸரீ வித்யா புத்தி: கர்மாநுஸாரிணீ, உத்யோகாநுஸாரிணீ லக்ஷ்மீ பலம் பாக்யாநுஸாரிணீ. ௭௧.

தா. வித்யை அப்பியாசத்திற்குத் தக்கதா யிருக்கும். புத்தி கர்மாநுகுணமா யிருக்கும். ஐஶ்வர்யம் முயற்சிக்குத் தக்கதா யிருக்கும். பலம் பாக்கியத்திற்குத் தக்கதாயிருக்கும். ௭௧.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌯𑍌𑌵𑌨𑌾 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾
𑌧𑌨𑌯𑍌𑌵𑌨𑌾𑌃 | 𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯 𑌯𑍌𑌵𑌨𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌯𑍌𑌵𑌨𑌾𑌃|| ௭௨||

வஸந்தா யௌவனா விருக்ஷா: புருஷா தன யௌவனா:, ஸௌபாக்ய யௌவனா நார்யோ புத்தா வித்யாஸு யௌவனா:. ௭௨.

தா. விருக்ஷங்களுக்கு யௌவனம் வஸந்த ருது. புருஷனுக்கு யௌவனம் தனம். ஸ்திரீகளுக்கு யௌவ

ணம் ஸௌபாக்கியமே. பண்டிதனுக்கு யௌவனம் வித்யையே. ௭௨.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌵𑍃𑌥𑌾 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍃𑌥𑌾 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁
𑌭𑍋𑌜𑌨𑌂 । 𑌵𑍃𑌥𑌾 𑌧𑌨𑌵𑌤𑍋 𑌦𑌾𑌨𑌂
𑌦𑌾𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌯𑍌𑌵𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌥𑌾॥ ௭௩॥

விருதா விருஷ்டிஸ் ஸமுத்ரேச விருதா திருப்தேது போஜனம், விருதா தனபதௌ தானம் தாரித்ரியே யௌவனம் வ்ருதா. ௭௩.

தா. சமுத்திரத்தில் வர்ஷித்தலும், பசி யில்லாதவனுக்கு போஜன மிடுதலும், பணக்காரனுக்கு தானம் செய்தலும், தரித்திரனுடைய யௌவனமும் ஆகிய இவை பிரயோஜனமற்றன. ௭௩.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌮𑌶𑌾𑌨𑍇
𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌃 । 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵
𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿॥ ௭௪॥

அர்த்தா கிருஹேதி வர்த்தந்தே ஸ்மஸானே மித்ரபாந்தவா:, ஸுகிருதம் துஷ்கிருதம் சைவ கச்சந்த மனுகச்சதி. ௭௪.

தா. தர்மத்தைச் செய்யாமல் ஒளித்துவைத்து

தனம் லோகாந்தரம் போகும்பொழுது கிருஹத்தில் நின்றுவிடுமேயன்றி கூடவாராது. புத்திர மித்திர பந்துக்கள் ஶ்மஶானம் மட்டும் வருவார்கள். புண்ணிய பாபங்க ளிரண்டுமே பின்னோடே வரும். ஆசையால் தர்மம் செய்யவேண்டும். எச.

ஶ்லோ॥ தஸ்கரஸ்ய வதோ தண்டோ தாஸீதண்டஶ்ச
முண்டனம் । பார்யாதண்டம் ப்ருதக்ஶய்யா
மித்ரதண்ட மபாஷணம் ॥ எரு॥

தஸ்கரஸ்ய வதோ தண்டோ தாஸீ தண்டஸ்து
முண்டனம், பார்யா தண்டம் பிருதக்ச்சய்யா
மித்ரதண்ட மபாஷணம். எரு.

தா. திருடருக்குக் கொலையே தண்டனை. தாசிக்குத் தலையை மொட்டை யடித்தலே தண்டனை. பெண்டாட்டிற்குத் தனியாகப் படுத்தலே தண்டனை. ஸ்நேகிதனுக்குப் பேசாதிருப்பதே தண்டனை. எரு.

ஶ்லோ॥ பிதா ச ருணவான் ஶத்ரு ர்மாதா ச
வ்யபிசாரிணீ । பார்யா ரூபவதீ ஶத்ரு:
புத்ர ஶத்ருரபண்டித: ॥ எசு॥

பிதாச ருணவான் ஶத்ருர் மாதாச வ்யபிசா

ரிணீ, பார்யா அரூபவதி ஶத்ருஃ புத்ரஶ்ஶத்ருர
பண்டிதஃ. ௭௬.

தா. கடன்வைத்த தகப்பன் சத்துரு. வியபிசாரி யான தாய் சத்துரு. ரூபமில்லாத பார்யை சத்துரு. வித்தியா ஹீனனானபிள்ளை சத்துரு. ௭௬.

ஶ்லோ॥ பிதா ரக்ஷதி கௌமாரே ப⁴ர்தா ரக்ஷதி
யௌவநே । ரக்ஷந்தி வார்த⁴கே புத்ரா ந ஸ்த்ரீ
ஸ்வாதந்த்ர்யமர்ஹதி॥ ௭௭॥

பிதாரக்ஷதி கௌமாரே பர்த்தாரக்ஷதி யௌவனே, ரக்ஷந்தி வார்த்தகே புத்ரா நஸ்திரீஸ்வாதந்த்ரிய மர்ஹதி. ௭௭.

தா. ஸ்திரீகளை பால்யத்தில் தகப்பனும், யௌவனத்தில் கணவனும், முதுமையில் பிள்ளைகளும் ரக்ஷிப்பார்கள். ஆகையால் ஒருகாலத்திலும் ஸ்திரீகளுக்கு ஸ்வாதந்த்ரிய மில்லை. ௭௭.

ஶ்லோ॥ அக்³நிஹோத்ரம் க்³ருஹம் க்ஷேத்ரம் க³ர்பி⁴ணீம்
வ்ருத்³த⁴பா³லகௌ । ரிக்தஹஸ்தேந நோபேயாத்
ராஜாநம் தை³வதம் கு³ரும்॥ ௭௮॥

அக்கினிஹோத்ரம் கிருஹம் க்ஷேத்ரம் கர்ப்

பிணீ விருத்தபாலகௌ, ரிக்த ஹஸ்தேன நோ
பேயாத் ராஜாநந்தைவதம் குரும். எஅ.

தா. அக்நிஹோத்திரம் செய்கிறவிடத்திற்குப் போகும்போதும், கிருஹம், புண்ணியக்ஷேத்திரம், கர்ப்பவதி, கிழவர், சிறுவர், ராஜா, தைவம், குரு இவர்களிடத்திற்குப் போகும்பொழுதும் வெருங்கையோடு போகலாகாது எனவே அக்நிஹோத்திரத்திற்கு ஸமித்தும், மற்றவைகளுக்கு பலாதிகளும் கொண்டுபோகவேண்டும். எஅ.

ஶ்லோ॥ அஹோ ப்ரக்ருதி ஸாத்ருஶ்யம் ஶ்லேஷ்
மணோ துர்ஜநஸ்ய ச। மதுரை꞉ கோபமா
யாதி கடுகைருபஶாம்யதி॥ எகூ॥

அஹோ பிரக்ருதி ஸாத்ருஶ்யம் ஶ்லேஷ்மணோ
துர்ஜனஸ்யச, மதுரை꞉ கோபமாயாதி கடுகை
ருபஶாம்யதே. எகூ.

தா. துர்ஜனனுக்கு ஶ்லேஷ்மம் சமானமா யிருக்கும் எப்படி யென்றால் ஶ்லேஷ்மம் தித்திப்பால் விருத்தியையும், காரத்தால் நாசத்தையும், எப்படி யடையுமோ அப்படியே துஷ்டன் நல்லவார்த்தையால்

கோபத்தையும், கடுஞ் சொற்களால் பயத்தையும் அடைவன். (இதில் மதுரகடுக சப்தங்கள் இருச்சொல்லாம்.) எகூ.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌜𑌨𑌿𑌤𑌾𑌚𑍋𑌪𑌨𑍇𑌤𑌾𑌚 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 | 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌦𑌾𑌤𑌾 𑌭𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌤𑍇 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃|| அ0||

ஜநிதாசோபநீதாச யஶ்சவித்யாம் பிரயச்சதி, அன்னதாதா பயத்ராதா பஞ்சைதே பிதர: ஸ்மிருதா:. அ0.

தா. தன்னைப் பெற்றவனும், உபநயனம் செய்வித்தவனும், படிப்பித்தவனும், அன்னமிட்டுக் காப்பாற்றினவனும், பயத்தை யொழித்தவனும் ஆகிய இவ்வைவரும் பிதாக்களாவார்கள். அ0.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌜𑌨𑌮𑍍 | 𑌅𑌨𑌾𑌥𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌸𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃|| அக||

தரித்ராய க்ருதம் தானம் ஶூன்ய லிங்கஸ்ய பூஜனம், அனுதப்ரேத ஸம்ஸ்கார மஶ்வமேத ஸமம் விது:. அக.

தா. தரித்திரனுக்கு கொடுக்கும் தானமும், பூஜை யில்லாத கோவிலுக்கு பூஜை யுண்டாக்கலும், திக்கற்ற பிணத்தை எடுத்து கொளுத்துதலுமாகிய இம்மூன் றும் அஶ்வமேதத்திற்குச் சமானமாகும். அக.

ஶ்லோ|| 𑌦𑌾𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌕𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌧𑍀𑌰𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌚𑌿𑌤𑌜𑍍𑌞𑌤𑌾 | 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌨 𑌲𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌹𑌜𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃|| அஉ||

தாத்ருத்வம் ப்ரியவக்த்ருத்வம் தீரத்வ முசித ஜ்ஞதா, அப்யாஸேன நலப்யந்தே சத்வாரஸ்ஸ ஹஜாகுணாஃ. அஉ.

தா. ஈகையும், இன்பச்சொல்லும், தைரியமும், நன் மை தீமைகளை யறியுமறிவும் ஆகிய இன்னுங்கும் தன் னுடன் பிறந்த குணங்களாகவே யிருக்கவேண்டுமே யன்றி கற்றுக்கொண்டு வருவதல்ல. அஉ.

ஶ்லோ|| 𑌅𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌲𑌕𑌂 𑌪𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌬𑌦𑌰𑍀𑌫𑌲𑌮𑍍 | 𑌕𑌪𑌿𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌪𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌦𑌳𑍀 𑌨 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨|| அ௩||

அபுக்த்வா மலகம் பத்யம் புக்த்வாது பதரீ பலம், கபித்தம் ஸர்வதாபத்யம் கதளீ நகதாசன.

தா. வெறும் வயிற்றில் நெல்லிக்காயும், போஜனு னந்தரம் இலந்தைப்பழமும், எப்பொழுதும் விளாம் பழமும் புசித்தல் சரீரத்திற்கு ஆரோக்கிய முண்டா கும். வாழைப்பழம் ஒருபொழுதும் பத்திய மாகாது.

ஶ்லோ॥ ஶ்லோகார்த்தேந ப்ரவக்ஷ்யாமி யதுக்தம் க்ரந்தகோடிபி: । பரோபகார: புண்யாய பாபாய பரபீடநம்॥ ௮௪॥

ஶ்லோகார்த்தேன ப்ரவக்ஷ்யாமி யதுக்தம் க்ரந்த கோடிபி:, ப'ரோபகார: புண்ணியாய பாபாய பரபீடனம். ௮௪.

தா. அநேக கிரந்தங்களால் சொல்லப்பட்ட விஷ யத்தை நான் பாதி சுலோகத்தினுல் தெரிவிக்கிறேன். (அதாவது) பிறருக்குபகாரஞ் செய்தால் புண்ணியத் தின் பொருட்டும், பீடித்தல் பாபத்தின்பொருட்டும் ஆகின்றன. ௮௪.

ஶ்லோ॥ துஷ்டபார்யா ஶடம் மித்ரம் ப்ருத்யஶ்சோத்தரதாயக: । ஸஸர்பே ச க்ருஹே வாஸோ ம்ருத்யுரேவ ந ஸம்ஶய:॥ ௮௫॥

துஷ்டபார்யா ஶடம் மித்ரம் ப்ருத்யோஹம்

கார ஸம்யுத:; ஸஸர்பேச க்ருஹே வாஸோ
ம்ருத்யுரேவ நஸம்ஶய:. ௮௫.

தா. துஷ்டையான பார்யையும், குத்ஸிதனன ஸ்னேஹிதனும், அஹங்காரமுள்ள வேலைக்காரனும், ஸர்ப்பமுள்ள வீட்டில் வஸித்தலும், ஒருவனுக்கு சந்தேகமின்றி மரணாவஸ்தையை யுண்டாக்கும். ௮௫.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌨 𑌸𑌂𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌰𑍍
𑌨𑌚 𑌬𑌾𑌂𑌧𑌵𑌾𑌃 । 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌧𑌨𑌿𑌕𑌾 𑌨
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌿𑌵𑌸𑌂 𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍॥ ௮௬॥

யஸ்மிம் தேஶேன ஸம்மானே நப்ரீதிர்னச
பாந்தவா:, நவித்யா நாஸ்தி தனிகா நதத்ர
திவஸம் வஸேத். ௮௬.

தா. எந்த தேசத்தில் ஸன்மானமும், பிரியமும், பந்துக்களும், வித்யையும், தனிகரும் இல்லையோ அவ்விடத்தில் ஒருநாளாயினும் வஸிக்கக்கூடாது. ௮௬.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌫𑌲𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤
𑌫𑌲𑌂 𑌧𑌨𑌮𑍍 । 𑌰𑌤𑌿𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌫𑌲𑌾 𑌦𑌾𑌰𑌾 𑌶𑍀𑌲𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤
𑌫𑌲𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍॥ ௮௭॥

அக்நிஹோத்ர பலாவேதா தத்தபுக்த பலம்தனம்,

ரதிபுத்ரபலாதாரா ஶீலவிருத்த பலம் ஶ்ருதம்.

தா. வேதாத்தியயனம் செய்ததற்கு அக்நிஹோத்திரம் செய்தலும், தன முண்மைக்கு தானபோகங்களும், பார்யை யுண்மைக்கு சம்போகசந்தானங்களும் சாஸ்திரங்களைக் கேட்டதற்கு ஆசாரமு முள்ளவனு யிருப்பது பலமாம். ௮௭.

ஶ்லோ|| ஸ்வக்ருஹே பூஜ்யதே மூர்க: ஸ்வ
க்ராமே பூஜ்யதே ப்ரபு: | ஸ்வதேஶே பூஜ்
யதே ராஜா வித்வாந் ஸர்வத்ர பூஜ்யதே|| ௮௮||

ஸ்வகிருஹே பூஜ்யதே மூர்க்கஃ ஸ்வக்ராமே பூஜ்யதே ப்ரபுஃ, ஸ்வதேஶே பூஜ்யதே ராஜா வித்வான் ஸர்வத்ர பூஜ்யதே. ௮௮.

தா. மூர்க்கன் தன்வீட்டிலும், பிரபு தன் கிராமத்திலும், ராஜா தன்தேசத்திலும், வித்வான் எவ்விடத்திலும் பூஜிக்கப்படுவான். ௮௮.

ஶ்லோ|| குசைலிநம் தந்தமலோபதாரிணம்
பஹ்வாஶிநம் நிஷ்டுரவாக்யபாஷிணம் |
ஸூர்யோதயே சாஸ்தமயே ச ஶாயிநம்
விமுஞ்சதி ஶ்ரீரபி சக்ரபாணிநம்|| ௮௯||

குசேலினம் தந்தமலாபஹாரிணம்
பஹ்வாஶினம் நிஷ்டுர வாக்கியபாஷிணம்,
ஸூர்யோதயேசா ஸ்தமயேச ஶாயினம்
விமுஞ்சதி ஸ்ரீரபிசக்ரபாணினம். ௮௯.

தா. அழுக்காடை யுடுப்பவனும், பல் விளக்காதவனும், பெருந்திண்டிக்காரனும், கடுஞ்சொற்களுள்ளவனும், காலை மாலை தூங்குகிறவனும், ஆகிய இவன் விஷ்ணுவாயினும், லக்ஷ்மிதேவி அவனைவிட்டு நீங்குவாள். ௮௯.

ஶ்லோ|| 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌮𑌨𑌡𑍍𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌲𑌜𑍍𑌜𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧
𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 | 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍂𑌰
𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍|| ௯௦||

தீர்க்கசிருங்க மனட்வாஹம் நிர்லஜ்ஜாம் வித
வாம் ஸ்திரியாம், ஶூத்ர மக்ஷர ஸம்யுக்தம்
தூரத꞉ பரிவர்ஜயேத். ௯௦.

தா. நீண்ட கொம்புள்ள எருதையும், வெட்கமற்ற விதவையையும், படிப்புள்ள சூத்திரனையும், தூரத்திலேயே வர்ஜிக்கவேண்டும். ௯௦.

ஶ்லோ|| 𑌶𑍋𑌵𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨 𑌶𑍀𑌤

𑌶𑍀𑌤𑌲𑌮𑍍 | 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑌰𑍀𑌸𑌮𑌂 𑌚𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌯𑌂 𑌧𑍂𑌰𑍍𑌤 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍|| ௬௧||

முகம் பத்மதளாகாரம் வசஶ்சந்தன ஶீதளம்,
ஹிருத்கர்த்தரி ஸமஞ்சாதி வினயம் தூர்த்த லக்ஷணம். ௬௧.

தா. தாமரை இதழ்போல் முகப்பொலிவும், ஸ்ரீகந்தம்போல் குளிர்ந்த வார்த்தையும், கத்தரிக்கோல் போன்ற மனதும், மிக்க அடக்கமும், ஆகிய இவைகள் அயோக்கியனுடைய லக்ஷணங்களாம். ௬௧.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌹𑍀𑌨 𑌶𑌿𑌶𑍋𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌥𑌾
𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌹𑍀𑌨 𑌨𑌵 𑌯𑍌𑌵𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌥𑌾 |
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹𑍀𑌨 𑌤𑌪𑌸𑌃 𑌫𑌲𑌂 𑌵𑍃𑌥𑌾
𑌤𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌰𑌸𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍|| ௬௨||

மாத்ருஹீன ஶிஶு ஜீவனம் விருதா
காந்தஹீன நவ யௌவனம் விருதா,
ஶாந்திஹீன தபஸ: பலம் விருதா
திந்த்ரிணீ ரஸ விஹீன போஜனம். ௬௨.

தா. தாயில்லாத குழந்தையும், கணவனில்லாத யௌவனமும், பொருமை யில்லாத தனமும், புளி

யில்லாத உணவும் வியர்த்தமாம். ௬௨.

ஶ்லோ॥ வஸ்த்ரமுக்யமலங்காரঃ ப்ரியமுக்யந்து போஜநம் । குணமுக்யா பவேந்நாரீ வித்யாமுக்யஸ்து ப்ராஹ்மணঃ॥ ௬௩॥

வஸ்த்ர முக்கிய ஸ்த்வலங்காரঃ ப்ரிய முக்கியந்து போஜனம், குணமுக்கியா பவேன்னாரீ வித்யா முக்கியஸ்து பிராஹ்மணঃ. ௬௩.

தா. அலங்காரத்திற்கு வஸ்திரமும், போஜனத்திற்கு பிரீதியும், ஸ்திரீகளுக்கு குணமும், பிராம்மணனுக்கு வித்தையும் முக்கியமாம். ௬௩.

ஶ்லோ॥ அம்ருதம் ஸத்குணா பார்யா அம்ருதம் பாலபாஷிதம் । அம்ருதம் ராஜஸந்மாநம் அம்ருதம் மாநபோஜநம்॥ ௬௪॥

அமிருதம் ஸத்குணா பார்யா அமிருதம் பால பாஷிதம், அமிருதம் ராஜஸன்மான மமிருதம் மானபோஜனம். ௬௪.

தா. குணவதியான பெண்டும் சிறுவனுடைய மழலைச்சொல்லும், ராஜ சன்மானமும், மானமான போஜனமும் இவையெல்லாம் அமிருதத்தோடொப்பாம்.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋𑌵𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋𑌵𑌾
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌖𑌃 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤 𑌏𑌵𑌵𑌾 । 𑌕𑌾𑌷𑌾𑌯 𑌦𑌣𑍍𑌡
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃॥ ௬௫॥

துர்விருத்தோ வாஸத்விருத்தோவா மூர்க்க: பண்டித ஏவவா, காஷாய தண்ட மாத்ரேண யதி: பூஜ்யோ நஸம்ஶய:. ௬௫.

தா. யதியானவன் துராசார முள்ளவனானாலும், சதாசார முள்ளவனானாலும், மூர்க்கனானாலும், பண்டிதனானாலும், காஷாய தண்டங்களை தரித்தால் பூஜ்ஜிய னவன். ௬௫.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌉𑌪𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌨𑍀𑌚𑌾𑌨𑌾 𑌮𑌪𑌕𑌾𑌰𑍋𑌹𑌿
𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 । 𑌪𑌯𑌃𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌭𑍁𑌜𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂
𑌵𑌿𑌷𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍॥ ௬௬॥

உபகாரேண நீசானா மபகாரோஹி ஜாயதே, பய:பானம் புஜங்கானாம் கேவலம் விஷவர்த்தனம்.

தா. பாம்புக்குப் பால்வார்ப்பதால் மிகுந்த விஷவிருத்தியை எப்படி யுண்டாக்குமோ அப்படி நீசருக்குபகாரஞ் செய்யச்செய்ய அபகாரமே சம்பவிக்கும்.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵 𑌵𑍃𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍇𑌵𑌾𑌂

𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾 । 𑌰𑍋𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌶𑍇𑌷𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟
𑌕𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ கூஎ॥

ருணம் யாச்ஞச விருத்தத்வம் ராஜசோரம் தரித்ரதா, ரோகஸ்ச புக்தசேஷஸ்சப் பியஷ்ட கஷ்டா: ப்ரகீர்த்திதா:. கூஎ.

தா. கடன், யாசித்தல், மூப்பு, வியபிசாரம், திருட்டுத்தனம், ஏழ்மை, பிணி, உண்ட எச்சலைத்தின்றல் இவைகள் எட்டு கஷ்டங்கள். கூஎ.

ஶ்லோ॥ 𑌦𑌾𑌸𑍀𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌸𑍁𑌤𑌾𑌬𑌂𑌧𑍁𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁
𑌵𑌾𑌹𑌨𑌮𑍇𑌵𑌚 । 𑌧𑌨𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟
𑌭𑍋𑌗𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ கூஅ॥

தாஸீப்பிருத்தியஸ் ஸுதோ பந்துர் வஸ்துர் வாஹன மேவச, தனதான்னிய ஸமிருத்திஸ்சாப்பியஷ்டபோகாப் பிரகீர்த்திதா:. கூஅ.

தா. தாஸீஜனங்கள், பிருத்தியர், பிள்ளைகள், சுற்றத்தார், வஸ்துக்கள், வாஹனங்கள், தனம், தான்னியம் இவைகளஷ்ட போகங்கள். கூஅ.

ஶ்லோ॥ 𑌭𑍂𑌷𑌿𑌕𑌾 𑌭𑍂𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌾𑌚𑌕𑍋
𑌭𑍂𑌷𑌿𑌕𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 । 𑌧𑌨𑌾𑌨𑍀 𑌧𑌨𑌿𑌕𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌧𑌨

ஸப்தைதே பரபாதகா:॥ ௬௬॥

மக்ஷிகா மாருதோ வேஶ்யா யாசகோ மூஷக ஸ்ததா, க்ராமணிர் கணகஸ்சைவ ஸப்தைதே பரபாதகா:. ௬௬.

தா. ஈக்கள், காற்று, வேசி, யாசகன், எலி, கிருமாதிகாரி, கணக்கன் இவ்வேழுபேரும் எப்பொழுதும் பிறரைப் பீடிப்பவர்கள். ௬௬.

ஶ்லோ॥ பூப்ரதக்ஷிண ஷட்கேண காஶியாத்ரா யுதேந ச। ஸேதுஸ்நான ஶதைர்யச்ச தத்பலம் மாத்ருவந்தநே॥ ௧௦௦॥

பூ ப்ரதக்ஷிண ஷட்கேண காஶியாத்ரா அயுதே நச, ஸேதுஸ்நான ஶதைர்யச்ச தத்பலம் மாத்ருவந்தனே. ௧௦௦.

தா. ஆறுதடவை பூமி வலம் வருதலாலும், பதினாயிரம்தடவை காசியில் ஸ்நானஞ்செய்தலாலும், அநேக ஶதாவர்த்தி ஸேதுஸ்நானம் செய்தலாலும் கிடைக்கும் பலம் தாயாரை ப்ரீதிபூர்வகமாய் ஒருதரம் நமஸ்கரித்தலாலேயே வரும். ௧௦௦.

ஶ்லோ॥ நாஸ்திக ஸந்தானம் ந விஶ்வாஸ்யா:

𑌪𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 । 𑌨 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌨 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍॥ ௧௦௧॥

நான்னோதக ஸமம்தானம் ந த்வாதஶ்யா: பரம் வ்ரதம், ந காயத்ரியா: பரம் மந்த்ரம் நமாது: தைவதம் பரம். ௧௦௧.

தா. அன்னோதகதானத்திற்கு சமானமான தானமும், துவாதசி விரதத்தைக்காட்டிலும் வேறு விரதமும், காயத்திரியைவிட சிரேஷ்டமான மந்த்ரமும், தாயினுன்மேலான தைவமும் வேறில்லை. ௧௦௧.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌰𑌾𑌜𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌦𑌾𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌵𑌨𑍍 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰
𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌃 । 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌭𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯
𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿॥ ௧௦௨॥

ராஜவத் புத்ர தாரஶ்ச ஸ்வாமிவன் மித்ர பாந்தவா:, ஆசார்யவத் ஸபாமத்தியே பாக்கிய வந்தம் ஸ்துவந்திஹி. ௧௦௨.

தா. உலகத்தில் பணக்காரனை அவன் பெண்டு பிள்ளைகள் ராஜாபோலவும், சுற்றத்தாரும் ஸ்நேஹிதரும் தைவம்போலவும், சபிகர் ஆசார்யனைப் போலவும் நினைத்து துதிப்பார்கள். அதாவது பணமுள்ளவனே பெரியவன் என்றபடி. ௧௦௨.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌪𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀 𑌸𑌂
𑌗𑌮𑍇𑌨 𑌚 । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰
𑌶𑍍𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍॥ ௧௦௩॥

கபிலா க்ஷீரபானேனப் பிராஹ்மணீ ஸங்க
மேனச, வேதாக்ஷர விசாரேண ஶூத்ரஶ்சண்
டாலதாம் வ்ரஜேத். ௧௦௩.

தா. உலகத்தில் சூத்திரன் காராம்பசுவின் பாலைக் குடித்தாலும், பிராம்மணஸ்திரீ சங்கமத்தாலும், வேதாக்ஷர விசாரத்தாலும், சண்டாலத்வத்தை யடைவான்.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌲𑍋𑌕𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌭𑌯𑌂 𑌲𑌜𑍍𑌜𑌾 𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌂
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍀𑌲𑌤𑌾 । 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂 𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌕𑍁𑌰𑍍
𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌗𑌮𑌂॥ ௧௦௪॥

லோகயாத்ரா பயம் லஜ்ஜா தாக்ஷிண்யம் தர்
மஶீலதா, பஞ்சயஸ்மிம் நவித்தியந்தே நகுர்யா
த்தேன ஸங்கமம். ௧௦௪.

தா. உலகவ் வியவஹாரம், பயம், லஜ்ஜை, தாக்ஷிண்ணியம், தர்ம்ம ஸ்வபாவம் ஆகிய இவ்வைந்து குணங்களு மில்லாத மனிதனுடைய சஹவாசம் செய்யக்கூடாது. ௧௦௪.

ஶ்லோ॥ 𑌬𑌾𑌲𑌸𑌖𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌷𑍁𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦 𑌮𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨 𑌸𑍇𑌵𑌾 |
𑌗𑌰𑍍𑌦𑌭𑌯𑌾𑌨 𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌣𑍀
𑌷𑌟𑍍𑌸𑍁𑌨𑌰𑍋 𑌲𑌘𑍁𑌤𑌾 𑌮𑍁𑌪𑌯𑌾𑌤𑌿॥ க0௫॥

பாலஸகித்வ மகாரண ஹாஸ்யம் ஸ்திரீஷுவி வாத மஸஜ்ஜனஸேவா, கர்த்தபயான மஸம்ஸ் கிருதவாணீ ஷட்ஸு நரோ லகுதா முபயாதி.

தா. பையனோடிணக்கமும், காரணமன்றி நகைத்தலும், பெண்களோடெதிற்கையும், துர்ஜ்ஜன ரிடத்து ஸேவையும், கழுதையின் மேலேறிச் செல்லுதலும், ஸம்ஸ்கிருத பாஷை தெரியாதிருந்தாலுமாகிய இவ்வாறினாலும் மனிதரிழிவை யடைவார்கள். க0௫.

ஶ்லோ॥ 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌜𑍍𑌜𑌨 𑌪𑌰𑌿
𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 | 𑌨𑌹𑌿𑌵𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌵𑍇𑌦𑌨𑌾𑌮𑍍॥ க0௬॥

வித்வானேவ விஜானாதி வித்வஜ்ஜன பரிஶ்ரமம், நஹிவந்தியா விஜானாதி குர்வீம் பிரஸவ வேதனம். க0௬.

தா. உலகத்தில் மலடிகள் பிரஸவவேதனையை யறி

யாததுபோலக் கல்லாதவர்கள் கற்றோருடைய பரிச்சிர மத்தை யறியார்கள். ௧௦௬.

ஶ்லோ|| வித்யாஶ்சதஸ்ரோ ஸாத்யாஸ்யுர் ஜந்மநா ஸஹஸம்பவா: | காந்தர்வஞ்ச கவித்வஞ்ச ஶௌர்யம் தாநஶீலதா || ௧௦௭||

வித்யாஸ்சதஸ்ரோ ஸாத்தியாஸ்யுர் ஜன்மனு ஸஹஸம்பவா:, காந்தர்வஞ்ச கவித்வஞ்ச ஸௌ ர்த்வம் தான ஸீலதா. ௧௦௭.

தா. ஜனங்களுக்கு சங்கீதம், கவித்வம், செளரியம், தானஸீலத்வம் இன்னுன்கு வித்யைகளும், உடன்பிறக்கவேண்டியதேயன்றி கற்றுக்கொள்ளத் தக்கவைகளல்ல. ௧௦௭.

ஶ்லோ|| மாதா நிந்ததி நாபிநந்ததி பிதா ப்ராதா ந ஸம்பாஷதே ப்ருத்ய: குப்யதி நாநுகச்சதி ஸுத: காந்தா ச நாலிங்கதே | அர்த்தப்ரார்த்தந ஶங்கயா ந குருதே ஸல்லாபமாத்ரம் ஸுஹ்ருத் தஸ்மாதர்த்தமுபாஶ்ரய ஶ்ருணு ஸகே ஹ்யர்த்தேந ஸர்வே வஶா: || ௧௦௮||

மாதா நிந்ததி நாபிநந்ததி பிதாப் பிராதர

நஸம்பாஷதேப் பிருத்தியஃ குப்யதி நானுகச்சதி
ஸுதஃ காந்தாச நாலிங்கதே, அர்த்தப்பிரார்த்
தன ஸங்கயானகுருதே ஸ்வாலாப மாத்ரம்
ஸுஹிருத் தஸ்மா தர்த்த முபாஸ்ரய ஸ்ருணு
ஸகே ஹ்யர்த்தேன ஸர்வேவஸாஃ. க0அ.

தா. பொருளில்லாதவனைத் தாய் நிந்திப்பாள். தகப்பன் சந்தோஷியான். உடன்பிறந்தவர்கள் பேசார்கள். வேலைக்காரன் கோபித்துக்கொள்ளுவன். மகன் பின்செல்லான். மனைவி தழுவாள். தன்னைப் பொருள் கேட்பனென்னு மச்சத்தினல் ஸ்னேகிதன் நல்லசொற் சொல்லமாட்டான். ஆகையால் ஓ ஸ்னேகிதனே! பணத்தைச் சம்பாதிப்பாயாகில் எல்லோரும் ஸ்வாதீன மாவார்கள். க0அ.

ஶ்லோ॥ கோமூத்ர மாத்ரேண பயோ விநஷ்டம்
தக்ரஸ்ய கோமூத்ர ஶதேந கிம்வா।
ஸத்வப்யு பாபே விபுவஷ்லீநாம்
பாபாத்மநாம் பாபஶதேந கிம்வா॥ க0௯॥

கோமூத்ர மாத்ரேண பயோ வினஷ்டம்
தக்ரஸ்ய கோமூத்ர ஸதேன கிம்வா,

அத்யல்ப பாபைர் விபதஸ்ஸதீனும்
பாபாத்மனும் பாப ஸதேனகிம்வா. ௧௦௬.

தா. கோமூத்திரம் கொஞ்சம் விழுந்தால் பால் கெட்டுப்போகும். அது எவ்வளவு கலந்தாலும் மோருக்குக்கெடுதியில்லே. அதுபோல் பரிசுத்தமான ஸத்புருஷர்களுக்கு அற்ப பாபத்தினுலே விபத்துநேரும். பாபிகளுக்குப் பெரும் பாவம் பண்ணினுனும் கூச்சமுண்டாகாது. ௧௦௬.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌥𑌨𑍇 𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌂
𑌹𑌰𑍋𑌵𑌿𑌷𑌂 । 𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌫𑌲𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌨
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌚 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌂॥ ௧௧௦॥

ஸமுத்ர மதனேலேபே ஹரிர் லக்ஷ்மீம் ஹரோ
விஷம், பாக்கியம் பலதி ஸர்வத்ர நவித்யா நச
பௌருஷம். ௧௧௦.

தா. கடலேக் கடைந்தபோது விஷ்ணு லக்ஷ்மியையடைந்தார். சிவன் விஷத்தை யடைந்தார். ஆகையால் அவரவர் பாக்கியத்திற்குத் தக்கதாய் பலம் கிடைக்குமே யன்றி, வித்யையும், பௌருஷமும், காரணமல்ல, ௧௧௦,

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌆𑌤𑍁𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌬𑌾𑌲𑍇 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍇
𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 । 𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰 𑌰𑌤𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃॥ ௧௧௧॥

ஆதுரோ நியமோ நாஸ்தி பாலே விருத்தே
ததைவச, ஸதாசார ரதேசைவ ஹ்யேஷதர்ம
ஸ்ஸனாதனஃ. ௧௧௧.

தா. ரோகிகளுக்கும், சிறுவர்களுக்கும், கிழவர்களுக்கும், ஸதாசார சம்பன்னர்களுக்கும், விரத நியமங்கள் வேண்டியதில்லை. ௧௧௧.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌏𑌕𑍋𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌕𑍇𑌶𑌵𑍋𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌵𑍋𑌵𑌾
𑌏𑌕𑍋𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌤𑌨𑌂𑌵𑌾 𑌵𑌨𑌂𑌵𑌾 ।
𑌏𑌕𑌂 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑍂𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾
𑌏𑌕𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍀 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑍀𑌵𑌾 𑌦𑌰𑍀𑌵𑌾॥ ௧௧௨॥

ஏகோதேவஃ கேஸவோவா ஸிவோவா
ஏகோவாஸஃ பத்தனம்வா வனம்வா,
ஏகம் மித்ரம் பூபதிர்வா யதிர்வா
ஏகா நாரீ சுந்தரீவா தரீவா. ௧௧௨.

தா. விஷ்ணுவையாவது, சிவனையாவது, தெய்வமென்று நம்பவேண்டும். பட்டணத்திலாயினும், வன

த்திலாயினும் வாசம் பண்ணவேண்டியது. இராஜனோடாயினும், சன்யாசியோடாயினும், சிநேகம் பண்ணவேண்டியது. அழகுள்ள மனைவியோடு கூடியாவது, குகையில் வாசஞ் செய்கிறவளோடாவது வாசஞ் செய்யவேண்டியது. ௧௧௨.

ஶ்லோ|| அஜாயுத்தே ருஷிஶ்ராத்தே ப்ரபாதே
மேகடம்பரே | தம்பத்யோ: கலஹே சைவ
பஹ்வாரம்பா லகுக்ரியா || ௧௧௩||

அஜாயுத்தே ருஷிஶ்ராத்தே ப்ரபாதே மேகடம்பரே, தம்பத்யோ: கலஹேசைவ பஹ்வாரம்பா லகுக்ரியா. ௧௧௩.

தா. ஆட்டுக்கடாச் சண்டையிலும், ருஷி சிராத்தத்திலும், பிராத:காலத்து மேக கர்ச்சனையிலும், தம்பதிகளுடைய கலகத்திலும், ஆரம்பம் அதிகமாயும், கிரியை அல்பமாயு மிருக்கும். ௧௧௩.

ஶ்லோ|| அதம ஶ்ரோத்ரியோ தானம் ஹதம்
ஸைந்யமநாயகம் | ஹதா ரூபவதீ வந்த்யா
ஹதோ யஜ்ஞஸ்த்வதக்ஷிண:|| ௧௧௪||

அதமஶ்ரோத்ரியோ தானம் ஹதம் ஸைன்ய

மனுமயம், ஹதா ரூபவதீவந்தியா ஹதோயஞ்ஞ
ஸ்ஸதக்ஷிணஃ. ககச.

தா. வேத மோதாதவனுக்குக் கொடுத்த தானமும், நாயகனில்லாத ஸேனையும், அழகியான மலடியும், தக்ஷிணை யில்லாத யஞ்ஞமும் நிஷ்பிரயோஜனங்கள். ககச.

ஶ்லோ|| க்ரோதோ வைவஸ்வதோ ராஜா ஆஶா
வைதரணீ நதீ | வித்யா காமதுகா தேநு:
ஸந்தோஷோ நந்தநம் வநம்|| ககரு||

க்ரோதோ வைவஸ்வதோ ராஜா ஆஶாவைத
ரணீநதீ, வித்யா காமதுகா தேனுஸ் ஸந்தோ
ஷோ நந்தனம் வனம். ககரு.

தா. கோபம் யமனேடொத்தது. ஆசை வைதரணீ நதியை யொத்தது. வித்யை காமதேனுவோ டொப்பானது. சந்தோஷம் நந்தனவனத்தோடொப்பானது.

ஶ்லோ|| அஸாரம்ஸம்ஸாரம் ஸாரம்ஶ்வஶுர
மந்திரம் | ஹிமாலயே ஹரஶ்ஶேதே ஹரிஶ்ஶேதே
மஹோததௌ|| ககசு||

அஸாரம் கலுஸம்ஸாரம் ஸாரம் ஶ்வஶுர

மந்திரம், ஹிமாலய ஹரஸ்ஸேதே ஹரிஸ்ஸே தே மஹோதெள. ககசு.

தா. ஸம்ஸாரம் ஸார மில்லாததாலும், ஶ்வஶுரக் கிரஹம் சாரமுள்ளதாகையாலும் சிவன் ஹிமவத்பர் வதத்திலும், விஷ்ணு சமுத்திரத்திலும் ஶயனித்தார்.

ஶ்லோ॥ சிதா சிந்தா தயோ꞉ மத்யே சிந்தா நாம
கரீயஸீ । சிதா தஹதி நிர்ஜீவம் சிந்தா ப்ராண
யுதம் வபு꞉॥ ககள॥

சிதாசிந்தா தயோர்மத்தியே சிந்தாநுமகரீ யஸீ, சிதா தஹதி நிர்ஜீவம் சிந்தாப்பிராண யுதம் வபு꞉. ககள.

தா. சிதையைக்காட்டிலும் கவலை யதிகமானது (எப்படி யெனில்) சிதை பிராணன்போன சரீரத்தை எரிக்கின்றது. கவலையோ பிராணனோடு கூடிய சரீரத் தையே எறிக்கின்றது. (சிந்தை கூடாதென்றபடி.)

ஶ்லோ॥ அஜகாம யதா லக்ஷ்மீ꞉ நாரிகேள
ஃபலாம்பு வத் । நிர்ஜகாம தயா லக்ஷ்மீ꞉ கஜ
புக்த கபித்தவத்॥ ககஅ॥

ஆஜகாம யதாலக்ஷ்மீர் நாரிகேள பலாம்பு

வத், நிர்ஜகாம ததாலக்ஷ்மீர் கஜபுக்த்த கபித்தவத்.

தா. செல்வம்வரும்பொழுது தேங்காய்க்குள் ளிள நீர்போல் தானே வரும். அது போகும்பொழுது யானையுண்ட விளாங்கனிபோற் போகும். ககஅ.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌨𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍋𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌂
𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 । 𑌨𑍋𑌪𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨𑌵𑌾𑌰𑌿𑌸𑍍𑌥𑌂
𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌭𑌸𑍋𑌗𑌤𑌮𑍍॥ கககூ||

நேக்ஷேதோத்தியந்த மாதித்யம் நாஸ்தம் யாந்தம் கதாசன, நோபஸ்ருஷ்டம் நவாரிஸ்த்தம் நமத்தியம் நபஸோகதம். கககூ.

தா. சூரிய னுதிக்கும்பொழுதும், அஸ்தமிக்கும்பொழுதும், நடுவானத்தி லிருக்கும்பொழுதும், பிரதிசூரியனையும் ஜலத்தில் சூரிய பிரதிபிம்பத்தையும் பார்க்க லாகாது. கககூ.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌨𑌲𑌙𑍍𑌘𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌨𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌵𑍇𑌚𑍍𑌚𑌵
𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 । 𑌨𑌚𑍋𑌦𑌕𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪
𑌮𑌿𑌤𑌿𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾॥ கஉ0||

நலங்கயேத் வத்ஸ்ஸ தந்த்ரீ நப்ரதாவேச்சவர்ஷதி, நசோதகே நிரீக்ஷேத ஸ்வரூப மிதிதாரணம்.

தா. கன்றின் கயிற்றைத் தாண்டலாகாது. மழையி லோடலாகாது. நீரிற்றன்னிழலைப் பார்க்கலாகாது.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌨𑍈𑌨𑌾
𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤 𑌚𑌾𑌶𑍍𑌨𑌤𑍀𑌮𑍍 । 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌵𑌾 𑌨 𑌚𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 । 𑌨𑌾𑌞𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌕𑍇 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨 𑌚𑌾𑌭𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌂 । 𑌨 𑌪
𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂𑌚 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃॥

நாஶ்னியாத்ப் பார்யயா ஸார்த்தம் நைனமீ க்ஷேதசாஶ்னதிம், க்ஷுபந்திம் ஜிரும்ப மாணும் வா நசாஸீனும் யதா ஸுகம், நாஞ்ஜயந்னீம் ஸ்வகேநேத்ர நசாப்பியக்தா மனுவ்விருதாம், நபஶ்யேத் பிரசவந்திஞ்ச தேஜஸ்காமோத்வி ஜோத்தம꞉. ௧௨௧.

தா. மனைவியோடுகூடப் புசிக்கலாகாது. மனைவி சாப்பிடும்பொழுதும், தும்பும்பொழுதும், கோட் டாய் விடும்பொழுதும், சௌக்கியமாய் உட்கார்ந்தி ருக்கும்பொழுதும், கண்ணுக்கு மை யிட்டிக்கொள் ளும்பொழுதும், எண்ணெயிட்டுக்கொண்டு ஸ்நானஞ் செய்யும்பொழுதும், வஸ்திரமின்றி யிருக்கும்பொழு

தும் தேஜஸ்காமனுன த்விஜன் அவளைப் பார்க்கலாகாது. கஉக.

ஶ்லோ|| நாஞ்நீயாதேகவாஸா நநக்நஸ்நாநமாசரேத் | நாஶ்லீலம் கீர்த்தயேஜ்ஜாது நகுர்யாத் ஸ்த்ரீவஶஃ க்வசித்|| கஉஉ.||

நான்ன மத்தியா தேகவாஸா நநக்னஸ்நான மாசரேத், நாஸ்லீலம் கிர்த்தயேத்திமாம் நகுர்யாஸ்திரீ வசஃ க்வசித். கஉஉ.

தா. ஞானமுள்ள பிராம்மணன் ஒற்றைத் துகிலுடுத்தி உண்ணலாகாது. திகம்பரனுய் ஸ்நானம் செய்யலாகாது. அமங்கள வார்த்தையைச் சொல்லலாகாது. ஸ்திரீசொற்படி எப்போதும் செய்யக்கூடாது. கஉஉ.

ஶ்லோ|| நஶூந்யம் வஹ்நிகார்யேஷு நஹஸ்தே நிந மோஷ்யஜே | நஹாஸ்யேஷு நஜந்மநக்ஷத்ரம் நவவவ்ருதே | நஜீர்ணதேவாயதநே நவல்மீகே கதாசந | நஸஸத்த்வேஷு கர்தேஷு நமார்கே நாவிஶ்வஸ்த: | நநத்யாம் நநதீதீரே நவநஸ்த்யஶ்வயோ | வாய்வக்நிவிப்ரா நாதித்ய மேவசஸ்யம் ஶமேவசா: | நகதாசநக

வீத நவிண்மூத்ர விஸர்ஜநம்॥ கஉ௫॥

நமூத்ரம் பதிகுர்வீத நபஸ்ம நிநகோஷ்டகே, நபாலக்கிருஷ்டேனஜலே நசித்யாம் நசபர்வதே, நஜீர்ண்ணதேவாயதனே நவல்மீகே கதாசன, நஸஸத்யேஷு கர்த்தேஷு நகச்சந்னோபிவ ஸ்த்திதஃ, நநத்யாம் நநதிதீரே நசனஸ்பத்தியத ஸ்ததா, வாய்வாக்னி விப்ரா நாதித்திய மபஃப ஶ்யம் ஸ்தநைவகாஃ, நகதாசன குர்வீத நவிண் மூத்ர விஸர்ஜ்ஜனம். கஉ௫.

தா. வழியிலும், சாம்பலிலும், பசுமாட்டு மந்தையிலும், உழு நிலத்திலும், நீரிலும், புதரிலும், மலையின் மீதும், இடிந்துபோன தேவாலயங்களிலும், புற்றிலும், ஜந்துக்களுள்ள வளைகளிலும், நடந்துகொண்டும், நின்றுகொண்டும், ஆற்றிலும், அதன்கரையிலும், பெரிதான மரத்தினடியிலும், ஜலமலங்களை விடலாகாது. மேலும், வாயு, அக்னி, பிராம்மணன், சூரியன், ஜலம், பசுக்கள் இவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டும் மலமூத்திரங்களை விடலாகாது. கஉ௫.

ஶ்லோ॥ விண்மூத்ரோத்ஸர்ஜநம்விஹோ திவாகூ

𑌯𑌾𑌦𑍁𑌦𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌃 । 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌
𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌾 । 𑌛𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂𑌧𑌕𑌾
𑌰𑍇 𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌹𑌨𑌿 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 । 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖
𑌮𑍁𑌖𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌬𑌾𑌧𑌾𑌭𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌚 ॥

விண்மூத்ரோத் ஸர்ஜ்ஜனம் விப்ரோ திவாகுர்யா துதங்முகஃ, தக்ஷிணாபிமுகோ ராத்ரௌ ஸந்தியயோஶ்ச யதாதிவா, சாயாயா மந்தகாரேவா ராத்ராவஹ நிவாத்விஜாஃ, யதாஸூக முகஃ குர்யாத் ப்ராணபாதா பயேஷுச. கஉச.

தா. பிராம்மணன் பகற்காலத்திலும், அந்திநேரத்திலும், வடக்கு முகமாயும், இரவில் தெற்கு முகமாயும் உட்கார்ந்து ஜலமலங்களை விசர்ஜ்ஜிக்கவேண்டும். நிழலிலும் இருட்டிலும் பிராணபாதை பயத்திலும், இரவு பகலிலெப்பொழுதாயினும், எந்த முகமாயிருந்தும் மல மூத்திரங்களை விடலாகாது. கஉச.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨𑍋𑌪𑌧𑌮𑍇𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌨𑍇𑌕𑍍𑌷
𑌤 𑌚 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 । 𑌨𑌾𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌦𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌨 𑌚
𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍॥ கஉரு॥

நாக்னிமுகேன நதமேன் நக்னம் நே க்ஷேத்

ரச ஸ்திரியம், நாமேத்தியம்பிரக்ஷிபேதக்னௌ நசபாதௌ ப்ரதாபயேத். ௧௫௫.

தா. நெருப்பை வாயால் ஊதலாகாது. உடையில்லாத பெண்டீரைப் பார்க்கலாகாது. அபரிசுத்தமான வஸ்துவை அக்னியிற் போடலாகாது. நெருப்பிற் காலைக் காய்ச்சலாகாது. ௧௫௫.

ஶ்லோ|| நைகஸ்ஸுப்யாச்சூந்யகேஹே ஶயாநம் நப்ரபோதயேத் | நோதக்யயாபிபாஷேத யஜ்ஞம் கச்சேந்நசாவ்ருத꞉|| ௧௫௬||

நைகஸ்வாப்பியாச் சூன்ய கேஹே ஶயானம் நப்ரபோதயேத், நோதக்கியாயாபி பாஷேத யஞ்ஞம்கச் சேதந விருத꞉. ௧௫௬.

தா. பாழ்வீட்டில் ஒருவனுய் தூங்கலாகாது. தூங்குகிறவனை யெழுப்பலாகாது. மாதவிடாயான பெண்களுடன் பேசலாகாது. வரிக்கப்படாமல் யஞ்ஞத்திற்குத்தானே போகவேண்டும். ௧௫௬.

ஶ்லோ|| [illegible] ௧௫௭||

நா தார்மிகே வஸத் கிராமே நவ்வியாதி பஹுளே ப்ருஶம், நைக: ப்ரபத்யே தாத்வானம் நசிரம் பர்வதே வஸேத். ௧௨௭.

தா. தார்மிக மில்லாத ஊரிலும், வியாதி மிகுந்துள்ள ஊரிலு மிருக்கலாகாது. ஒருவனுய் நெடுவழி போகலாகாது. மலைமேல் பலநாள் வாசஞ்செய்யலாகாது. ௧௨௭.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌉𑌪𑌾𑌨𑌹𑍌𑌚 𑌵𑌾𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌧𑍃𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍
𑌨𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌉𑌪𑌵𑍀𑌤𑌂𑌚 𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌜𑌾𑌯𑌾
𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍁𑌮𑍍॥ ௧௨௮॥

உபானஹௌச வாஸஶ்சர் த்ருதமன்யைர் நதாரயேத், உபவீதஞ்ச ஶயனம் ஜாயாபத்தியம் கமண்டலும். ௧௨௮.

தா. ஒருவன்போட்ட பாதரக்ஷை, உடுத்த வஸ்திரம், தரித்த யஞ்ஞோபவீதம், படுத்த படுக்கை, ஒருவனுடைய ஸ்திரீ, அசல் புத்திரன், பானபாத்திரம் இவ்வற்றை வேறொருவ னுபயோகித்துக் கொள்ளலாகாது. ௧௨௮.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑍈𑌰𑍍 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌦𑍍𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍 𑌨𑌚

𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑍈𑌃 । 𑌨 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌖𑍁𑌰𑍈𑌰𑍍 𑌨 𑌵𑌾𑌲𑌧𑌿𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑍈𑌃 । 𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌶𑍁𑌗𑍈𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍈𑌃 । 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌰𑍂𑌪𑍋𑌪𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍋𑌦𑍇𑌨𑌾𑌤𑍁𑌦𑌨𑍍 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ॥ ௧௨௬॥

நாவினீதை வ்ரஜேத்வாஹைர் நசக்ஷூர் வியாதிபீடிதை:, நபிம் நஸ்ருங்காக்ஷிபுரைர் நவால திதிரூபிதை:, விநீதைஸ்து வ்ரஜேன்னித்திய மாஸுகைர் லக்ஷணன்விதை:, வரூபோப சம்பன்னை: ப்ரதோதேனனுதன் ப்ருஶம். ௧௨௬.

தா. சிக்ஷிதங்களன்றியே நேத்திரவியாதி பீடிதங்களாய் ஒடித்தகொம்பு, குளம்பு, குருட்டுக் கண்ணுள்ளவையான எருதுகள், குதிரைகள் முதலியவை கட்டினவண்டி முதலியவற்றிலும், இப்படிப்பட்டகுதிரை முதலியவற்றின்மீதிலும், ஏறிப்போகலாகாது. இதல்லாமல் நன்ருய் சிக்ஷிதங்களும், வேகமுள்ளவைகளும், கர்ணரூபாதி லக்ஷண யுக்தங்களுமான வாஹனங்களை ஏறி அவற்றைமிகவும்வருத்தாமற் செலுத்தவேண்டும்.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌤𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌧𑍂𑌮𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑌂

𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌸𑌨𑌂 । 𑌨𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌖𑌰𑍋𑌮𑌾𑌣𑌿
𑌦𑌨𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨𑌖𑌾𑌨𑍍॥ ௧௫௦॥

பாலாதப: பிரேத தூமோ வர்ஜ்ஜியம் பின்னம் ததாஸனம், நச்சிந்தியம் நகலோமானி தந்தைர்னோத் பாடயேன்னகான். ௧௫௦.

தா. இளம் வெய்யலும், பிணம்புகையும், உடைந்த ஆசனமும் வர்ஜ்ஜிக்கத்தக்கவை. நகங்களையும் மயிர்களையும் கிள்ளலாகாது. பற்களால் நகங்களை கிழிக்கலாகாது. ௧௫௦.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌲𑍋𑌷𑍍𑌟𑌮𑌰𑍍𑌦𑍀 𑌤𑍃𑌣𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍀 𑌨𑌖𑌖𑌾𑌦𑍀 𑌚
𑌯𑍋 𑌨𑌰𑌃 । 𑌸 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌸𑍂𑌚
𑌕𑍋𑌽𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌚॥ ௧௫௧॥

லோஷ்ட்ட மர்த்தி திருணச்சேதி நககாதிச யோ நர:, ஸவினாஸம் வ்ரஜத்யாஸு ஸூசகோ ஸுசிரேவச. ௧௫௧.

தா. காரண மில்லாமல் மண்ணாங்கட்டியை பொடிப்பவனும், துரும்பு கிள்ளுபவனும், நகத்தை கடிப்பவனும், கோட்சொல்லுபவனும், அபரிசுத்தனானவனும் ஆகிய இவர்கள் விருத்தி யடையார்கள். ௧௫௧.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌨𑌾𑌨𑌿𑌗𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾
𑌲𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌗𑌵𑌾𑌂𑌚𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵
𑌥𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍॥ ௧௫௨॥

நானிகர்ஹிய கதாம் குர்யாத் பஹிர் மால்யன்னதாரயேத், கவாஞ்சயானம் பிருஷ்டேன ஸர்வதைவ விவர்ஜ்ஜயேத். ௧௫௨.

தா. கெட்டகதைகளைச் சொல்லலாகாது. வெளியில் அழுக்காடை யுடுக்கலாகாது. எருதின் மேலேறிப்போகலாகாது. ௧௫௨.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌅𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑍀𑌯𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂𑌵𑌾𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮
𑌵𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 । 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌𑌚 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌮𑍂𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍂𑌰
𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍॥ ௧௫௫॥

அத்வாரேண நாத்மீயம் கிறாமம்வா வேஶ்ம வாவிஶேத், ராத்ரௌச விருக்ஷமூலானி தூரதஃ பரிவர்ஜ்ஜயேத். ௧௫௫.

தா. தன் கிறாமத்திற்காவது வீட்டுக்காவது வழிவிட்டுத் தப்புவழியிற் போகலாகாது. இராத்திரியில் விருக்ஷத்தின்கீழே போகலாகாது. ௧௫௫.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌨𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌦𑍍𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌤𑍁𑌰𑍋 𑌨

𑌹𑌾𑌨𑌿𑌶𑌿। 𑌨𑌵𑌾𑌸𑍋𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹𑌾𑌜𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾
𑌤𑍇𑌜𑌲𑌾𑌶𑌯𑍇॥ ௧௱௪॥

ஸ்னன மாசரேத் புக்த்வா நாதுரோ நம
ஹா நிஶி, நவாஸோபிஸ்ஸஹாஜஸ்ரம் நவிஞ்ஞ
தேஜலாஶயே. ௧௱௪.

தா. போஜனம் செய்தபிற்பாடும், பிணியாளனுயி ருக்கும்பொழுதும், பாதி ராத்திரியிலும், வஸ்திரத் தோடும், தானறியாத மடுவிலும் எப்பொழுதும் ஸ்நானம் பண்ணலாகாது. ௧௱௪.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑌂 𑌨𑍋𑌪𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌂
𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑌃 । 𑌅𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌕𑌰𑌂
𑌚𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌚𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍॥ ௧௱௫॥

வைரிணம் நோபஸேவேன ஸஹாயம் சைவ
வைரிண꞉, அதார்மிகம் தஸ்கரஞ்ச பரஸ்யேவச
யோஷிதம். ௧௱௫.

தா. சத்துருவையும், சத்துரு சிநேகிதனையும், தர்ம்மஹீனனையும், திருடனையும், பரஸ்திரீயையும் சேரலாகாது. ௧௱௫.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌂𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣

𑌞𑍍𑌚 𑌬𑌹𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 | 𑌨𑌾𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌵𑍈
𑌭𑍂𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌶𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨॥ ௧௱௬॥

க்ஷத்ரியஞ்சைவ ஸர்வஞ்ச பிராஹ்மணஞ்ச பஹுஶ்ருதம், நாவமன்யேதவைபூஷ்ணு: கிருஶானபி கதாசன. ௧௱௬.

தா. தான் அபிவிருத்தி யடைய கருத்துள்ளவன் ராஜாவையும், பாம்பையும், திருமறை யறிந்த பிராம்மணனையும், இளைத்திருந்தபோதிலும் அவமானிக்கலாகாது. ௧௱௬.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌂
𑌨 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 | 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌨𑍃
𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌷 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃। 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂
𑌭𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌵𑌾 𑌵𑌦𑍇𑌤𑍍॥

ஸத்யம் ப்ரூயாத் பிரியம் ப்ரூயாம் நப்ரூயாத் ஸத்திய மப்பிரியம், பிரியஞ்ச நான்னிருதம் ப்ரூயாத் தோஷதர்ம்மஸ்ஸனாதன:, பத்ரம்பத்ரமிதிப்ரூயாத் பத்ரமித்யேவவாவதேத். ௧௱௭.

தா. சத்தியமாயும் இஷ்டமாயுமுள்ளதைச் சொல்லவேண்டும். சத்தியமானதானாலும், அப்பிரியத்தைச்

சொல்லலாகாது. பிரியமானதானாலும் அசத்தியத்தைச் சொல்லலாகாது. பத்திரமாவது சுபமாகையால் ஒருவனுக்குப் பிரியம் சொல்லும்போது பத்திரம் பத்திரம் என்று சொல்லவேண்டும். க௱௭.

ஶ்லோ॥ ஶுஷ்கவைரம் விவாதஞ்ச நகுர்யாத்கேநசித்ஸஹ । பரிஹாஸேப்யநௌசித்யம் ஸ்வப்நேப்யந்யவதூரதிம்॥ க௱௮॥

ஶுஷ்கவைரம் விவாதஞ்ச நகுர்ய்யாத்கேன சித்ஸஹ, பரிஹாஸேப்பியனௌசித்யம் ஸ்வப்னேப்பியனவதூரதிம். க௱௮.

தா. யாரோடும் நிஷ்ப்பிரயோஜனமான விரோதமும் விவாதமும், பரிஹாசத்தினாலாவது சமயோசிதமில்லாத சம்பாஷணமும், ஸ்வப்னத்திலாவது பரஸ்திரீ கமனமும் செய்யலாகாது. க௱௮.

ஶ்லோ॥ ஹீநாங்கா நதிரிக்தாங்காந் வித்யாஹீநாந் வயோதிகாந் । ரூபத்ரவ்ய விஹீநாம்ஶ்ச ஜாதிஹீநாம்ஶ்ச நாக்ஷிபேத்॥ க௱௯॥

ஹீனங்கா நதிரிக்தாங்கான் வித்தியாஹீனன் வயோதிகான், ரூபத்திரவ்விய விஹீனம்ஶ்ச

ஜாதிஹீனம்ஸ்ச நாக்ஷிபேத். ௧௩௯.

தா. அதிக குட்டை அல்லது அதிக நீளமான கால் முதலிய அவயவமுள்ளவனையும், வயஸினாலே மூத்தோரையும், ஸௌந்தர்யம், திரவ்வியம், ஜாதி இவைகளால் குறைந்தவர்களையும், அதிக்ஷேபிக்கலாகாது.

ஶ்லோ॥ ஶ்ரத்ததாந: ஶுபாம் வித்யாமாததீதா வராதபி । அந்த்யாதபி பரம் தர்மம் ஸ்த்ரீரத்நம் துஷ்குலாதபி॥ ௧௪௦॥

சிரத்தாதானஶ் ஶுபாம்வித்தியா மாததீதா வராதபி, அந்த்தியாதபி பரம் தர்மம் ஸ்திரீரத்னம் துஷ்குலாதபி. ௧௪௦.

தா. நல்ல வித்யையை ஜாத்யாதி ஹீனரிடத்திலும் சிரத்தா யுக்த்தரும் கிரஹிக்கலாம். உத்தமமான தர்மத்தைச் சண்டாள னிடத்திலாவது கிரஹிக்கலாம். சத்குணவதியான ஸ்திரீயை துஷ்குலத்தி லிருந்தாயினும் கொள்ளலாம். ௧௪௦.

ஶ்லோ॥ விஷாதப்யம்ருதம் க்ராஹ்யம் பாலாதபி ஸுபாஷிதம் । அமித்ராதபி ஸத்வ்ருத்தமமேத்யாதபி காஞ்சநம்॥ ௧௪௧॥

விஷாதப்பியமிருதம் கிராஹ்யம் பாலாதபி
சுபாஷிதம், அமித்ராதபி ஸத்விருத்த மமேத்யா
அபிகாஞ்சனம். கசக.

தா. விஷத்தினின்றுயினும் அமிருதத்தை கிரஹிக்க வேண்டும். சிறுவனிடத்தினின்றுயினும் நல்ல வார்த்தையை கொள்ளவேண்டும். சத்துருவினிடத்தினின்றுயினும் நல்ல நடக்கையை கிரஹிக்க வேண்டும். அமேத்தியத்தி லிருந்தாவது பொன்னை கிரஹிக்க வேண்டும். கசக.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾 𑌨𑍍𑌯𑌥𑍋𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃
𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑍁𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌂 | 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿𑌚 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑌿
𑌸𑌮𑌾𑌦𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃|| கசஉ||

ஸ்திரியோரத்ந னியதோ வித்தியா தர்ம்மஃ
செளசம் சுபாஷிதம், விவிதானிச ஶில்பானி
ஸமாதேயானி ஸர்வதஃ. கசஉ.

தா. நற்குணமுள்ள பெண்கள், ரத்தினங்கள், வித்தை, தர்மம், பரிசுத்தம், ஸத்வாக்கியம், நானுவிதமான சில்பங்கள், இவை எங்கிருந்தாலும் கிரஹிக்க வேண்டும். கசஉ.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌹𑍀𑌨𑌜𑌾𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌾 𑌦𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹
𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃 । 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌨𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁
𑌸𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾𑌮𑍍॥ ௧௪௩॥

ஹீனஜாதி ஸ்த்ரியம் மோஹா துத்வஹந்தோ த்விஜாதய:, குலான்யேவ நயம் த்யாஶு ஸஸந்தானனி ஶூத்ரதாம். ௧௪௩.

தா. பிராஹ்மணர் கீழ்ப்பட்ட ஹீனஜாதி ஸ்திரீயை மோஹத்தால் பரிக்கிரஹித்தால் அவர்களுக்குண்டாகும் சந்தானத்தோடு அவர்கள் குலங்களையும் சூத்திரத்வத்தை யடையவைப்பார். ௧௪௩.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑌵𑌶𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌜
𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤
𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌵𑌶𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾
𑌤𑍍𑌮𑌵𑌶𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 । 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌯𑍋𑌃॥ ௧௪௪॥

யத்தியத் பரவஶம் கர்ம தத்தத் தியத்தேன வர்ஜ்ஜயேத், யத்தியதாத்மவஶந்துஸ்யாத் தத் தத் ஸேவேத யத்னத:, ஸர்வம் பரவசம் துக்கம் ஸர்வமாத்மவசம் சுகம், ஏதத்வித்யாத் சமா

னேன லக்ஷணம் சுகதுக்கயோ꞉. கசச.

தா. பராதீனமான கார்ய்யத்தை விட்டு ஸ்வாதீன மான கார்ய்யத்தைச் செய்யவேண்டும். அது ஏனென்றால் பராதீனமானதெல்லாம் துக்ககரங்கள். ஸ்வாதீன மானவை சுககரங்கள். இது சுருக்கமாய் சுகதுக்கங்களுக்கு லக்ஷணம். கசச.

ஶ்லோ॥ அத்ரோஹேணைவ பூதாநா மல்பத்ரோ
ஹேணவாபுந꞉ । யாவ்ருத்திஸ்தாம் ஸமாஸ்தாய
விப்ரோஜீவே தநாபதி॥ கசரு॥

அத்ரோஹேணச பூதானு மல்பத்ரோஹேண
வாபுனஃ, யாவிருத்திஸ்தாம் ஸமாஸ்த்தாய விப்
ரோஜீவே தனுபதி. கசரு.

தா. பிராஹ்மணன் ஆபத்தில்லாத காலத்தில் சகல பூதங்களுக்கும் எவ்வளவும் துரோக முண்டாகக்கூடாத விருத்தியால் ஜீவிக்கவேண்டும். ஆபத்து காலத்தில்மாத்திரம் பூதங்களுக்கு ஸ்வல்ப பாதையை உண்டாக்கும் விருத்தியினுலும் ஜீவிக்கலாம். கசரு.

ஶ்லோ॥ யாத்ராமாத்ரப்ரஸித்யர்த்தம் ஸ்வை꞉ கர்ம்ம
பிரகர்ஹிதை꞉ । அக்லேஶேந ஶரீரஸ்ய குர்வீத

𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 ‖ 𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌭𑍈𑌕𑍍𑌷𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ‖ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍁
𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌜𑍀𑌵𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌸𑍇𑌵𑌾
𑌶𑍍𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ‖

ருதாமிருதாப்பியாம் ஜீவேன மிருதேன ப்ரமிருதேனவா, சத்தியான்ருதேனவா வித்வான்னஶ்வ விருத்யா கதாசன, மிருதந்து யாசிதா பைக்ஷம் ப்ரமிருதம் கர்ஷ்ஷணம் ஸ்முருதம், சத்தியான்ருதந்து வாணிஜ்யம் தேனசைவாபி ஜீவ்யதே, ஸேவாஶ்வ விருத்தி ராக்கியாதா தஸ்மாத்தாம் பரிவர்ஜ்ஜயேத். ௧௪௯.

தா. சிந்தின தானியத்தைப் பொருக்கி ஜீவித்தல் உஞ்ச்சஶிலம், அதாவது ருதம் எனப்படும். அமிருதமென்றால் யாசியாமல் கிடைத்த திரவ்வியத்தால் ஜீவித்தல். மிருதமாவது யாசித்தால் கிடைக்கும் திரவ்வியத்தைக் கொண்டு ஜீவித்தல். பிரமிருதமானது பயிர் செய்து ஜீவித்தல். சத்தியான்ருதமாவது வர்த்தகஞ்செய்து ஜீவித்தல். ஶ்வவிருத்தியாவது சேவகம். இவற்றில் பிராஹ்மணனுக்குப் பின் சொன்னவற்றினு

டைய விருத்தியைக்காட்டிலும், முன் சொன்னவற்றி னுடைய விருத்தியே சிரேஷ்டமானது. உஞ்சவிரு த்திமுதல் வாணிஜ்ஜிய மீறுகச்சொல்லப்பட்ட விருத் திகளினல் ஜீவிக்கலாமேயன்றி பிராஹ்மணன் ஶ்வவி ருத்தியால் ஜீவிக்கலாகாது. கசகூ.

ஶ்லோ|| விப்ராணாம் ஜ்ஞானதோ ஜ்யைஷ்டம் க்ஷத்ரியாணாந்து வீர்யத꞉ | வைஶ்யானாம் தான்யதனத꞉ ஶூத்ராணாமேவ ஜந்மத꞉|| கசஎ||

விப்ருணும் ஞ்ஞனதோ ஜ்யைஷ்டம் க்ஷத் திரியாணுந்து வீர்ய்யத꞉, வைஶ்யாணும் தான் னிய தனதஶ் ஶூத்ருணுமேவ ஜன்மத꞉. கசஎ.

தா. பிராஹ்மணரில் ஞ்ஞனமுள்ளவன் பெரியவன். க்ஷத்திரியரில் பராக்கிரம முள்ளவன் பெரியவன். வைஶ்யரில் தனதானியங்க ளுள்ளவன் பெரியவன். சூத்திரரில் வயோதிகன் பெரியவன். கசஎ.

ஶ்லோ|| வித்தம் பந்துர்வய꞉ கர்ம வித்யா பவதி பஞ்சமீ | ஏதாநி மாந்யஸ்தாநாநி கரீயோ யத்யதுத்தரம்|| கசஅ||

வித்தம் பந்துர்வய꞉கர்ம்ம வித்தியா பவதி

பஞ்சமீ, ஏதானி மான்னியஸ்த்தானானி கரீயோ
யத்திய துத்தரம். ௧௪௮.

தா. தனம், பந்துத்வம், யஶஸ்ஸு, கிரியை, வித்தை, இவ்வைந்தும் நமஸ்கரிக்கத்தக்கவை. இவ்வற்றுள் முன் சொல்லப்பட்டவற்றைக் காட்டிலும், பின் சொல்லப்பட்டவைகள் ஒன்றைக்காட்டிலு மொன்று சிரேஷ்ட்டமானவை. ௧௪௮.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛
𑌨𑍍𑌨𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌧𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌭𑍋𑌗𑌕𑌰𑍀 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌸𑍁𑌖
𑌕𑌰𑍀 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 । 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾
𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌜𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌶𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌾𑌦𑍇
𑌵𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌜𑌸𑍁 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌹𑌿 𑌧𑌨𑌂
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌃॥ ௧௪௯॥

வித்தியானாம நரஸ்ய ரூபமதிகம் பிரச்சன்ன குப்தம் தனம், வித்தியா போககரீ யஶஸ்ஸுக கரீ வித்தியாகுரூணாம் குரு:, வித்தியா பந்து ஜனோ விதேஶகமனே வித்தியா பராதேவதா, வித்தியாராஜ சுபூஜ்ஜியதே நஹிதனம் வித்தியா விஹீன: பஶு:. ௧௪௯.

தா. வித்யை புருஷனுக்கு சிரேஷ்ட்டமான ரூபமாகும். ரகசியமா யடக்கம் பண்ணின தனமாகும். போகமும், கீர்த்தியும், சுகமும் உண்டாகும். குருவுக்குங்குருவாகும். தேசாந்தர கமனத்தில் பந்துவைப்போல் ரக்ஷிக்கத் தக்கது. உத்தமமான தைவம்போல் அபீஷ்ட்டசித்தியை உண்டாக்கத்தக்கது. ராஜசபையில் பெருமை பெறும். பண மப்படியல்ல. ஆகையால் இப்படிப்பட்ட வித்தியாப்பியாசம் பண்ணுதவன் பசுவோடொப்பான். கசகூ.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌵𑌚𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃
𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿𑌚𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑌨
𑌲𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂 𑌯𑌦𑌿𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍌𑌷𑌧𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌂
𑌫𑌲𑌂 । 𑌕𑌿𑌂𑌸𑌰𑍍𑌪𑍈𑌰𑍍 𑌯𑌦𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍁
𑌧𑌨𑍈𑌰𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌦𑌿 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌚𑍇𑌤𑍍𑌕𑌿𑌮𑍁
𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇𑌨𑌕𑌿𑌮𑍍॥

சாந்திஸ்சேத் கவசேன கிம் கிமரிபி: க்ரோ
தோஸ்திசேத் தேஹினும் ஞாதிஸ்சே தனலே
னகிம் யதிஸுஹ்ருத் திவ்யௌஷதை: கிம்
பலம், கிம்சர்ப்பைர்யதி துர்ஜ்ஜனு: கிமுதனைர்வி

த்யானவத்யா யதி வ்ரீடாசேத்தி முபூஷணை ஸ்ஸுகவிதா யத்யஸ்தி ராஜ்யேன கிம். ௧௫௦.

தா. பெருமையுள்ளவனுக்கு கவசம் ஏன்? குரோதமுள்ளவனுக்கு சத்துருவேன்? ஞானி யுள்ளவனுக்கு நெருப்பு ஏன்? சிநேகித னுள்ளவனுக்கு ஔஷதம் ஏன்? துர்ஜ்ஜனர் நேசமுள்ளோர்க்கு பாம்பு ஏன்? படிப்பாளிக்கு பணம் ஏன்? லஜ்ஜை யுள்ளோர்க்கு பூஷணம் ஏன்? சுகவித்வ முள்ளோர்க்கு ராஜ்ஜியம் ஏன். ௧௫௦.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑍇 𑌦𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌜𑌨𑍇 𑌶𑌾
𑌠𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑍁𑌜𑌨𑍇 𑌨𑌯𑍋
𑌨𑍃𑌪𑌜𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌜𑍍𑌜𑌨𑍇𑌚𑌾𑌰𑍍𑌜𑌵𑌮𑍍 । 𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯𑌂
𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌜𑌨𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌜𑌨𑍇 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌜𑌨𑍇
𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌤𑌾 𑌯𑍇 𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃 𑌕𑌲𑌾𑌸𑍁
𑌕𑍁𑌶𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃॥ ௧௫௧॥

தாக்ஷிண்யம் ஸ்வஜனேதயா பரிஜனே ஶாட்டியம் சதா துர்ஜனே ப்ரீதிஸ்ஸாதுஜனேனயோன்ருபஜனே வித்வஜ்ஜனேசார்ஜ்ஜவம், ஶௌர்யம் ஶத்ருஜனே க்ஷமாகுருஜனே காந்தாஜனே

திருஷ்டதா யேசைவம் புருஷா: களா ஸ்ரகுஶ
லாஸ்தேஷ்வேவ லோகஸ்திதி:. ௧௫௧.

தா. பந்துஜனங்களிடத்து தாக்ஷிண்ணியமும் பணி செய்பவர்களிடட்து தயையும், துர்ஜ்ஜனரிடத்து கபடமும், சஜ்ஜனரிடத்து பிரீதியும், அரசரிடத்து நீதியும், வித்வஜ்ஜனரிடத்து நிஷ்காபட்டியமும், சத்துருக்களிடத்து செளர்யமும், குருவிடத்துப் பொறுமையும், பெண்களிடத்து தைரியமும், உடையவருய் பிரவர்த்திக்கும் வித்தியா பிராசீண்யமுள்ள புருஷனிடத்து உலகமும் நிற்கும். ௧௫௧.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌜𑌾𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌞𑍍𑌚𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑌿
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌿𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌪𑌾𑌕
𑌰𑍋𑌤𑌿 । 𑌚𑍇𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌤𑌨𑍋𑌤𑌿
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌥𑌯 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿
𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌮𑍍॥ ௧௫௨॥

ஜாட்டியம்தியோ ஹரதி ஸிஞ்சதி வாசி சத்தியம் மானேன்னதிம் திஶதிபாப மபாகரோதி, சேத: பிரசாதயதி திக்ஷு தனேதி கீர்த்திம் சத்சங்கதி: கதய கிம் நகரோதி பும்ஸாம். ௧௫௨.

தா. சத்சாங்கத்தியம் புத்திஜாட்டியத்தைப் போக்கும். வாக்கிலுண்மை யுண்டாக்கும். கௌரவத்தைத் தரும். பாபங்களைப்போக்கும். மனஸ்ஸை ஸ்வச்சமாக்கும். கீர்த்தியை திக்குகளில் பரவச்செய்யும். இன்னும் எதைத்தான் செய்யாது. எல்லாவற்றையும் செய்யுமென்றபடி. கருஉ.

ஶ்லோ॥ தௌ³ர்மந்த்ர்யாந் ந்ருபதிர் விநஶ்யதி
யதிஸ்ஸங்கா³த்ஸுதோ லாலநா த்³விப்ரோऽநத்⁴ய
யநாத்குலம் குதநயா ச்சீ²லம் க²லோபாஸ
நாத் | ஹ்ரீர்மத்³யாத³நவேக்ஷணாத³பி க்ருஷி:
ஸ்நேஹ: ப்ரவாஸாஶ்ரயா ந்மைத்ரீ சாப்ரண
யாத்ஸம்ருத்³தி⁴ ரநயாத் த்யாகா³த் ப்ரமாதா³த்³த⁴நம்॥

தௌர்மந்திரியாம் ந்ருபதிர் வினஶ்யதி யதிஸ்ஸங்காத்ஸுதோ லாலனா த்விப்ரோ அனத்தியயனாத் குலம்குதனயாச் சீலம்கலோபாஸனாத், ஹ்ரீர்மத்தியா தனவேக்ஷணா தபிகிருஷி: ஸ்நேஹ:பிரவாஸாஶ்ரயான் மைத்ரீசா பிரணயாத் ஸமிருத்திரனயாத் தியாகாத் பிரமாதாத்தனம்.

தா. துர் மந்திரியால் ராஜாவும், சங்கமத்தால் சன்

னியாசியும், லாலனையால் புத்திரனும், வேத மோதாமையால் பிராஹ்மணனும், துஷ்ட புத்திரனால் குலமும், துஷ்ட சாங்கியத்தால் சத்ஸ்வபாவமும், கள்ளுண்டலால் மானமும், பாராமையால் பயிரும், பரதேச கமனத்தால் சிநேகமும், விஸ்வாச மில்லாமையால் மைத்திரமும், நீதி யில்லாமையால் சமுருத்தியும், மிகவும் கொடுத்தலால் பிரமாதமாகிய இவ்விரண்டினும், தனமும் நசிக்கும். கருரு.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌭𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋 𑌗𑌤𑌯𑍋
𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 | 𑌯𑍋 𑌨 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌨 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿|| கருச||

தானம்போகோ நாஶஸ்திஸ்ரோ கதயோ
பவந்தி வித்தஸ்ய, யோ நததாதி நபுங்க்தே
தஸ்யத் திருதீயா கதிர்ப்பவதி. கருச.

தா. தனத்திற்கு தானம், அனுபவம், நாசம் என்று இம்மூவகையான கதிகளுண்டு. எந்தமனிதன் ஒருவருக்கும் கொடுக்காமலும் தானு மனுபவியாமலு மிருக்கிருனே அவனுடைய தனம் நாசமடையும். கருச.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸 𑌨𑌰𑌃 𑌕𑍁𑌲𑍀𑌨

𑌸 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤 𑌸 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌣𑌜𑍍𑌞𑌃 |
𑌸 𑌏𑌵 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸 𑌚 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍀𑌯
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿|| ௪௰௫||

யஸ்யாஸ்திவித்தம் ஸ நர: குலீன ஸ்ஸபண்டித ஸ்ஸஶ்ருதவான் விதிஞ்ன:, ஸ ஏவவக்த்தா ஸச தர்ஶநீய ஸ்ஸர்வேகுணா: காஞ்சன மாஶ்ரயந்தி.

தா. தன முள்ளவனே குலவான், அவனே பண்டிதன். அவனே சாஸ்திரஞ்னன். அவனே கர்த்தவ்வியாம்சங்களை யறிந்தவன். அவனே பேசத்தெரிந்தவன். அவன் பார்க்கத்தக்கவன். சகல குணங்களும் தனத்தையே யாஶ்ரயித்துக்கொண் டிருக்கின்றன.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾
𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍 | 𑌮𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌃
𑌕𑌿𑌮𑌸𑍌 𑌨 𑌭𑌯𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃|| ௪௰௬||

துர்ஜ்ஜன: பரிஹர்த்தவ்யோ வித்யயா லம்கிருதோபிஸன், மணினு பூஷிதஸ் ஸர்ப்ப: கிமஸௌ நபயங்கர:. ௪௰௬.

தா. ரத்தினங்களால் பூஷிக்கப்பெற்றதாயினும் சர்பம் எப்படி பயங்கரமானதோ அப்படியே துர்ஜ்ஜனன் வித்தியாபூஷிதனுனுலும் வர்ஜிக்கப்படதக்கவன்.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌜𑌾𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑌿 𑌗𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌰𑍁𑌚𑍌 𑌦𑌂𑌭𑌃 𑌶𑍁𑌚𑍌 𑌕𑍈𑌤𑌵𑌂 𑌶𑍂𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍃𑌣𑌤𑌾 𑌮𑍁𑌨𑍌 𑌵𑌿𑌮𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍈𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌲𑌾𑌪𑌿𑌨𑌿 | 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌵𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌤𑌾 𑌮𑍁𑌖𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍋𑌨𑌾𑌮 𑌗𑍁𑌣𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌗𑍁𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌃|| க௫௭||

ஜாட்டியம் ஹ்ரீமதி கண்ணியதே விரதரதே தம்பஶ்ஶௌசௌ கைதவம் ஶூரே நிர்க்கிருணதா முநௌ விமதிதா தைன்னியம் பிரியாலாபினி, தேஜஸ்வின்யவலிப்ததா முகரிதா வக்த்தவ்விய சக்த்திஸ்த்திரே தத்கோனாம குணோ பவேத் சுகுணினும் யோ துர்ஜ்ஜனைர்ணுங்கித:.

தா. துர்ஜ்ஜனன் சஜ்ஜனரிடத்துள்ள சத்குணங் களையும் துர்குணங்களாக நினைப்பான். எப்படியெனில், லஜ்ஜை யுள்ளவனைப் பார்த்து ஜடனென்பான். விரதசீலனை டாம்பிகனென்பான். ஆசாரமுள்ளவனை க்கபடியென்பான். சூரனை தயையில்லாதவனென்பான். முனீஶ்வரரை மதியில்லாதவர்களென்பான். பிரியவாதியை தீனனென்பான். தேஜஸ்ஸுள்ளவனை

கர்வி யென்பான். பேசுந் திறமுள்ளவனை வாயாடி யென்பான். ஸ்திரனானவனை அசக்த்த னென்பான். ஆகையால் துர்ஜ்ஜனனால் தூஷிக்கப்படாத சஜ்ஜனரிடத்துள்ள குணங்கள் சத்குணங்களென்று அறியப்படாதது. ௧௫௭.

ஶ்லோ|| லோபஶ்சேதகுணேந கிம் பிஶுநதா யத்யஸ்தி கிம் பாதகை: ஸத்யஞ்சேத் தபஸா ச கிம் ஶுசிமநோ யத்யஸ்தி தீர்த்தேந கிம்|
ஸௌஜந்யம் யதி கிம் பலேந மஹிமா யத்யஸ்தி கிம் மண்டநை: ஸத்வித்யா யதி கிம் தநைரபயஶோ யத்யஸ்தி கிம் ம்ருத்யுநா|| ௧௫௮||

லோபஶ்சே தகுணேன கிம்பிஶுனதா யத்யஸ்தி கிம் பாதகை ஸ்ஸத்தியஞ்சேத் தபஸாச கிம் ஶுசிமனோ யத்தியஸ்தி தீர்த்தேன கிம், ஸௌஜன்னியம் யதி கிம் பலேன மஹிமா யத்தியஸ்தி கிம் மண்டனை ஸ்ஸத்வித்தியா யதி கிம் தனை ரபயஶோ யத்தியஸ்தி கிம் ம்ருத்யுனா. ௧௫௮.

தா. அதிக ஆசை யுண்டாயிருந்தால் வேறே துர்க்குணம் வேண்டியதில்லை. கோட் சொல்லுத லுண்டா

யிருந்தால் வேறே பாபம் வேண்டியதில்லை. சத்தியமுண்டாயிருந்தால் வேறே தபஸ்ஸு வேண்டியதில்லை. நல்ல மனமுண்டாயிருந்தால் தீர்த்த யாத்ரை வேண்டியதில்லை. சௌஜன்னிய முண்டாயிருந்தால் வேறே பலம் வேண்டுவதில்லை, நிறைந்த கல்வி யுண்டாயிருந்தால் வேறே பொருள் வேண்டியதில்லை. அபகீர்த்தியுண்டாயிருந்தால் வேறே மிருத்யு வேண்டியதில்லை.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌏𑌤𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌘𑌟-
𑌕𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌯𑍇 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍-
𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑌭𑍃𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇-
𑌨 𑌯𑍇 । 𑌤𑍇𑌽𑌮𑍀 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌰𑍍𑌥-
𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌕𑍇 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌮𑌹𑍇॥ கடுகூ॥

ஏதே ஸத்புருஷா பரார்த்த கடகாஃ ஸ்வார்த்தான் பரித்யஜ்யயே சாமான்னியாஸ்து பரார்த்துமுத்ய மபிருதஃ ஸ்வார்த்தா விரோதேனயே, தேமீமானுஷ ராக்ஷஸாஃ பரஹிதம் ஸ்வார்த்தாயநிக்னந்தியே ஏதுக்னந்தி நிரர்த்தகம் பரஹிதம் தேகேன ஜானீமஹே. கடுகூ.

தா. தன் காரியத்தை விட்டாயினும் பிறர் காரியத்தை சீர்படுத்துகிறவன் சஜ்ஜனன். தன் காரியத்துக்கு விரோதமில்லாமல் பிறர் காரியத்தை சீர் படுத்துகிறவர் மத்யமர். தன் காரியத்தின்பொருட்டு பிறர் காரியத்தை கெடுப்பார் மானுஷ ராக்ஷஸர். (என்றால் அதமர்.) தமக்கொரு பிரயோஜனமின்றி வியர்த்தமாய் பிறருடைய காரியத்தைக் கெடுப்பவர் யாரோ அறியக்கூடவில்லை. கடுசு.

ஶ்லோ॥ பத்மாகரம் தினகரோ விகசீகரோதி
சந்த்ரோ விகாஸயதி கைரவ சக்ரவாளம்।
நாப்யர்த்திதோ ஜலதரோபி ஜலம் ததாதி
ஸந்தஸ்ஸ்வயம் பரஹிதே விஹிதாபியோகா:॥ கசுo॥

பத்மாகரம் தினகரோ விகசீகரோதி
சந்த்ரோ விகாஸயதி கைரவ சக்கிரவாளம்,
நாப்பியர்த்திதோ ஜலதரோபி ஜலம் ததாதி
ஸந்தஸ்வயம் பரஹிதே விஹிதாபியோக:. கசுo

தா. சூரியன் தாமரையை மலரச் செய்கிறான். சந்திரன் சக்கிரவாளமலரை மலரச்செய்கிறான். மேகங்கள் யாசிக்கப்படாமலே ஜலத்தை வர்ஷிக்கின்றன.

(அதுபோல்) சத்புருஷர் இதரருக்கு ஹிதத்தை யுண்டாக்கவே தங்கள் பொருளை சிலவும் அநுபோகமும் செய்கிறார்கள். ௧௯௦.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌗𑌜𑌭𑍁𑌜𑌂𑌗𑌮 𑌵𑌿𑌹𑌂𑌗𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂
𑌶𑌶𑌿𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌪𑍀𑌡𑌨𑌂 ।
𑌮𑌤𑌿𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾𑌂
𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑌹𑍋 𑌬𑌲𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌿𑌃 ॥ ௧௯௧ ॥

கஜபுஜங்க விஹங்கம பந்தனம் ஶஶி திவாகரயோர்கிரஹ பீடனம், மதிமதாஞ்ச விலோக்கிய தரித்ரதாம் விதிரஹோபலவா நிதிமேமதிঃ. ௧௯௧.

தா. கஜங்கள், சர்ப்பங்கள், பக்ஷிகள் இவை கட்டுப் படுதலையும், சந்திர சூரியர் ராகு கேதுவால் பீடையடைதலையும், புத்திமான்களுடைய தாரித்திரியத்தையும் பார்த்தால் விதி வலிதேயன்றி மற்ற பலங்கள் எத்தனை யிருந்தாலும் நிஷ்பலமாம் என்றகருத்து.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌨𑍈𑌵𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌫𑌲𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌨 𑌶𑍀𑌲𑌂
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑍈𑌵 𑌨 𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌕𑍃𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍇𑌵𑌾 ।
𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌕𑌿𑌲 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿
𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌫𑌲𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑍈𑌵 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 ॥

நைவாக்கிருதிஃ பலதிநைவ குலஞ்சஸீலம்
வித்தியாபிநைவ நசயன்னகிருதாபிஸேவா,
பாக்கியானி பூர்வ தபஸா கலு ஸஞ்சிதானி
காலே பலந்தி புருஷஸ்ய யதைவ விருக்ஷாஃ. ௧௫௨.

தா. சௌந்தரியம், குலம், சீலம், வித்யை, யத்தினத்தால் செய்த சேவை இவை பலகாரியாகாது. ஜன்மாந்தர தபஸ்வினல் சம்பாதிக்கப்பட்ட பாக்கியங்கள் புருஷருக்கு பிராப்திகாலம் வந்தபோது விருக்ஷங்கள் பலிப்பதுபோல் பலிக்கும். ௧௫௨.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌤𑍍𑌯𑌜 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌭𑌜 𑌸𑌾𑌧𑍁
𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌮𑍍 । 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂॥ ௧௫௩॥

தியஜ துர்ஜ்ஜன ஸம்ஸர்க்கம் பஜஸாதுஸமாகமம், குருபுண்ணியமஹோராத்ரம் ஸ்மர நித்யமனித்தியதாம். ௧௫௩.

தா. புருஷன் தேஹ மனித்தியமென்று நினைத்து இரவும் பகலும் புண்ணியத்தைச் செய்து துர்ஜ்ஜன சாங்கியத்தத்தை விட்டு ஸஜ்ஜன சாங்கத்தியம் செய்யவேண்டும். ௧௫௩.

ஶ்லோ॥ முகம் ப்ரஸந்நம் விமலா ச த்ருஷ்டி: கதா
நுராகோ மதுரா ச வாணீ । ஸ்நேஹோதிகஸ்ஸ
ம்ப்ரம தர்ஶநஞ்ச ஸதாநுரக்தஸ்ய ஜநஸ்ய
லக்ஷணம்॥ ௧௬௪॥

முகம் பிரசன்னம் விமலாச விருஷ்டி: கதானு
ராகோ மதுராசவாணீ, ஸ்நேஹாதிக ஸ்ஸப்ரம
தர்ஶனஞ்ச ஸதானுரக்தஸ்ய ஜநஸ்ய லக்ஷணம்.

தா. சிரித்தமுகமும், குளிர்ந்த் பார்வையும், சினே
கிதனுடைய சொல்லைக் கேட்கவேண்டுமென்ற எண்
ணமும், இன்பமானச்சொல்லும் விசேஷமான சினே
கிதரைக் கண்டவுடனே சந்தோஷப் படுதலும் இவை
ஆசையுள்ளவனுடைய லக்ஷணங்கள். ௧௬௪.

ஶ்லோ॥ அத்ருஷ்டிதாநம் க்ருதபூர்வநாஶநம்
அமாநநம் துஶ்சரிதாநுகீர்த்தநம் ।
யதா ப்ரஸங்கேந ச நாம விஸ்ம்ருதி
விரக்தபாவஸ்ய ஜநஸ்ய லக்ஷணம்॥ ௧௬௫॥

அதுஷ்டிதானம் கிருதபூர்வ நாஶனம்
அமானனம் துஶ்சரிதானு கீர்த்தனம்,
யதா ப்பிரசங்கேநச நாம விஸ்முருதிர்

விரக்தபாவஸ்ய ஜனஸ்ய லக்ஷணம். கசுரு.

தா. பெற்றதைக் கொண்டு திருப்தி யடையாமை யும், செய்நன்றி மறத்தலும், அவமர்யாதையும், கெட்ட நடக்கையைப் புகழ்தலும், சம்பாஷித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பெயரை மறந்துவிடுபவனும் இவை ஆசை யில்லாதவனுடைய லக்ஷணங்களாம்.

ஶ்லோ|| கோபிர் விப்ரைஶ்ச வேதைஶ்ச ஸதீ
பிஸ்ஸத்யவாதிபி: | அலுப்தைர் தானஶீலைஶ்ச
ஸப்தபிர் தார்யதே மஹீ|| கசுசு||

கோபிர் விப்ரைஶ்ச வேதைஶ்ச ஸதீபிஸ்ஸத்
தியவாதிபி:, அலுப்தைர் தானஶீலைஶ்ச ஸப்த
பிர் தார்ய்யதேமஹீ. கசுசு.

தா. கோக்கள், பிராஹ்மணர்கள், வேதங்கள், பதிவிரதைகள், சத்தியவாதிகள், அலுப்தர், தானசிலர் ஆகிய இவ்வேழுவராலும், உலகம் பாதுகாக்கப்படுகிறது. கசுசு.

ஶ்லோ|| க்ஷீரம் ஜீவிதம் லோகே க்ஷீரம் தந
தநவதாம் | க்ஷீரம் ஸாரஸ்வதாத்ராதி யஸ்மாத் க்ஷீரம்
அயம் க்ஷீரம்|| கசுஎ||

அஸ்த்திரம் ஜீவிதம் லோகே அஸ்த்திரம்
தனயௌவனம், அஸ்த்திரம் தாரபுத்ராதி தர்ம
கீர்த்தி த்வயம் ஸ்த்திரம். ௧௨௭.

தா. வாழ்நாள், தனம், யௌவனம், தாரபுத்திராதியர்கள், முதலியவை அஸ்த்திரங்கள். தாம் செய்யும் தர்மமும், அதனால் வரும் கீர்த்தியும் சாஸ்வதமானது.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿
𑌧𑌨𑌾𑌗𑌮𑌃 | 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮 𑌸𑍁𑌖𑌂𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰
𑌦𑌿𑌵𑌸𑌂 𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍|| ௧௨௮||

யத்ரவித்தியாகமோ நாஸ்தி யத்ரநாஸ்தி தனகம꞉,
யத்ரசாத்ம சுகன்னாஸ்தி நதத்ர திவஸம் வஸேத்.

தா. எந்தவிடத்தில் வித்யை, தனப்பிராப்தி, சுகம் இவைகளிலொன்றுயினும் கிடைக்காதோ அவ்விடத்தில் ஒரு பகல்கூட வாசஞ்செய்யக்கூடாது. ௧௨௮.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌅𑌸𑌾𑌰𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌸𑌾𑌰𑌮𑍇𑌤
𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑍍 | 𑌕𑌾𑌶𑍀𑌵𑌾𑌸 𑌸𑍍𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋
𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌸𑍇𑌵𑌨𑌮𑍍|| ௧௨௯||

அசாரபூத சம்சாரே சாரமேதச் சதுஷ்டயம்,
காஸீவாஸ ஸ்ஸதாம் ஸங்கோ கங்காம்ப ஶ்ஶ

ம்பு பூஜனம். கசுகூ.

தா. சாரமில்லாத இந்த சம்சாரத்தில் காஸீவாசம் சத்ஸங்கம், கங்காஸ்நானம், சிவபூஜனம் இன்னான்கும் சாரமானவை. கசுசூ.

ஶ்லோ॥ ஸத்வாரோ வித்ததாயாதா ஸ்ரீர்மாக்நி ந்ருப தஸ்கரா꞉ । ஜ்யேஷ்ட புத்ராவமாநேந த்ரய꞉ குப்யந்தி ஸோதரா꞉॥ கஎ0॥

சத்வாரோ வித்ததாயாதா தர்ம்மாக்னி ந்ருப தஸ்கரா꞉, ஜியேஷ்ட புத்ராவமானேன த்ரய꞉ குப்யந்தி சோதரா꞉. கஎ0.

தா. ஒருவன் சம்பாதித்தப் பொருளை தர்மம், அக்னி, ராஜா, திருடன் என்ற நான்குபேர் புத்திரராக அனுபவிக்கத்தக்கவர்கள். அவர்களில் மூத்த குமாரனாகிய தர்மத்திற்கு நாலி லொருபங்கு செலவழியாதவனுடைய பொருளை மற்ற மூன்று பிள்ளைகளாகிய அக்னி, அரசன், கள்ளன் இவர்கள் அபகரிப்பார்.

ஶ்லோ ॥ ஜ்யோதிஷாம் வ்யவஹாரம் ச ப்ராயஶ்சித்தம் சிகித்ஸகம் । விநா ஶாஸ்த்ரேண யோ ப்ரூயாத் தமாஹு ர்ப்ரஹ்மகாதகம்॥ கஎக॥

ஜியோதிஷாம் வியவஹாரஞ்ச பிராயஶ்சித்
தம் சிகித்ஸகம், வினசாஸ்த்ரேண யோப்ரூயாத்
தமாஹுர் பிரஹ்ம காதகம். கஎக.

தா. ஜ்யௌதிஷம், வியவஹாரம், பிராயச்சித்தம், வைத்தியம், இந்த நாலையும், சாஸ்திர சம்பிரதாயம் தெரிந்துக்கொள்ளாமல் சொல்லப்பட்டவன் பிரம்மஹத்தி செய்தவனெனப்படுவன். கஎக.

ശ്ലോ|| യന്മനീഷി പദാംഭോജ രജഃകണ പവി
ത്രിതം | തദ്ദേവ ഭവനം നോചേത് ഭകാര
സ്തത്ര ലുപ്യതേ|| കഎഉ||

யன்மநீஷி பதாம்போஜ ரஜஃகண பவித்ரிதம்,
தத்தேவபவனம் நோசேத் பகாரஸ்தத்ர லுப்யதே.

தா. எந்த கிருஹமானது வித்வான்களினுடைய பாததூளியினால் பரிசுத்தம் செய்யப்படாதோ அந்த பவனமானது (ப) வென்கிற வெழுத்தில்லாத வனமாகும். (என்னவெனில் சஜ்ஜனங்கள் வரத்தக்க யோக்கியதை இல்லாத வீடு காடாம் என்றபடி.) கஎஉ.

ശ്ലോ|| ദാതാരം ക്ഷുവണം ദൃഷ്ട്വാ സമുത്ഥാ
ദായ ഗച്ഛതി | കദാതാവന്നഷ്ഷാമീ ഹന്തം

ததைவ கச்சதி॥ ௧௭௫॥

தாதாரம் கிருபணம் மன்யே சர்வ மாதாய கச்சதி, அதாதா புருஷ ஸ்தியாகி சர்வம் தத்தைவ கச்சதி. ௧௭௫.

தா. தாதாவானவன் தான் கொடுத்த பொருளை எல்லாம் தான் லோகாந்தரம் போகும்பொழுது ஒன்றுக்கு ஆயிரமாக வாங்கிக்கொண்டுபோவதினுலவனை கிருபணனென்றும், கொடாதலோபி தான் போகும்பொழுது எல்லாவற்றையுங் கொடுத்துவிட்டுப் போவதினுலவன் மஹாத்தியாகி என்றும் நினைக்கின்றேன்.

ஶ்லோ॥ ஸ்த்ரிய ஏவ கலௌ ம்ருத்யுர் விதாத்ரா கல்பிதோ க்ருஹே । நாரீ ஸாமான்ய மேதத்து க்வசித் ஸாத்வீ ப்ரகல்ப்யதே॥ ௧௭௪॥

ஸ்திரியயேவகலெள மிருத்யுர் விதாத்ரா கல்பிதோ கிருஹே, நாரீ சாமான்னிய மே தத்தத் க்வசித் ஸாத்வி ப்ரகல்பதே. ௧௭௪.

தா. கலியுகத்தில் பிரம்மதேவனுல் வீட்டுக்கு வீடு ஸ்திரீகளையே மிருத்யுவாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனல் இது ஸ்திரீகள் சாமான்னியத்திற்குச்

சொன்னதாதலால் சில ஸ்திரீகள் சாதுகளாகவும்மிருப்பார்கள். கஎச.

ஶ்லோ॥ அஶ்வஶ்ஶஸ்த்ரம் ஶாஸ்த்ரம் வீணா வாணீ நரஶ்ச
நாரீச। புருஷ விஶேஷம் ப்ராப்தா பவம்
தி யோக்யாஶ்சா யோக்யாஶ்ச॥ கஎரு॥

அஶ்வஶ்ஶஸ்த்ரம் ஶாஸ்த்ரம் வீணு வாணீ நரஶ்ச நாரீச, புருஷ விஶேஷம் பிராப்தா பவந்தி யோக்கியாஶ்சா யோக்கியாஶ்ச. கஎரு.

தா. குதிரை, ஆயுதம், சாஸ்திரம், வீணை, வாக்கு, மனுஷ்யன், ஸ்திரீ இவர்கள் எந்த மனுஷ்யனை யடுக்கிறார்களோ அவனுடைய குணத்திற்குத் தக்கபடி யோக்கியாளாயினும், அயோக்கியாளாயினுமாவார். கஎரு.

ஶ்லோ॥ ஶதேஷு ஜாயதே ஶூர꞉ ஸஹ
ஸ்ரேஷு ச பண்டித꞉ । வக்தா ஶத ஸஹஸ்ரே
ஷு தாதா பவதி வா நவா॥ கஎசு॥

ஶதேஷு ஜாயதே ஶூர꞉ ஸஹஸ்ரேஷுச பண்டித꞉, வக்த்தாஶத ஸஹஸ்ரேஷு தாதா பவதிவானவா. கஎசு.

தா. நூற்றி லொருவன் சூரனுகவும், ஆயிரத்திலொ

ருவன் பண்டிதனுகவும், பதினுயிரத்தி லொருவன் வா சாலகனுகவும் இருப்பான். டீாதா மாத்திர மிருக்கின் ருனே இல்லேயோ தெரியாது. களசு.

ஶ்லோ॥ குக்ஷௌ திஷ்டதி யஸ்யாந்நம் வேதாப்யாஸேந ஜீர்யதி। உத்தரேத் ஸப்தகோத்ராணி குலமேகோத்தரம் ஶதம்॥ கஎஎ॥

குக்ஷௌ திஷ்ட்டதி யஸ்யான்னம் வேதாப் பியாஸேன ஜீர்யதி, உத்தரேத் ஸப்த கோத்தி ராணி குலமேகோத்தரம் ஶதம். கஎஎ.

தா. வேதமோதுவதினுல் ஜீர்ணம் செய்யும். குக்ஷி யில் யாதாமொருவனுடைய அன்னம் சேருமோ அந்த அன்னம் இட்டவனே ஏழு கோத்திரத்துடனும், நூறு குலத்துடனும் கடைத்தேரும்படிச் செய்யும்.

ஶ்லோ॥ ஸமமப்ராஹ்மணே தாநம் ஸஹஸ்ரம் ப்ராஹ்மணப்ருவே। அயுதம் ஶ்ரோத்ரியே தாநமநந்தம் வேதபாரகே॥ கஎஅ॥

ஸமமப் பிராஹ்மணே தானம் ஸஹஸ்ரம் பிராஹ்மணப்ருவே, அயுதம்ஶ்ரோத்ரியேதான மனந்தம் வேதபாரகே. கஎஅ.

தா. பிராம்மணன் தவிற மற்ற ஜாதிகளுக்குக் கொடுக்கும் தானமானது கொடுத்ததுபோலவும், ஸ்நானம் முதலான கர்மங்களைச் செய்யாமல், பிராஹ்மணனென்கிற பெயரைமாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு இருப்பவனுக்கு கொடுக்கும் தானம் ஆயிரம்பங்கு ஜாஸ்தியாகவும், கொஞ்சம் வேதாத்தியயனம் பண்ணி நித்திய கர்மானுஷ்டானமும்செய்யும் பிராம்மணனுக்குச் செய்கிற தானம் பதினாயிரம்பங்கு ஜாஸ்தியாகவும், ஸாங்கமாய் வேதாத்தியயனம் பண்ணி கர்மானுஷ்டானமும் செய்கிற பிராம்மணனுக்கு கொடுக்கும் தான மபரிமிதமாகவும் கொடுத்தவனுக்கு மற்றொரு ஜன்மத்தில் உண்டாகும். கஎஅ.

ஶ்லோ|| ஏஷாம் த்ரயீ வாக்விதேயா தேஷாம்வா
வாஸீரிதம் | அலப்ய மபிலப்யம் ஸ்யா திதி
த்ரைய்யநுஶாஸநம்|| கஎகூ||

ஏஷாம் த்ரயீ வாக்விதேயா தேஷாம்வா வாஸீரிதம், அலப்பிய மபிலப்பியம்ஸ்யா திதி த்ரைய் யனுஶாஸனம், கஎகூ.

தா. இடைவிடாமல் வேதமோதும் வேதியர் நாவி

ளூற் சொன்னசொற்படி அசாத்தியமான காரியங்களும் நடந்தேறிவிடுமென்று திருமறையின் கட்டளை. (ஆதலால் அந்த பிராம்மணர்களை நிந்திக்காமல் சந்தோஷப்படுத்தி அவர்களால் ஆசிர்வாதம் பெறவேண்டு மென்றபடி.) ௧௭௯.

ஶ்லோ॥ ப்ராஹ்மணா யாநி பாஷந்தே மந்யந்தே தாநி தேவதா: | ஸர்வதேவமயோ விப்ரோ ந தத்வசநமந்யதா॥ ௧௮௦॥

பிராஹ்மணு யானி பாஷந்தே மன்னியந்தே தானி தேவதாஃ, ஸர்வதேவமயோ விப்ரோ நதத்வசன மன்னியதா. ௧௮௦.

தா. ஸமஸ்த தேவதா ஸ்வரூபியான பிராஹ்மணன் எதைச் சொன்னபோதிலும், அதை தேவதைகள் ஆமோதிக்கிறபடியால் பிராஹ்மணன் சொல் எப்பொழுதும் வீணுகமாட்டாது. ௧௮௦.

ஶ்லோ॥ உபசார: கர்த்தவ்யோ யாவதநுத்பந்ந ஸௌஹ்ருதா: பரோக்ஷா: | உத்பந்நஸௌஹ்ருதாநாம் உபசார: கைதவம் பவதி॥ ௧௮௧॥

உபசாரஃ கர்த்தவ்யோ யாவ தனுத்பன்ன

ஸௌஹிருதா: புருஷா:, உத்பன்னஸௌஹிரு
தானு முபசார: கைதவம் பவதி. கஅக.

தா. சிநேக முண்டாகாதவரையில் ஒருவனைக் கண்டால் மரியாதைச் செய்யவேண்டும். சிநேக முண்டானபிறகு செய்யும் மரியாதையானது கபடமாகு மாதலால் செய்யக்கூடாது. கஅக.

ஶ்லோ॥ ஸம்ஜ தமஸி வாயஸ்ய காகஸ்ய
ஸ்வபக்ஷிஷு । ஸ்வாமித்ராஹி வஸ்ஷு
தண்டம் தஸகுணம் ஹவேத்॥ கஅஉ॥

அந்தே தமஸி வார்த்திக்கியே கர்த்தபாம்பு
பக்ஷிஷுச, ஸ்வா மித்ராஹி பஸுஷு தண்
டம் தஸகுணம் பவேத். கஅஉ.

தா. குருடு, இருட்டு, மூப்பு, சேறு, தண்ணீர், பக்ஷி, ஸுனகம், சத்துரு, சர்ப்பம், மாடு இவைகளால் தனக்கு ஒரு கஷ்டம் நேரும்பொழுது காப்பாற்றுமாதலால் தண்டம் பத்து குணமுள்ளதாகும்.

ஶ்லோ॥ வாஜாயாயா த்வஸ்தொக வ்யக்வ
வாகாஷ்யா த்வஸ்தொகா வ்யகஃ ।
கொவாஜொகெ கொகிஜஸ்யாவகாரு:

𑌕𑍋𑌵𑌾𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌦𑌭𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌾𑌰𑌃॥ ௧௫௩॥

வாங்மாதுர்யாத் ஸர்வலோகப் பிரியத்வம்,
வாக்பாருஷ்யாத் ஸர்வலோகாப் பிரியத்வம்,
கோவாலோகே கோகிலஸ்யோபகார:
கோவாலோகே கர்த்தபஸ்யாபகார:. ௧௫௩.

தா. கோகிலத்தி னிடத்தில் அதன் சொல்லினுல் எல்லோருக்கும் ஒரு பிரீதியும், கழுதையினிடத்தில் அதன் சொல்லினுல் ஒரு அப்பிரீதியும், உண்டாதல் போல் எல்லா ஜனங்களுக்கும் இனிய சொற்களால் ஒரு பிரீதியும், கடுஞ்சொற்களால் ஒரு அப்பிரீதியும் உண்டாகின்றன. ௧௫௩.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌅𑌹𑍋 𑌸𑌦𑍃𑌶𑍀 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌦𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌖
𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌚। 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌗𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌧𑍁𑌰𑌭𑌾
𑌷𑌣𑌮𑍍॥ ௧௫௪॥

அஹோ ஸத்ருஶீ விருத்திர் மத்தளஸ்ய்ய கலஸ்யச, யாவன் முககதம் பிண்டம் தாவன் மதுரபாஷணம். ௧௫௪.

தா. கரணை போடுகிறவரையில் மத்தளமும், ஆகாரம் போடுகிறவரையில் கோட் சொல்லுகிறவனும்,

நல்லசொல்லுடையவ ராகிறூர். ஆகையால்மத்தளமும் துஷ்டனும் சமானம். ௧௮௪.

ஶ்லோ॥ ஹீநாஶ்ரயோ ந கர்த்தவ்ய: கர்த்தவ்யோ
மஹதாஶ்ரய: । அஜாஶ்ரயாந்மஹாநாக:
பப்ரச்ச கருடம் ஸுகம்॥ ௧௮௫॥

ஹீனுஶ்ரயோ நகர்த்தவ்ய: கர்த்தவ்யோ மஹதாஶ்ரய:, ஈஶாஶ்ரயோன் மஹாநாக: பப்ரச்ச கருடம் சுகம். ௧௮௫.

தா. பரமசிவனுக்கு பூஷணமாக விருப்பதால் சர்ப்பமானது ஆகாயத்தில் பறந்துக்கொண்டிருந்த கருடனை குஶலப்பிரஶ்னம் பண்ணினதாகையால் பலவானை யடுத்தவனுக்கு எப்பொழுதும் குறைவு வரமாட்டாது. ௧௮௫.

ஶ்லோ॥ ஆபதர்த்தம் தநம் ரக்ஷேச் ஶ்ரீமதாமாபத:
குத: । ஸா சேதபகதா லக்ஷ்மீ ஸஞ்சிதா
பி விநஶ்யதி॥ ௧௮௬॥

ஆபதர்த்தம் தனம் ரக்ஷேச்ஶ்ரீமதா மாபத: குத:, ஸாசே தபகதா லக்ஷ்மீ ஸஞ்சிதந்து வினஶ்யதி. ௧௮௬.

தா. மனுஷ்யர்கள் தங்களுக்கு வரும் ஆபத்துகளுக்காக தனத்தைக் காப்பாற்றிவைக்கவேண்டியது. பாக்கியவானுக்கு ஆபத்தே கிடையாது. அந்த பாக்கியம் விலகிப்போய் விடுமேயாகில் சேர்த்துவைத்த தனமும் போய்விடும். கஅசு.

ஶ்லோ|| குருங்காம் தைவதம் தீர்த்தம் க்ருதம் மது
சதுஷ்பதம் | ப்ரதக்ஷிணம் ப்ரகுர்வீத
ப்ரஜ்ஞாதாம்ஶ்ச வனஸ்பதீன்|| கஅஎ||

குரும்காம் தைவதம் தீர்த்தம் கிருதம் மது சதுஷ்டயம், ப்ரதக்ஷிணம் ப்ரகுர்வீத ப்ரஞ்ஞுதாம்ஶ்ச வனஸ்பதீன். கஅஎ.

தா. ஒரு மனிதன் போகும்பொழுது வழியிற் காணப்பட்ட குரு, பசு, தைவம், தீர்த்தம், நெய், தேன், நாற்சந்தி, பெருத்த விருக்ஷம் இவைகளை மேன்மை பெற பிரியமுள்ளவன் பிரதக்ஷிணமாக செல்லவேண்டும். கஅஎ.

ஶ்லோ|| ஸந்தாங்கார ஸம்ஹர்த்தா ஸேதாம்
வாமனாவ்ரஜேத் | ஸவித்ரா க்ரியா ஸவ்யா
ஸதாம் வாம ஸேனாவ்ரஜேத்|| கஅஅ||

பூதாம்கரண ஸம்புக்த்தா மஸதாம்வாகனுவ்
ரஜேத், பவித்ரீது க்ரியா ஸர்வா ஸதாம்வாச
மனுவ்ரஜேத். கஅஅ.

தா. சாதாரண மனுஷ்யர்கள் அவர்களறிந்து நட
ந்த சங்கதிகளை மட்டில் சொல்ல வல்லவராவர். பெரி
யோர்கள் நடக்கப்போகிற சங்கதிகளைக்கூட சொல்ல
வல்லவராதலால் புத்திமான் எப்படியும் அவர்களு
டைய மனங்கோணமல் நடந்துகொண்டு அனுக்கிர
ஹமே பெறவேண்டும். கஅஅ.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌲𑌭𑍇𑌤𑌸𑌿𑌕𑌤𑌾𑌸𑍁𑌤𑍈𑌲𑌮𑌪𑌿𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃
𑌪𑍀𑌡𑌯𑌨𑍍 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌚𑍍𑌚 𑌮𑍃𑌗𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌸𑍁 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌂
𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌃 । 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌟𑌨𑍍
𑌶𑌶𑌵𑌿𑌷𑌾𑌣 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑌯𑍇𑌨𑍍 𑌨𑌤𑍁𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌖𑌜𑌨 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤 𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍॥ கஅகூ॥

லபதேஸிகதாஸு தைலமபி யத்னத: பீட
யன் பிபேச்ச மிருக திருஷ்ணிகாஸு ஸலிலம்
பிபாஸார்த்தித:, கதாசிதபி பர்யடன் ஶஶவி
ஷாண மாஸாதயேன் நதுப்ரத நிவிஷ்ட்ட மூர்
க்கஜனசித்த மாராதயேத். கஅகூ.

தா. மணலை யெடுத்து எந்தப்பாடாவதுபட்டுப் பிழிந்து எண்ணெயெடுத்தாலு மெடுக்கலாம். அப்படியே தாகமுள்ளவனும் கானல் நீரில் தண்ணீரெடுத்து குடித்தாலும் குடிக்கலாம். காட்டில் திரிந்துகொண்டேயிருந்தால் ஒருக்கால் முயல்கொம்பு சம்பாதித்தாலும் சம்பாதிக்கலாம். மூர்க்கருடைய மனதுக்கு மாத்திரம் கோணாமல் நடக்க சாத்தியப்படமாட்டாது. கஅகூ.

ஶ்லோ|| ஆபதா மாபதந்தீநாம் ஹிதோ ப்யாய திஹேதுதாம் | மாத்ருஜங்கா ஹிவத்ஸஸ்ய ஸ்தம்பீபவதி பந்தநே|| ககூ0||

ஆபதா மாபதந்தீனும் ஹிதோப் பியாயதி ஹேதுதாம், மாத்ரு ஜங்காஹிவத் ஸத்திய ஸ்தம்பீபவதி பந்தனே. ககூ0.

தா. ஒருவனுக்கு ஆபத்து வரும்பொழுது நல்லதுகூட அந்த ஆபத்துக்கே சகாயமாகும். அது எப்படி என்றால், தன்தாயின்பாலை உண்ணக்கொடுத்துவையாமற்போகுங் காலத்தில் அக்கன்றைக் கட்டிவிட அத்தாயின்காலே கட்டுத்தரியாகும். ககூ0.

𑌶𑍍𑌲𑍋 ‖ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌲𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍋
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑍋𑌦𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌦𑌶𑌾
𑌵𑌤𑌾𑌰𑌗𑌹𑌨𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇 ।
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌪𑌾𑌲𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌟𑌕𑍇 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾
𑌟𑌨𑌂 𑌸𑍇𑌵𑌤𑍇 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯
𑌮𑍇𑌵 𑌗𑌗𑌨𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍇 ‖ ௧௯௧ ‖

பிரஹ்மாயேன குலாலவன் நிர்மிதோ பிரஹ்மாண்ட பாண்டோதரே, விஷ்ணுர்யேன தசாவதார கஹனே க்ஷிப்தோ மஹான் சங்கடே, ருத்ரோயேன கபாலபாத்ர புடகே பிக்ஷாடனம் ஸேவதே, சூர்யோ ப்ராம்யதி நித்திய மேவ ககனே தஸ்மை நமஃ கர்ம்மணே. ௧௯௧.

தா. பானை செய்யும் குயவன்போல ஓயாமல் சிருஷ்ட்டி செய்யும் பிரஹ்மாவையும், மஹா சங்கடமாகிய சம்சாரத்தில் தசாவதாரம் செய்த விஷ்ணுவையும், பிரஹ்ம கபால மணிந்து பிச்சை எடுக்கும் பரமசிவனையும், நிற்க நேர மில்லாமல் ஆகாயத்திலே ஓடிக்கொண்டிருக்கும் சூரியனையும், பார்த்தால் கர்ம்மமிவர்களைக்கூட விடாமல் தொந்தரவு செய்வதால் எல்

லாவற்றிற்கும் மீறின அந்த கர்ம்மத்துக்கு நான் நமஸ்காரம் செய்கிறேன். ௧௧௧.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌶𑌶𑍀𑌦𑌿𑌵𑌸𑌧𑍂𑌸𑌰𑍋 𑌗𑌲𑌿𑌤𑌯𑍌𑌵
𑌨𑌾𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀 𑌸𑌰𑍋𑌵𑌿𑌗𑌤 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌜𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌮𑌨
𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌰𑍍𑌧𑌨 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣
𑌸𑍍𑌸𑌤𑌤 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌤 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣𑌗𑌤𑌃
𑌖𑌲𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌶𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌮𑍇॥ ௧௧௨॥

ஶஶிதிவஸ தூஸரோ கலித யௌவனா காமினீ ஸரோவிகத வாரிஜம் முகமனக்ஷரம் ஸ்வாக்ருதேः, பிரபுர்த்தன பராயண ஸ்ஸதத துர்க்கதஸ் ஸஜ்ஜனோ ந்ருபாங்கநதः கலோ மனஸி ஸப்த ஶால்யானிமே. ௧௧௨.

தா. பகற்காலத்துச் சந்திரனும், யௌவன மற்ற ஸ்திரீயும், தாமரை யில்லாத் தடாகமும், படிப்பில்லாதவனுடைய அழகும், பணத்தில் மிகுந்த ஆசையுள்ள பிரபுவும், நித்திய தரித்திரர்களான சாதுக்களும், இராஜனரண்மனையிலுள்ள துஷ்டனுமாகிய இவ்வேழுவரும் என்மனதிற்குச் சங்கடத்தை கொடுப்பனவாம்.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌆𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌾 𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌕𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿

𑌰𑍇𑌙𑍍𑌗𑌿𑌤𑌂 । 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌕𑍇𑌤𑌕𑍀𑌪𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌮𑍋𑌦𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌷𑌟𑍍𑌪𑌦𑌾𑌃॥ ௧௧௫॥

ஆகாரேணைவ சதுரா ஸ்தர்க்கயாந்தி பரேங்கிதம், கர்ப்பஸ்த்தம் கேதகீபத்ர மாமோதேநேவ ஷட்பதா:. ௧௧௫.

தா. வண்டானது வெளியில்லாமல் உள்ளே யிருக்கும் தாழம்பூ மொக்கைக்கூட வாசனையினால் கண்டறிவதுபோல் புத்திமான்கள் எதிராளியுடைய ஆகிருதியினாலேயே அவருடைய கருத்தை அறிந்துகொள்வார்கள். ௧௧௫.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍇𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌸𑌿𑌧𑌾𑌰𑌾𑌵𑌲𑍇𑌹𑌨𑌮𑍍 । 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑍀𑌵𑌦𑌨𑌚𑍁𑌮𑍍𑌬𑌨𑌮𑍍॥ ௧௧௬॥

ராஜஸேவா மனுஷ்யாணு மஹிதாராவலேஹனம், பஞ்சானன பரீஷ்விங்கோ வ்யாளீவதன சும்பனம். ௧௧௬.

தா. மனுஷ்யர்களுக்கு ராஜாவை யடுத்து ஸேவிக்கிறதானது சாணைபிடித்த கத்தியை நாவினால் நக்குவதற்கும், ஸிம்ஹத்தை தழுவிக் கட்டிக்கொள்ளுவதற்

கும், விஷ சர்ப்பத்தின்வாயை முத்த மிடுவதற்கும் ஒப்பாகும். (இதனால் இந்த காரியங்களைச்செய்து மனுஷ்யன் தப்பித்துக்கொண்டாலும், ராஜசேவை பண்ணி தப்பித்துக்கொள்ளுவது மஹா அறிது என்றபடியாம்.) ௧௱௪.

ஶ்லோ॥ 𑌅𑌗𑌾𑌧 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌪𑌾𑌃 𑌕𑍂𑌪𑌾
𑌇𑌵 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌾𑌃 । 𑌘𑌟𑌕𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌿𑌨𑍋 𑌨𑍋
𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌂 𑌲𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌮𑍍॥ ௧௱௫॥

அகாத ஹ்ருதயா பூபாஃ கூபா இவ துரா ஸதாஃ, கடகா குணினோ னோசேத் கதம் லப்யேத ஜீவனம். ௧௱௫॥

தா. ராஜாக்கள் நீராழங்காணக்கூடாத கிணறு போல் யாவராலு மறியக்கூடாத நெஞ்சாழ முள்ள வர்களாதலால் அந்த ராஜாக்க ளிடத்திலிருக்கும் ஸா மாதிகர்கள் ஸத்குண முள்ளவராக வில்லாவிட்டால் கயிறில்லாத பாண்டத்திற்கு கிணற்று ஜலம் கிட்டா ததுபோல அண்டினபேருக்கு ஜீவனங் கிடைக்கமாட் டாது. (அதில் கடகாஃ யென்கிறபதம் ஸாமாதிகருக் கும் பானைக்கும், குணினஃ யென்கிற பதம் ஜீவனம்

செய்வதற்கும் ஜலத்திற்கும்) இருச் சொற்களாம்.

𑌶𑍍𑌲𑍋 || 𑌏𑌕𑌾 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑌚𑌲𑌾 𑌚𑌞𑍍𑌚
𑌲𑌾 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌏𑌕𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌜𑌯𑍀
𑌮𑌨𑍍𑌮𑌥𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 | 𑌶𑍇𑌷𑌶𑍍𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌯𑌸𑌿
𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌹𑌨𑌂 𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌾𑌰𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌰𑌾𑌰𑌿𑌃 || ௧௧௬ ||

ஏகாபார்யா ப்ரகிருதி சபலா சஞ்சலாச த்விதியா, ஏக: புத்ர ஸ்திரிபுவனஜயீ மன்மதோ தூர் நிரீக்ஷ்ய:, ஶேஷஶ்ஶய்யா ப்யுததி ஶயனம் வாஹனம் பன்னகாரி:, ஸ்மாரம் ஸ்மாரம் ஸ்வகிருஹ சரிதம் தாருரூபோ முராரி:. ௧௧௬.

தா. ஒரு பத்தினியாகிய பூதேவி ராஜாக்களுக்கெல்லாம் ஸ்திரீயா யிருப்பதாலும் மற்றொரு பத்தினியாகிய லக்ஷ்மி சஞ்சலை யானதினாலும் அழகுள்ள ஒரு புத்திரனான மன்மதன் காணக்கிடைக்காதவனாய் விட்டதினாலும், படுக்கை சர்ப்பமா யிருப்பதினாலும், அவர்க்கருப்பிடங் கடலானதாலும், வாகனம் ஆகாஶ சஞ்சாரியான சருடனானதினாலும், மஹாவிஷ்ணு தன் சம்சாரத்தின் இவ்வித துக்கங்களால் ஜகன்னாதத்தில்

மரமாய்விட்டார். ௧௬௬.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌅𑌤𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌹𑌨𑌂 𑌗𑌣𑌪𑌤𑍇
𑌭𑍂𑌷𑌾 𑌭𑍁𑌜𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌹𑍋𑌪𑌿
𑌷𑌡𑌾𑌨𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌲𑌨𑌾 𑌵𑌾𑌹𑍋𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌨𑌨𑌂|
𑌗𑍌𑌰𑍀𑌜𑌹𑍍𑌨𑍁𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌮𑌸𑍂𑌯𑌤𑌿𑌕𑌲𑌾 𑌨𑌾𑌥𑌂
𑌲𑌲𑌾𑌟𑌾𑌨𑌲𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌪𑍌 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬
𑌕𑌲𑌹𑌾 𑌦𑍀𑌶𑍋𑌪𑌿 𑌹𑌾𑌲𑌾𑌹𑌲𑌂|| ௧௬௭||

அத்தும் வாஞ்ச்சதி வாஹனம் கணபதேர்
பூஷா புஜங்கஃ க்ருதா தம் வாஹோபி ஷடா
னனஸ்ய லலனு வாஹோபி நாகானனம், கௌரீ
ஜஹ்னுஸுதா மஸூயதிகலா நாதம் லலாடா
நலோ நிர்விண்ணேஷ்வபபௌ குடும்ப கலஹா
தீஶோபி ஹாலாஹலம். ௧௬௭.

தா. விக்னேஸ்வரனுடைய வாஹனமாகிய மூஷிகத்தைத் திருவாபரணமாயிருக்கும் சர்ப்பமும் அந்த சர்ப்பத்தை சுப்ரமண்யருடைய வாகனமாகிய மயிலும், மூத்தமகனையே பார்வதிதேவிக்கு வாகனமாகிய ஸிம்ஹமும், ஆஹார மாக்கிக்கொள்ள வெண்ணங் கொண்டிருப்பதினாலும், பார்வதிதேவிக்கும் கங்கா

தேவிக்கும் நேரிட்டிருக்கும் சக்களத்திப் போராட்டத்தினாலும், சிரோபூஷணமான சந்திரனை நேத்திராக்கினியின் தீ எரித்துக்கொண் டிருப்பதினாலும், இந்த குடும்பத்தில் சம்சாரியா யிருக்கக்கூடாதென்று நினைத்து இதை யொழிக்கவேணுமென்று விஷமுண்டார் பரமசிவன். (இவ்விரண்டு ஸ்லோகத்தினாலும் ஹரி ஹரர்களுக்குங்கூட சம்சாரதுக்கம் விடவில்லை என்பதாம். ௧௬௭.

ஶ்லோ|| அநவஸரே ப஠ிதம் ஸுபாஷிதமபி
பவதி ஹாஸாய | ரஹஸி ப்ரௌடவதூநாம்
ரதிகாலே வேதபாட இவ|| ௧௬௮||

அனவஸரே யத்படிதம் ஸுபாஷிதமபி பவதி
ஹாஸாய, ரஹஸிப்ரௌட வதூனும் ரதிகாலே
வேதபாட இவ. ௧௬௮.

தா. சமயமறிந்து சொற்களைச் சொல்லாவிட்டால் அது நல்ல சொற்களாயிருந்தாலும், நல்ல யௌவனமுள்ள ஸ்திரீயின் கிரீடாசமயத்தில் வேதமோதுவது போல் பரிகாசத்திற் கிடமாகும். ௧௬௮.

ஶ்லோ|| பாக்யாக்ஷணம் வவொஹ்ராஹ்யம் ஶாயா

தபி ஶுகாதபி | அயுக்தமபி ந க்ராஹ்யம்
ஸாக்ஷாதபி ப்ருஹஸ்பதே꞉|| ௧௯௯||

யுக்தியுக்தம் வசோக்கிராஹ்யம் பாலாதபி ஶுகாதபி, அயுக்தமபி நக்கிராஹ்யம் ஸாக்ஷாதபி பிரஹஸ்பதேः. ௧௯௯.

தா. ஸமயோசிதமான சொல்லை கிளி சொன்னாலும், சிறுவர் சொன்னாலும் அதை கிரஹிக்கவேண்டும். அயுக்தமான சொல்லாயிருந்தால் ஸாக்ஷாத் பிரஹஸ்பதிபகவான் சொன்னாலும் கேட்கலாகாது.

ஶ்லோ|| தாந்யாநி கீர்ணாநி யதா ப்ருதிவ்யாம்
ஸம்மார்ஜநீ ஸஞ்சிநுதே வ்ருதைவ |
மூடஸ்ததா ஸஞ்சிநுதே தநாநி
தாதா ச போக்தா ச பரோஸ்தி தஸ்ய|| ௨௦௦||

தான்னியானி கீர்ணானி யதாப் பிருதிவ்யாம்
ஸம்மார்ஜ்ஜனீ ஸஞ்சினுதேவ் விருதைவ,
மூடஸ்ததா ஸஞ்சினுதே தனானி
தாதாச போக்த்தாச பரோஸ்திதஸ்ய. ௨௦௦.

தா. பூமியில் சிந்தின தான்னியத்தை ஒன்றாகச் சேர்க்கும் விளக்குமாற்றைபோல் லோபி தனத்தை

ஒன்றுகச் சேர்ப்பான். அதை தானம் பண்ணுவதற்கும், அனுபவிப்பதற்கும் வேறே மனித னிருப்பதால் இந்த மூடனுக்கு அந்த தனமானது துடப்பத்துக்கு தான்னியம்போல் உதவமாட்டாது. ௨௦௦.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑍋
𑌵𑌧𑍂𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 । 𑌯𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿
𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿 𑌸 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌃॥ ௨௦௧॥

வியாபாராந்தர முத்ஸ்ருஜ்ஜிய வீக்ஷமாணோ வதூமுகம், யோக் கிருஹேஷ்வேவ நித்ராதி தரித்ராதி ஸ துர்ம்மதி: ௨௦௧.

தா. மனுஷ்ய நிதரகார்யங்களை விட்டுவிட்டு மாதர் முகங்கண்டு மகிழ்ந்துகொண்டு, வீட்டில்தானே நித்திரை செய்பவன் நித்தியதரித்திரனுவான். ௨௦௧.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌦𑍀𑌪𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾 𑌨𑌰𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂
𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑌂 । 𑌸𑌾 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑌂॥ ௨௦௨॥

தீபச்சாயா நரச்சாயா ஹந்தி புண்ணியம் புராதனம், ஸாசேத்வேத விதச்சாயா ஹந்தி பாபம் புராதனம். ௨௦௨.

தா. தீபத்து நிழலும், மனிதர் நிழலும், எந்த மனுஷ்யன்மேல் நாடுமோ அந்த மனிதனுடைய ஜன்மாந்தர புண்ணியத்தை அபஹரிக்கும். அதுவே வேதமோதிய வேதியர்களுடைய நிழலானல் முன்ஜென்மத்தில் செய்த பாபத்தைக்கூடப் போக்கும். ௨0௨.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑌿
𑌵𑌶𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑍀 । 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌰𑌕𑍇 𑌘𑍋𑌰𑍇 𑌪𑌤
𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍॥ ௨0௩॥

நாராயணேதி ஶப்தோஸ்தி வாகஸ்தி வஶவர்த்தினீ, ததாபி நரகே கோரே பதந்தீத்யேதத் அத்புதம். ௨0௩.

தா. நாராயணு வென்கிற சொல்லும் அதை எப்பொழுதுஞ் சொல்ல ஸ்வாதீனமான நாவு மிருக்கும்பொழுதே மூட ஜனங்கள் அந்தத் திருநாமத்தைச் சொல்லிக்கடைத்தேருமல் நரகத்தில் விழுவதைக்காட்டிலும் வேறு ஆஶ்சர்யம் இந்த உலகத்தில் கிடையாது. ௨0௩.

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌤𑍃𑌣𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿
𑌹𑌯𑌾𑌹𑌵𑌃 । 𑌵𑌾𑌯𑍍𑌯𑌨𑌾𑌕𑌿𑌨 𑌨𑍀𑌚𑌤𑌾𑌵𑌶 𑌰𑌾𑌜𑌯𑌃

யாசயிஷ்யதி॥ ௨௦௪॥

திருணு தபி லகுஸ்த்தூல ஸ்த்தூலாதபிச யாசகஃ, வாயுனுகின்ன நீதோஸௌ மாமயம் யாசயேதிதி. ௨௦௪.

தா. துரும்பைக் காட்டிலும், இலவந் துயிலும், அதைக்காட்டிலும் யாசகரும் மிக லேசாவார்கள். ஆனல் அந்த துரும்பு துயில்களைப்போல இந்த யாசகனை யேன் காற்றடித்துக்கொண்டு போகவில்லை என்ருல் கிட்டவந்தாற்றன்னையும் யேதாவது கொடுவென்று கேழ்ப்பான் யென்கிற அச்சத்தால் காற்றுக் கூட கிட்ட நெருங்கவில்லை. ௨௦௪.

ஶ்லோ॥ துர்ஜநஸ் ஸஜ்ஜநாத் பூர்வம் பூஜ்யதாம் ஏதி கிம் ஸதாம்| பூர்வம் ப்ரக்ஷாலிதஃ பாயு ராநநாத் பதிகஃ கிமு॥ ௨௦௫॥

துர்ஜனஸ் ஸஜ்ஜனுபூர்வம் பூஜ்ஜியதாம் தேத கிம் ஸதாம், பூர்வம் ப்ரக்ஷாளிதஃ பாயு ரானனு ததிகஃ கிமு. ௨௦௫.

தா. துர்ஜனர்கள் ஸஜ்ஜனருக்கு முந்தியே மரியாதை பெற்றாலும், அது ஸஜ்ஜனனுக்கு இகழ்ச்சி

யாகாது. (எப்படி யென்றால்) காலையி லெழுந்திருக்கும்பொழுது மலபாதைக் கிருந்து காலைக்கழுவின பின்பு முகத்தைக்கழுவினால் அது முகத்திற்குக் குறைவாகமாட்டாது. ௨௦௫.

ஶ்லோ॥ உபகாரிஷு யஸ்ஸாது ஸ்ஸாதுத்வே
தஸ்யகோ குண꞉ । அபகாரிஷு யஸ்ஸாது ஸ்ஸ
ஸாது ஸ்ஸத்பிருச்யதே॥ ௨௦௬॥

உபகாரிஷு யஸ்ஸாது ஸ்ஸாதுத்வே தஸ்ய கொகுண꞉, அபகாரிஷு யஸ்ஸாது ஸ்ஸஸாது ஸ்ஸத்பி ருச்சியதே. ௨௦௬.

தா. தனக்குபகாரஞ் செய்தவனிடத்து நல்லோனா யிருக்கை குணமல்ல. அபகாரஞ் செய்பவனுக்கு நல்லோனா யிருப்பவனே ஸத்புருஷனாவான். ௨௦௬.

ஶ்லோ॥ ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீ த்வே விப்ராணாம் சக்ஷுஷீ
த்வே விநிர்மிதே । ஏகேந ஹீந꞉ காணஸ்ஸ்யா
த்வாப்யா மந்த꞉ ப்ரகீர்த்தித꞉॥ ௨௦௭॥

ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதீது விப்ராணாம் சக்ஷுஷீத்வே விநிர்மிதே, ஏகேன ஹீன꞉ காணஸ்யாத் வாப்பியா மந்தப்பிரகீர்த்தித꞉. ௨௦௭.

தா. பிராம்மணர்களுக்கு வேதமும், சாஸ்திரமும், இரண்டு கண்கள். அந்த வேதசாஸ்திரங்களில் ஒன்று தெரியாதவன் பொட்டைக்கண்ணன். இரண்டும் தெரியாதவன் பிறவிக்குருடன். உ0எ.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 | 𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌤 𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂
𑌦𑍇𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨|| உ0அ||

போஜனம் விப்ர ஸங்கீர்ணம் மந்திரம் பந்து ஸம்யுதம், ஶயனம் ஸுத ஸங்கீர்ணம் தேஹி மே மதுஸூதன. உ0அ.

தா. ஹேபகவானே! எனக்கு பிராம்மணகோஷ்டியுடன் போஜனமும், பந்துஜனங்கள் நிறைந்தவீடும், புத்திரர்களால் நிறைந்த படுக்கையும், அனுக்கிரகிக்க வேண்டும். (இதனால் இம்மூன்றுமில்லாதவன் மஹாபாபியென்றறியவும்.) உ0அ.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌗𑌣𑍇𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌾𑌹
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 | 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨
𑌨𑍀𑌚𑌂 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿|| உ0கூ||

கணேஶஃ ஸ்தௌதி மார்ஜாரம் ஸ்வவாஹஸ்

யாபி ரக்ஷணே, மஹானபி ப்ரஸங்கேன நீசம் ஸேவிது மர்ஹதி. ௨௦௯.

தா. பிள்ளையார்கூட தன்வாஹனத்தைக் காப்பாற்றும் நிமித்தம் பூனையை ஸேவிக்கிறார். அதுபோலவே மகான்களுக்கும் சில சமயங்களில் அற்பர்களை ஸேவிக்கும்படி ஏற்படும். ௨௦௯.

𑌶𑍍𑌲𑍋|| 𑌸𑌂𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌯𑌸𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌯𑌸𑍋
𑌨𑌾𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌕𑌾𑌰𑌤𑌯𑌾 𑌤𑌦𑍇
𑌵 𑌨𑌲𑌿𑌨𑍀𑌪𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 | 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑌾
𑌗𑌰 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍌𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣𑌾𑌧𑌮𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌜𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌏𑌵𑌂
𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃|| ௨௧௦||

ஸந்தப்தாயஸி ஸம்ஸ்த்திதஸ்ய பயஸோ நாமாபி நஶ்ரூயதே முக்தாகாரதயா ததேவ நளினீ பத்ரஸ்த்திதம் திருஶ்யதே, அந்தஸ்ஸாகர ஶுக்திமத்திய பதிதம் தன்மௌக்திகம் ஜாயதே ப்ராயேணுதம மத்தியமோத்தமஜுஷாம் ஏவம் விதா விருத்தயஃ. ௨௧௦.

தா. ஒரு துளி ஜலத்தை எடுத்து நன்றாய்க் காய்ந்த

இரும்பின்மேல் விட்டால் அத்துளி இருந்த இடமே தெரியாமல் போய்விடுகிறது. அதேதுளியை தாமரை இலேயில் விட்டால் முத்துப்போல் காணப்படுகிறது. மறுபடியும் அதே ஜலமானது சமுத்திரத்தின் மத்தியிலுள்ள சிப்பியில் விழுமானால் அதுஉண்மையாகவே முத்தாகிவிடுகிறது அதுபோல் அதமன், மத்தியமன், உத்தமன் இவர்களே அடைவோர்க்கு வரிசையாக அதேமாதிரி பலன்தான் கிடைக்கும். (காய்ந்த இரும்பு அதமனுக்கும், தாமரை இலே மத்தியமனுக்கும், முத்துச்சிப்பி உத்தமனுக்கும் ஸமானம்.) உகo.

ஶ்லோ॥ ப்ரார஭்யதே ந கலு விக்ந ப⁴யேந நீசை:
ப்ராரப்⁴ய விக்⁴ந விஹதா விரமந்தி மத்⁴யா: ।
விக்⁴நை: புந: புநரபி ப்ரதிஹந்யமாநா:
ப்ராரப்³த⁴ முத்தமகு³ணா ந பரித்யஜந்தி॥ உகக॥

ப்ராரப்பியதே நகலு விக்ன பயேன நீசை:
ப்ராரப்பிய விக்ன விஹதா விரமந்தி மத்தியா:,
விக்னைர் முஹுர் முஹுரபி ப்ரதிஹன்யமானு:
ப்ராரப்த்த முத்தமகுணு நபரித்யஜந்தி. உகக.

தா. நீசர்கள் விக்கினம் வந்துவிடும் என்ற பயத்தினுல் ஒரு காரியத்தை ஆரம்பிக்கமாட்டார்கள். மத்திபமர்கள் துணிந்து ஆரம்பித்து விக்கினத்தில் தடைப்

பட்டு நின்று விடுவார்கள். உத்தமர்கள் எவ்வளவு விக்கினங்கள் நேரிட்டபோதிலும் ஆரம்பித்த காரியத்தை முடிக்காமல் விடமாட்டார்கள். உகக.

ஶ்லோ|| அதமா தநமிச்சந்தி தநமாநௌ ஹி மத்யமா꞉ |
உத்தமா மாநமிச்சந்தி மாநோ ஹி மஹதாம் தநம் ||

அதமா தன மிச்சந்தி தனமானௌஹி மத்தியமா꞉, உத்தமா மானமிச்சந்தி மானோஹி மஹதாம் தனம். உகஉ.

தா. அதமர்கள் பொருளையே விரும்புவார்கள். மத்தியமர்கள் பொருள், கௌரவம் இரண்டையும் விரும்புவார்கள். உத்தமர்கள் கௌரவத்தை மாத்திரமே விரும்புவார்கள். ஏனெனில் உத்தமர்களுக்கு கௌரவம்தான் பொருள். உகஉ.

ஶ்லோ|| மாதா ஸமோ நாஸ்தி ஶரீர போஷணே
பார்யா ஸமோ நாஸ்தி ஶரீர தோஷணே |
வித்யா ஸமோ நாஸ்தி ஶரீர பூஷணே
சிந்தா ஸமோ நாஸ்தி ஶரீர ஶோஷணே || உகங ||

மாதா ஸமோ நாஸ்தி ஶரீர போஷணே
பார்யா ஸமோ நாஸ்தி ஶரீர தோஷணே,
வித்தியா ஸமோ நாஸ்தி ஶரீர பூஷணே
சிந்தா ஸமோ நாஸ்தி ஶரீர ஶோஷணே. உகங.

தா. தேகத்தை போஷிப்பதில் தாயாருக்கு சமானமும், தேகத்தை சந்தோஷப்படுத்துவதில் பெண்சாதிக்கு சமானமும், தேகத்தை அலங்கரிப்பதில் (பூஷணங்களில்) வித்தைக்குச் சமானமும், தேகத்தை இளைக்கச் செய்வதில் வியசனத்திற்குச் சமானமும் கிடையாது. உ௧௩.

ஶ்லோ॥ 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌚 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑌰𑍌 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾
𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌃 । 𑌅𑌪𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌶𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌭𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌰𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ உ௧௪॥

விருத்தௌச மாதா பிதரௌ ஸாத்வீ பார்யா ஸுதஶ்ஶிஶு:, அப்பியகார்ய ஶதம் கிருத்வா பர்த்தவ்யா மனுரப்ரவீத். உ௧௪.

தா. கிழவர்களான தாய் தந்தையரும், நற்குணமுடைய பெண்சாதியும், குழந்தையாகிய குமாரனும், செய்யத்தகாத காரியம் செய்தாகிலும் காப்பாற்றத் தகுந்தவர்கள் என்று மனுசொன்னார். உ௧௪.

ஶ்லோ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஶிர: ஸூர்யோஷ்ணதப்தோ யத்ர ச கச்சதி பாதப:
ததைவ பதிதம் பக்வம் தத்ரைவ யாந்த்யாபத:॥ உகரு॥

கர்வாடோ திவஸேஸ்வரஸ்ய கிரணை: ஸந்தாபிதே மஸ்தகே கச்சன் தேஶமனாதபம் த்ருதகதி: தாளஸ்ய மூலம்கத:, தத்ராப்பியஸ்ய மஹாபலேன பதனாத் பக்னம் ஸஶப்தம்ஶிர: பிராயோகச்சதி யத்ர தைவ ஹதக: தத்ரைவ யாந்தியாபத:. உகரு.

தா. வழுக்கைத்தலையை யுடைய ஒருமனிதன் நடந்துபோகும்பொழுது வெய்யலினின்றும் தன்தலையைக் காப்பாற்றுவதின் நிமித்தம் நிழலிருக்கும் இடத்தைத் தேடிக்கொண்டு போகிறவனாய் ஒரு பனைமரத்தினுடைய நிழலில்போய் நின்றான். இவனுடைய கெட்ட காலத்தினால் அவ்விடத்திலும் ஒரு பனம்பழம் இவன் தலையில் விழுந்து தலை படார் என்று உடைந்தது. அதுபோல் காலபலம் குறைவாக விருந்தால் நாம் வரப்போகிற ஆபத்தி னின்று தப்பித்துக்கொள்ளவேண்டி, எவ்விடம் போனாலும் அந்த ஆபத்து அவ்விடத்திலும் வந்துசேரும். உகரு.

ஶ்லோ॥ கிம்கரிஷ்யதி வக்தார: ஶ்ரோதா யத்ர நவித்யதே। நக்நக்ஷபணகே தேஶே ரஜக: கிம்கரிஷ்யதி॥ உகசு

கிம் கரிஷ்யதி வக்தார: ஶ்ரோதாயத்ர நவித்யதே,

நக்னக்ஷபணகே தேஶே ரஜக: கிம்கரிஷ்யதி. ௨௧௬.

தா. வஸ்திரத்தை உபயோகம் செய்யாத திகம்பரர்களான பௌத்தர்களுடைய தேசத்தில் வண்ணனுக்கு எப்படி தொழில் இல்லையோ அதுபோல், சமயோசிதமாகவும் மிகவும் சாமர்த்தியமாகவும் பேசும் மனுஷ்யரின் வார்த்தைகளைக் கேட்கத்தகுந்தவர்கள் இல்லாவிடின் அவர்கள் ஶக்தி வீண்தான். ௨௧௬.

ஶ்லோ॥ த்ருஷ்டே க்ருஷ்ணேऽபி தே ஶக்தி த்ருஷ்ட்வா
மர்த்யேஷு காகதா । த்ரைலோக்ய வ்யாபி
யத்ரூபம் தத்ரூபம் வாமநீக்ருதம்॥ ௨௧௭॥

திருஷ்ணே கிருஷ்ணேபிதே ஶக்திர் த்ருஷ்ட்வா மர்த்தியேஷு காகதா, த்ரைலோக்கிய வியாபி யத்ரூபம் தத்ரூபம் வாமனீகிருதம். ௨௧௭.

தா. ஓ பொறுமை யெனப்படும் தேவியே! உன்னுடைய சக்தியானது பரமாத்மாவான ஶ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவினிடத்திலேயே பிரவர்த்தித்தபொழுது மனுஷ்யரைகுறித்து சொல்வானேன். ஏனென்றால் மூன்று லோகங்களையும் வியாபிக்கிற அந்த ரூபமானது உன்னால் மிகவும் குணமாக செய்யப்பட்டது. ௨௧௭.

ஶ்லோ॥ மநோஜ்ஞம் வசோஜ்ஞம் கடாக்ஷம் ஶோபா த்ர
நா॥ மநஸ்ஸ்ய ஸ்ய வசஸ்ஸ்ய க்ருணஸ்ய த்ருஷ்டா த்ரநா॥

மனஸ்யேகம் வசஸ்யேகம் கர்மண்யேகம் மஹா
த்மனும், மனஸ்யன்யத் வசஸ்யன்யத் கர்மண்
யன்யத் துராத்மனும். உகஅ.

தா. கற்ற பெரியோர்களுக்கு மனது நினைத்ததை
யே வாக்கும், அது சொல்லியதையே கையும் செய்
யும், துஷ்டருக்கு ஒன்றை நினைத்து வாக்கு மற்றொன்
றைச்சொல்லி கைகள் வேறொன்றைச்செய்யும். உகஅ.

ஶ்லோ॥ ப்ராசீந க்³ரந்த²மத்⁴யஸ்தை²ர் வாக்யைஸ்து
ஸமயோசிதை꞉ । நீதிஶாஸ்த்ர மித³ம்
ப்ரோக்தம் ஜீயாதா³ சந்த்³ர தாரகம்॥ உககூ॥

பிராசின கிரந்த மத்தியஸ்த்தைர் வாக்யைஸ்து
ஸமயோசிதைஃ, நீதிஶாஸ்த்ர மிதம் ப்ரோக்தம்
ஜீயாதா சந்த்ர தாரகம். உககூ.

தா. பெரியோர்கள் செய்த பிராசீன கிரந்தங்களி
லிருந்து யெடுத்து சேர்த்த இந்த நீதிசாஸ்திரமானது
சந்திர சூரியர்களுள்ளவரையில் ஸர்வோத்கிருஷ்டமா
யிருக்கவேண்டு மென்று தாத்பரியம். உககூ.

நீதிஶாஸ்த்ரம் முற்றிற்று.